

บทที่ 1

บทนำ

ปัจจุบันในยุคของโลกาภิวัตน์ การติดต่อสื่อสารไร้พรมแดน ข้อมูลข่าวสารจึงเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นสำหรับทุกคน บางคนเรียกยุคนี้ว่าเป็นยุคของเทคโนโลยีสารสนเทศ (information technology generation) หรือเรียกย่อว่ายุคไอที (IT) ทุกประเทศทั่วโลกมีการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร มีการร่วมมือ และแข่งขันทั้งด้านธุรกิจการค้า อุตสาหกรรม การศึกษา และอื่น ๆ อย่างรวดเร็วและต่อเนื่องตลอดเวลา จนเกิดกระแสการปฏิรูปมุ่งเน้นการกระจายอำนาจไปยังท้องถิ่นและหน่วยปฏิบัติการมากขึ้น โดยเฉพาะการปฏิรูปการศึกษาได้เกิดขึ้นในหลายประเทศ โดยมีลักษณะการกระจายอำนาจให้โรงเรียนและท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบสูงขึ้น (ดิเรก วรรณเสียร, 2545) ประเทศไทยซึ่งกำลังประสบปัญหาและสภาวะการณ์การเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาและรวดเร็วนี้ จำเป็นต้องเร่งพัฒนาปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงการจัดการศึกษาของประเทศมีศักยภาพเพียงพอต่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพในสังคม ที่กำลังเปลี่ยนแปลง

ลีปนันท เกตุทัศน์ (2545) ได้กล่าวถึงสาเหตุการปฏิรูปการศึกษาในปัจจุบันนี้ว่าเป็นการปฏิรูปการศึกษา เพื่อนำทางสู่สังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกอันเนื่องมาจากอิทธิพลของเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information and Communication Technology : ICT) ซึ่งได้แพร่ซึมเข้าไปในทุกวงการ รวมถึงวิถีชีวิตของประชาชนทั้งในเมืองและชนบท และเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกประเทศต้องปรับตัวให้ทัน ซึ่งเห็นได้จากบทบัญญัติของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 20 สิงหาคม 2542 ได้สะท้อนความตื่นตัวที่จะปฏิรูปการศึกษาโดยยึดหลักการศึกษาตลอดชีวิตที่เน้นให้ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ วางเป้าหมายในการสร้างให้คนได้เป็นคนเก่ง คนดี มีความสุข และเป็นทรัพยากรบุคคลที่สามารถพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าได้อย่างยั่งยืน

กล่าวโดยสรุป การปฏิรูปการศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อยกระดับและพัฒนาการจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐานทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมยุคโลกาภิวัตน์เป็นการพัฒนาคนไทยให้มนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณภาพ

นอกจากนี้ในสาระในหมวดที่ 9 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ยังได้กำหนดถึงบทบาทหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับการจัดการด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยกำหนดขอบเขตครอบคลุมไปถึงการจัดโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาบุคลากร การจัดตั้งกองทุนและหน่วยงานกลางเพื่อวางแผนนโยบายและบริหารงานเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา แต่การปฏิรูปการศึกษาจะสามารถประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยเกื้อหนุนในด้านต่าง ๆ มากมาย ซึ่งเทคโนโลยีทางการศึกษาก็เป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่ง เพราะเทคโนโลยีที่เหมาะสมจะสามารถช่วยลดข้อจำกัดเรื่องเวลาและสถานที่ ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนได้ ทั้งยังช่วยส่งผ่านเนื้อหาการเรียนการสอนได้อย่างรวดเร็ว อันเป็นการเสริมสร้างโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาของประชาชนชาวไทย เห็นได้ชัดว่าเทคโนโลยีจะเป็นตัวจักรสำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการสร้างการศึกษาตลอดชีวิตตามเจตนารมณ์ของการปฏิรูปการศึกษา ทั้งยังเป็นตัวขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่การแข่งขันระดับสากลในอนาคต

ความสำคัญของปัญหา

การปฏิรูปการศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เกิดจากความจำเป็นที่สังคมต้องการแก้ไขความอ่อนด้อยในผลการจัดการศึกษาในช่วงที่ผ่านมา โดยมีจุดหมายไปที่การพัฒนาคนให้มีคุณลักษณะที่พึงปรารถนาอย่างสมบูรณ์ เพื่อให้คนไปพัฒนาชาติให้เจริญก้าวหน้าทันต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ของโลก การเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพของการจัดการศึกษา จำเป็นต้องมีการปฏิรูปองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา คือ

1. หลักสูตร และกระบวนการเรียนรู้
2. ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา
3. ระบบสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
4. โครงสร้างการบริหารและการจัดการ
5. ระบบตรวจสอบประเมินคุณภาพการศึกษา

6. ระบบงบประมาณและทรัพยากรเพื่อการศึกษา

7. การมีส่วนร่วมของสังคมในการจัดการศึกษา

ด้วยนโยบายปฏิรูปการศึกษาของชาติ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 39 ได้กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการกระจายอำนาจการบริหารและจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป ไปยังคณะกรรมการและหน่วยงานในเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง มาตรา 40 กำหนดให้สถานศึกษาขึ้นพื้นฐาน และสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาดำเนินการโดยอิสระ บริหารงานโดยคณะกรรมการสถานศึกษา มาตรา 43 กำหนดให้มีการบริหารและจัดการศึกษาของเอกชนให้มีความเป็นอิสระมีการติดตามการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการรัฐ และมาตรา 44 ให้สถานศึกษาเอกชนตามมาตรา 18 (2) เป็นนิติบุคคล และมีคณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้รับใบอนุญาต ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนครู ผู้แทนศิษย์เก่า และผู้ทรงคุณวุฒิ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2545)

เขารัตน์ บุญปลอด (2547) กล่าวว่า การอาชีวศึกษานั้นว่า มีบทบาทสำคัญและถือว่ามี ความจำเป็นต่อทุกคน เนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี อย่างรวดเร็วส่งผลให้องค์กรต่าง ๆ ต้องเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และบุคลากรต้องพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่อง การอาชีวศึกษาจะเน้นการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับการประกอบอาชีพของคน ไทย ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปจากอดีต อาชีพมีความหลากหลายมากขึ้น งานเกี่ยวกับเทคโนโลยี สารสนเทศ การสื่อสาร โทรคมนาคมขยายตัว ดังนั้นการอาชีวศึกษาถือว่าการศึกษานี้สำคัญยิ่ง ต่อการ จัดการศึกษา และการพัฒนาคนให้มีโอกาสพัฒนาตนเองเต็มศักยภาพ

โรงเรียนเอกชนนับว่ามีส่วนสำคัญในการแบ่งเบาภาระของรัฐในการจัดและพัฒนา การศึกษามาโดยตลอด อย่างต่อเนื่องและยาวนาน ในการปฏิรูประบบการจัดการศึกษาของ เอกชนรัฐจึงให้ความสำคัญ คล่องตัวให้มากขึ้นในทุกระดับและทุกประเภทการศึกษา โดยเฉพาะ การอาชีวศึกษา (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, 2545) ก่อนการเปลี่ยนแปลง โครงสร้างกระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เป็นโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นตาม พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 มีสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนทำหน้าที่ ดูแลควบคุมการศึกษา มีการจัดการศึกษาตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ โดยให้เอกชนเข้า

มาร่วมจัดหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งแต่ละโรงเรียนมีรูปแบบการบริหารเป็นของตนเอง (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2542) ปัจจุบันมีโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาทั่วประเทศ 381 โรงเรียน กรุงเทพมหานคร มีจำนวน 91 โรงเรียน

ในขณะที่ทุกคนยอมรับว่ากระบวนการเรียนรู้ยุคใหม่จะยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ แต่ความสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษานั้น ครู ณาจารย์ และผู้บริหารสถานศึกษา น่าจะเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุด เพราะท่านเหล่านี้คือผู้ที่สามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงให้เกิดประโยชน์ถึงตัวผู้เรียนได้อย่างแท้จริง โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเป็นสถาบันทางการศึกษาที่อยู่ในความดูแลของเขตพื้นที่การศึกษา สามารถที่จะบริหารจัดการโรงเรียนอย่างมีอิสระเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนที่มีความพร้อมสามารถกำหนดระบบการจัดการของโรงเรียนของตนได้อย่างอิสระที่แตกต่างกันไป ตามสภาพการณ์ของแต่ละโรงเรียน ภายใต้คณะกรรมการบริหารสถานศึกษาแต่ละแห่ง ผู้ที่มีส่วนสำคัญอย่างมากในการวางแผนพัฒนานั้นคือ ผู้บริหารสถานศึกษา ตามความหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติได้กล่าวไว้ว่า “บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบ การบริหารสถานศึกษาแต่ละแห่งทั้งของรัฐและเอกชน” ถ้าผู้บริหารเล็งเห็นถึงความสำคัญของเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาจะต้องสนับสนุน และมีการกำหนดนโยบาย / แผน การปฏิบัติงานในการบริหารที่ดี อันจะส่งผลต่อครูผู้สอนในด้านการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเกิดความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็น เกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เพื่อจะได้ทราบว่าผู้บริหารสถานศึกษา เห็นความสำคัญเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติมากน้อยเพียงใด มีแนวทางในการกำหนดนโยบาย และแผนปฏิบัติงาน ในการบริหารสถานศึกษาที่สอดคล้องกับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2542 ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ความคิดเห็น และ นโยบาย ของผู้บริหารสถานศึกษา ในการบริหารเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
2. เพื่อเตรียมการรองรับ การประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งสถานศึกษาทุกระดับต้องดำเนินการจัดระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานและแนวปฏิบัติในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่กำหนด
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาโรงเรียน ระดับอาชีวศึกษา ในเรื่องการนำเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาไปใช้ในการบริหาร

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรซึ่งเป็นผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ที่เปิดสอนหลักสูตรประเภท อาชีวศึกษา ในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 91 คน ในระหว่างปี พ.ศ. 2548 – 2550
2. ขอบเขตของความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้นำในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2542 หมวด 9 (7 มาตรา) เป็นข้อกำหนดในการสร้างเครื่องมือ

นิยามศัพท์

ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ
ผู้จัดการ ครูใหญ่

ผู้รับใบอนุญาต หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียน

ผู้จัดการ หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่จัดการหรือผู้อำนวยการโรงเรียน

ครูใหญ่ หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่ครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่

เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา หมายถึง เนื้อหาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
2542 ซึ่งว่าด้วยการจัดสรรคลื่นความถี่ การส่งเสริมการผลิต และการพัฒนาแบบเรียน การ
พัฒนานวัตกรรมในการผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การพัฒนาผู้เรียน การติดตาม
ตรวจสอบ และการประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และกองทุนพัฒนาเทคโนโลยี
เพื่อการศึกษา

โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา หมายถึง โรงเรียนเอกชนสังกัด สำนักบริหารงาน
คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525
กระทรวงศึกษาธิการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง (ปวส.) ในกรุงเทพมหานคร

ความคิดเห็น หมายถึง ความโน้มเอียงของบุคคลอันเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์
ที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นได้ทั้งในทางบวกหรือลบ สนับสนุนหรือคัดค้าน ก็ได้

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินการวิจัย โดยนำมาเรียบเรียงไว้ตามลำดับดังนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในหมวดเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

1.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติกับการปฏิรูปการเรียนรู้

1.2 อธิบายความสำคัญประกอบ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในหมวดเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

1.3 เทคโนโลยีที่ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

1.4 นโยบายเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาของประเทศไทย

1.5 แนวทางการปฏิรูป เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

1.6 การใช้คลื่นความถี่เพื่อการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

2. การบริหารการศึกษา

3. การจัดการศึกษาโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

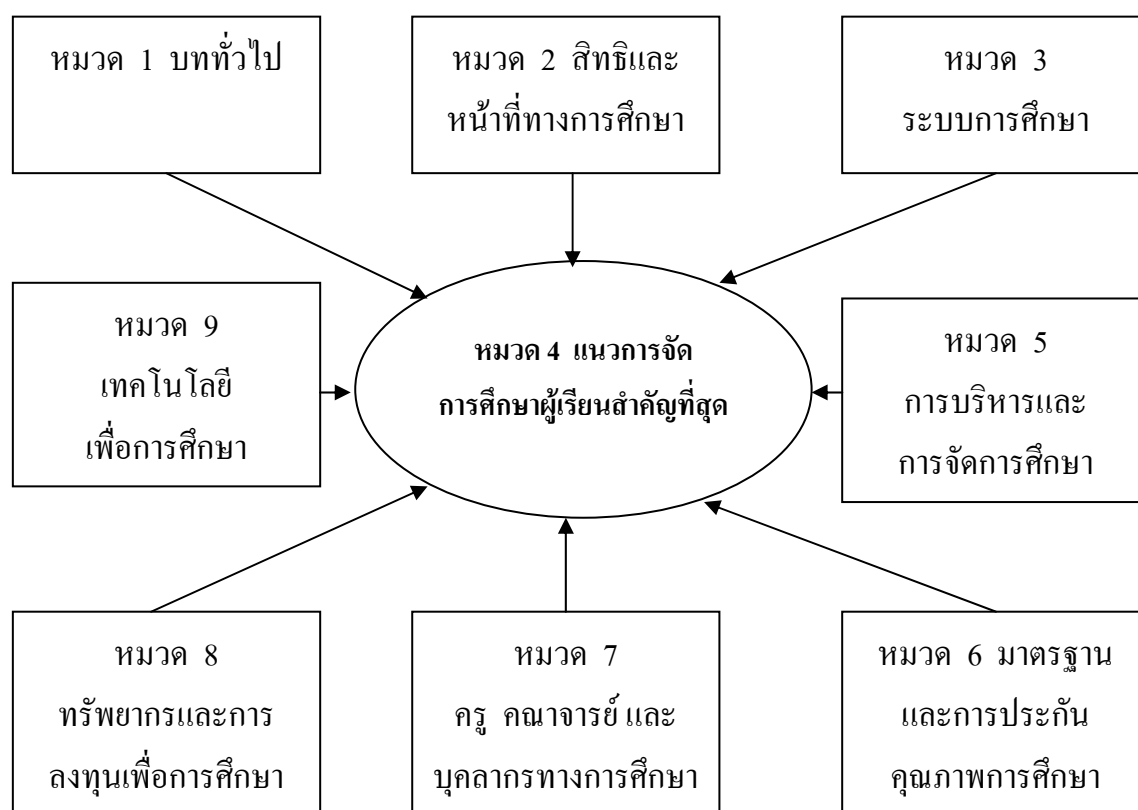
4. ความคิดเห็น

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในหมวดเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติกับการปฏิรูปการเรียนรู้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (คณะกรรมการการปฏิรูปการเรียนรู้, 2543: 7 – 8) บังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 20 สิงหาคม 2542 มีผลให้เกิดการปฏิรูปการศึกษา อันเป็นวาระสำคัญแห่งชาติ มีสาระสำคัญทั้งสิ้น 9 หมวด โดยเฉพาะหมวด 4 การจัดการศึกษา เป็นการปฏิรูปการเรียนรู้ ที่ถือว่าเป็นหัวใจของการปฏิรูปการศึกษาแห่งชาติ จะมุ่งประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

ภาพที่ 1 สาระทุกหมวดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติมุ่งสู่แนวการจัดการศึกษาที่ “ผู้เรียนสำคัญที่สุด”

ที่มา: คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้(2543)

สาระที่เกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ใน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ปรากฏอยู่หลายหมวดหลายมาตรา เช่น หมวด 1 ความมุ่งหมายและหลักการใช้ยึดหลักการจัดการศึกษาตลอดชีวิต หมวด 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษาต้องจัดให้ทุกคนมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการศึกษาขั้นพื้นฐาน หมวด 3 ระบบการศึกษา การจัดการศึกษามี 3 รูปแบบคือ การศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย หมวดที่เป็นหัวใจคือ หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา ซึ่งว่าด้วยหลักการ สาระ และกระบวนการเรียนรู้ ส่วนหมวด 5 การบริหารและการจัดการศึกษา หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา หมวด 7 ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา หมวด 8 ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา และหมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา แต่ละหมวดเป็นองค์ประกอบและปัจจัยเกื้อหนุนให้กระบวนการจัดการศึกษา เป็นไปอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ และมีประสิทธิภาพ การจัดการศึกษาที่ดีถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด เป็นจุดปรับเปลี่ยนที่สำคัญในการปฏิรูปการเรียนรู้

อธิบายสาระสำคัญประกอบ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในหมวดเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการและกรมอาชีวศึกษา, 2542)

มาตรา 63 รัฐต้องจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำ และโครงสร้างพื้นฐานอื่นที่จำเป็นต่อการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคม และการสื่อสารในรูปอื่น เพื่อใช้ประโยชน์สำหรับการศึกษาในระบบ การศึกษานอกกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมตามความจำเป็น

สาระสำคัญและเหตุผล

เพื่อกำหนดหลักการเพื่อให้รัฐต้องจัดสรรเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 3 ประการ ดังนี้

1. คลื่นความถี่ ได้แก่ คลื่นวิทยุ โทรทัศน์ และวิทยุโทรคมนาคม
2. สื่อตัวนำ ได้แก่ สื่อตามสายในรูปแบบต่าง ๆ
3. โครงสร้างพื้นฐานอื่นที่จำเป็นที่นอกเหนือจากคลื่นความถี่และสื่อตัวนำ ซึ่งจะต้องกำหนดในแผนหลักเรื่องการใช้สื่อ

เพื่อใช้ประโยชน์สำหรับการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม โดยรัฐจะต้องจัดสรรเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างทั่วถึงทุกพื้นที่ และเพียงพอต่อการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาตามความจำเป็นด้วยและสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ

สาระสำคัญ จัดสรรคลื่นความถี่

มาตรา 64 รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิต และ พัฒนาแบบเรียน ตำราหนังสือทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์อื่น วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น โดยเร่งพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต จัดให้มีเงินสนับสนุนการผลิต และมีการให้แรงจูงใจแก่ผู้ผลิต และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ทั้งนี้ โดยเปิดให้มีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม

สาระสำคัญและเหตุผล

เพื่อกำหนดให้รัฐต้องเร่งส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานต่าง ๆ หรือบุคคลไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนให้มีการผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาทุกระดับไม่ว่าจะเป็นระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือระดับอุดมศึกษา เพื่อให้มีการผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย

1. แบบเรียน ตำรา หนังสือทางวิชาการอื่น
2. สื่อสิ่งพิมพ์
3. วัสดุอุปกรณ์
4. เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น ๆ (หมายถึงเทคโนโลยีทางการศึกษาที่นอกเหนือจากข้อ 1 - 3 ข้างต้น)

ในการผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รัฐจะต้องให้การส่งเสริมและสนับสนุนดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้มีการเร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต
2. จัดให้มีเงินสนับสนุนการผลิตและมีการให้แรงจูงใจแก่ผู้เรียน
3. เปิดให้มีการแข่งขันการผลิตและพัฒนาโดยเสรีอย่างเป็นธรรม

สาระสำคัญ ส่งเสริมการผลิตและการพัฒนาแบบเรียน

มาตรา 65 ให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิต และผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

สาระสำคัญและเหตุผล

เพื่อให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิต และผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่เหมาะสม เพื่อให้คู่กับเทคโนโลยีที่มีอยู่ที่มีขึ้นมา การพัฒนาบุคลากรดังกล่าวอาจจะเป็นภาครัฐ หรือเอกชนก็ได้

สาระสำคัญ พัฒนาศักยภาพในการผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

มาตรา 66 ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถ ในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกที่ทำได้ เพื่อให้มีความรู้ และทักษะที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

สาระสำคัญและเหตุผล

เพื่อกำหนดหลักการในการพัฒนาเด็กไทยหรือผู้เรียนในการใช้เทคโนโลยี (ไม่ว่าจะเป็น คอมพิวเตอร์ หรือเทคโนโลยีอื่น ๆ) โดยต้องการสร้างทักษะให้ผู้เรียนได้มีการเริ่มต้นตั้งแต่เด็กหรือ ตั้งแต่เริ่มต้นที่ผู้เรียนมีโอกาสที่ทำได้ เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้เทคโนโลยีโดยเร็ว และตามความพร้อมที่ทำได้ ซึ่งเป็นการเร่งให้มีการจัดเด็กได้ทำและจะต้องทำให้แก่เด็กด้วย เพราะเนื่องจากคนไทยขาด ทักษะสากลในการใช้เทคโนโลยีการศึกษา ซึ่งเป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้ อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

สาระสำคัญ พัฒนาผู้เรียน

มาตรา 67 รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนา และผลิตและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้เกิด การใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย

สาระสำคัญและเหตุผล

เพื่อให้การใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้คุ้มค่าทั้งปริมาณที่ใช้และคุณภาพในการใช้และการ ใช้ที่เหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย โดยกำหนดให้รัฐจะต้องดำเนินการดังนี้

1. ส่งเสริมให้มีการวิจัยและการพัฒนาการผลิต และการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
2. การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

สาระสำคัญ การติดตามตรวจสอบและการประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

มาตรา 68 ให้มีการระดมทุน เพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาจากเงิน อุดหนุนของรัฐ ค่าสัมปทาน และผลกำไรที่ได้จากการดำเนินการด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีการ สารสนเทศ และโทรคมนาคมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรประชาชน รวมทั้งให้มีการลดอัตราค่าบริการเป็นพิเศษในการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวเพื่อการพัฒนาคน และ สังคมหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อการผลิต การวิจัยและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

สาระสำคัญและเหตุผล

เพื่อกำหนดให้มีการจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ให้มีการระดมทุนจากเงินอุดหนุนของรัฐ ค่าสัมปทาน และผลกำไรที่ได้จากการดำเนินการด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ และโทรคมนาคม จากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ ภาครัฐ ได้แก่หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การของรัฐนอกภาคเอกชน ได้แก่ หน่วยงานเอกชน (NGO) ที่เป็นนิติบุคคลองค์กรประชาชน ได้แก่ การรวมกลุ่มของประชาชนที่ไม่เป็นนิติบุคคล
2. ให้มีการลดอัตราค่าบริการเป็นพิเศษในการใช้เทคโนโลยีดังกล่าว เพื่อการพัฒนาคนและสังคม หลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อการผลิต การวิจัยและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

สาระสำคัญ กองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

มาตรา 69 รัฐต้องจัดให้มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนส่งเสริม และ ประสานการวิจัย การพัฒนาและการใช้ รวมทั้งการประเมินคุณภาพ และประสิทธิภาพของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

สาระสำคัญและเหตุผล

เพื่อกำหนดให้มีหน่วยงานกลาง เพื่อทำหน้าที่เป็นสื่อประสานงานเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยมีได้มีจุดมุ่งหมายให้มีการจัดตั้งหน่วยงานขึ้นใหม่แต่ให้พิจารณาหน้าที่ตามโครงสร้างใหม่ที่จะจัดตั้งถ้าหน่วยงานใดสามารถปฏิบัติหน้าที่นี้ได้หรือสามารถปรับปรุงรับหน้าที่นี้ได้ ให้กำหนดหน้าที่ตามมาตรานี้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานนั้น หรือพิจารณาหน่วยงานที่มีอยู่แล้วในกระทรวงต่าง ๆ เพื่อทำหน้าที่ตามมาตรานี้ก็ได้

สาระสำคัญ หน่วยงานกลางเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

เทคโนโลยีที่ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ , 2543)

ยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งอีกประการหนึ่งที่สหราชอาณาจักรนำมาเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาวัฒนธรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิตของปวงชนคือ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและข่าวสารโทรคมนาคมรูปแบบใหม่ ๆ ที่ทันสมัย ซึ่งมีศักยภาพในการขยายโอกาสทางการศึกษาไปสู่ปวงชนโดยไม่มีขอบเขตขวางกั้น เช่น วิทยุ โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต มัลติมีเดีย ฯลฯ

บทเรียนสำคัญสำหรับประเทศไทยในเรื่องนี้ อยู่ที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องและใช้ประโยชน์จากสื่อต่าง ๆ เหล่านี้จะเน้นความสำคัญของการปฏิรูปการศึกษา และร่วมมือกันส่งเสริมสนับสนุนให้มีการใช้สื่อเหล่านี้อย่างกว้างขวางพอเพียง และมีคุณภาพ โดยมีเป้าหมายให้ปวงชนสามารถเข้าถึงสื่อเหล่านี้ได้อย่างทั่วถึง

นอกจากนี้ยังมีแนวปฏิบัติอื่น ๆ อีกเช่น การสร้างแรงจูงใจและการสนับสนุนการเรียนรู้ บทบาทของหน่วยงานต่าง ๆ ในการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เงินสนับสนุนการจัดการศึกษา หน่วยงานกลางในการสนับสนุนการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้และเครือข่ายบทบาทของครอบครัว และชุมชน การใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการจัดการศูนย์การเรียนรู้ท้องถิ่น การศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสการศึกษาต่อเนื่อง การประกันคุณภาพการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ เป็นต้น ประเด็นเหล่านี้เป็นบทเรียนสำคัญที่จะต้องนำมาสู่การสร้างองค์ความรู้ที่จะนำมาใช้สำหรับประเทศไทยอย่างเหมาะสมต่อไป

นโยบายที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาของประเทศไทยในปัจจุบัน

(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543ก)

นโยบายเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในประเทศไทยได้มีการพัฒนามาโดยลำดับ และในช่วงห้าปีที่ผ่านมา นโยบายด้านนี้ได้รับความสำคัญมากขึ้นในระดับชาติ สารสำคัญของนโยบายดังกล่าวปรากฏอยู่ในแผน แผนนโยบาย และกฎหมายหลายฉบับ ดังต่อไปนี้

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 9 ว่าด้วยเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ โดยสถาบันเทคโนโลยีการศึกษาแห่งชาติ ได้ดำเนินการจัดทำวิจัยเอกสาร เพื่อรวบรวม วิเคราะห์ และสังเคราะห์ องค์ความรู้ที่สอดคล้องกับประเด็นเรื่องในแต่ละเรื่อง ตามมาตราของหมวด 9 ดังนี้

จากมาตรา 63 และ 66 ถอดเป็นนโยบาย รวม 3 เรื่อง

1. นโยบายการจัดสรรคลื่นความถี่เพื่อการศึกษา
2. นโยบายเครือข่ายสารสนเทศเพื่อการศึกษา
3. นโยบายการศึกษาตลอดชีวิต

จากมาตรา 64 65 และ 67 ถอดเป็นนโยบาย 2 เรื่อง

1. นโยบายส่งเสริมการผลิตและพัฒนาสื่อสิ่งพิมพ์และซอฟต์แวร์ทางการศึกษา
2. นโยบายการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

และจากมาตรา 68 และ 69 ถอดเป็นนโยบาย 1 เรื่อง

1. นโยบายการระดมทุนและกฎหมายการจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ยุทธศาสตร์

1. ยุทธศาสตร์การสร้างองค์ความรู้ การพัฒนานโยบายในแต่ละเรื่องต้องการชุดขององค์ความรู้ ในลักษณะเป็นทั้งแนวความคิดในเชิงของนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนงาน และผลงานในทางปฏิบัติ ตลอดจนผลจากการดำเนินงานโครงการวิจัยและพัฒนา ในส่วนของต่างประเทศที่มีบริบทใกล้เคียงกับประเทศไทย และประเทศที่มีความก้าวหน้าประสบความสำเร็จเพื่อที่จะให้เห็นภาพอนาคตและนวัตกรรมที่เกิดขึ้น การสรุปบทเรียนของเทศต่าง ๆ จะทำให้การพัฒนานโยบายเป็นระบบและมีความเป็นไปได้อีกมากขึ้น
2. ยุทธศาสตร์การประชุมปรึกษาหารือ และสัมมนา เพื่อสร้างองค์ความรู้ให้ความกระจ่างในแต่ละเรื่องหรือชุดขององค์ความรู้จะได้มีการจัดประชุมเพื่อปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนและเรียนรู้กับบุคคลหลาย ๆ ฝ่าย ทั้งที่เกี่ยวข้องโดยตรงและโดยอ้อม ทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติ เพื่อร่วมกันสร้างชุดองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาของไทยอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปฏิบัติได้จริงตามเป้าหมายแผนที่กำหนด
3. ยุทธศาสตร์แสวงหาและประสานเครือข่าย การดำเนินงานเพื่อพัฒนานโยบายเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้ชัดเจนในแต่ละเรื่องนั้น ต้องการพลังทางความคิด ต้องการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากประสบการณ์ในหลายส่วนและหลายศาสตร์ ทั้งผู้ชำนาญการระดับมืออาชีพจนถึงมือสมัครเล่นหรืออาสาสมัคร ดังนั้นการเชื่อมโยงเครือข่ายจึงเป็นสิ่งสำคัญเพื่อความก้าวหน้าอย่างยั่งยืนต่อการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
4. ยุทธศาสตร์การวิจัยและพัฒนา จากบทเรียนที่ผ่านมาได้ข้อสรุปว่า องค์การที่รับผิดชอบในการผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่จะต้องมีความคล่องตัวและมีอิสระในการทำงาน เพื่อให้เกิดคุณภาพและประสิทธิภาพสูงในระดับที่ได้มาตรฐาน รวมทั้งการวิจัยและพัฒนาการสร้างนวัตกรรมจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง
5. ยุทธศาสตร์การระดมทุน เนื่องจากเทคโนโลยีมีตั้งแต่ระดับธรรมดาที่มีราคาแพง ดังนั้นการระดมทุนเพื่อการ “เสริมและสร้างมูลค่าเพิ่ม” ให้แก่เทคโนโลยีที่มีจึงเป็นสิ่งจำเป็น การระดมทุนจากทุกฝ่ายจะทำให้เกิดการมีส่วนร่วมที่จริงจังมากขึ้น อย่างไรก็ตาม “ทุน” ในที่นี้มิได้มีความหมายเป็นเพียง “เงิน” เท่านั้น แต่กินความกว้างตามความหมายของ “ทรัพยากร”

6. ยุทธศาสตร์การยกย่อง และให้รางวัลการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเป็นสิ่งท้าทาย ดังนั้นหากสถานศึกษาสามารถพัฒนา สร้างต้นแบบการประยุกต์ใช้ที่ได้คุณภาพและประสิทธิภาพ ก็สมควรได้รับการยกย่องเชิดชู พร้อมประชาสัมพันธ์ เพื่อจะได้มีการเรียนรู้กันในวงกว้างและ คัดแปลงให้มีความก้าวหน้าเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้มากขึ้น

7. ยุทธศาสตร์การประชาสัมพันธ์ การดำเนินงานตามนโยบายเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ต้องการทราบผลความก้าวหน้า ดังนั้นการรายงานผลต่อสาธารณะชนจึงเป็นทั้งการประชาสัมพันธ์ และแสดงถึงความโปร่งใสในการทำงานได้เป็นอย่างดี

2. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540

(ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา, 2545)

ได้มีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารของประชาชน เสรีภาพในการสื่อสาร (มาตรา 37) เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น สื่อความหมาย และเสนอข่าว (มาตรา 39 และ 41) สิทธิในการ ได้รับข้อมูลข่าวสาร (มาตรา 58 และ 59) การกระจายอำนาจในการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สารสนเทศ (มาตรา 78) และเสรีภาพในการใช้สื่อสารมวลชน (มาตรา 37 , 39 , 41, 58 และ 59) ที่สำคัญก็คือบทบัญญัติในมาตรา 40 ซึ่งระบุไว้ว่า

“ คลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และวิทยุโทรคมนาคมเป็น ทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ

ให้มืองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่ตามวรรคหนึ่ง และกำกับดูแล การประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ทั้งนี้ ตามที่กฎหมาย บัญญัติ

การดำเนินการตามวรรคสองต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชนในระดับชาติและ ระดับท้องถิ่น ทั้งในด้านการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐ และประโยชน์สาธารณะอื่น รวมทั้งการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม”

3. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549)

(ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา, 2545)

ได้ตระหนักถึงความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกอันมีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นปัจจัยชี้นำในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของแต่ละประเทศ จึงได้มีการกำหนดกรอบวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาสังคมไทยสู่สังคมที่เข้มแข็งและมีคุณภาพ โดยกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาให้มุ่งการเสริมสร้างขีดความสามารถจากรากฐานของสังคมให้เข้มแข็งและรู้เท่าทันโลก โดยมุ่งพัฒนาคน ครอบครัว ชุมชน และสังคมเป็นแกนหลัก เน้นการปรับตัวทางเศรษฐกิจให้เท่าทันโลก และเศรษฐกิจยุคใหม่ ให้สามารถแข่งขันและร่วมมือได้บนฐานการพึ่งตนเอง นอกจากนี้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ยังเน้นยุทธศาสตร์การพัฒนาความเข้มแข็งทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งรวมถึงการสร้างควมเสมอภาคในการเข้าถึงเทคโนโลยีการบริหาร การใช้ และการพัฒนาศักยภาพของเทคโนโลยีและบุคลากรที่เกี่ยวข้องด้วย

4. แผนพัฒนาสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ และโทรคมนาคมเพื่อการพัฒนาคนและสังคม พ.ศ. 2542 – 2551 (ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา, 2545)

ได้กำหนดวิสัยทัศน์ทางการพัฒนาที่พึงปรารถนาสำหรับประเทศไทยในอนาคตไว้ดังนี้

ประชาชนได้รับการพัฒนาศักยภาพในทุกมิติของชีวิตอย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศที่มีคุณภาพได้อย่างอิสระและชอบธรรม เป็นผู้บริโภคสื่อที่มีทางเลือก รู้เท่าทัน และสามารถใช้อ้างอิงหรือข้อมูลข่าวสารเพื่อประโยชน์ในการแก้ปัญหาและพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม

ระบบสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ และโทรคมนาคม ต้องเอื้อประโยชน์ต่อประชาชนทุกกลุ่ม ทุกพื้นที่อย่างทั่วถึง สามารถส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์และต่อเนื่องตลอดชีวิต เสริมสร้างจิตสำนึกของสังคมและชุมชนให้เห็นคุณค่าของคน ทำให้คนในสังคมมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความสุข

ระบบสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ และโทรคมนาคม มีความโปร่งใสเป็นธรรม สามารถตรวจสอบได้ ได้รับการสนับสนุนอย่างจริงจังและเพียงพอจากรัฐ ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ และโทรคมนาคม ในทุกขั้นตอน ทั้งการจัดทำแผน การปฏิบัติตามแผน และการติดตามประเมินผล โดยคำนึงถึงประโยชน์และสิทธิของประชาชนควบคู่ไปกับประสิทธิภาพของการพึ่งตนเองทางเทคโนโลยี

นอกจากนี้ แผนพัฒนาสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ และโทรคมนาคม เพื่อการพัฒนาคนและสังคม (พ.ศ. 2542 – 2551) ยังได้กำหนดเป้าหมายหลักสำหรับการพัฒนานบนพื้นฐานของดุลยภาพในการจัดการที่เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศไทย ทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม และยังคงสอดคล้องกับบทบัญญัติว่าด้วยการจัดสรรคลื่นความถี่วิทยุในมาตรา 40 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ดังนี้

กำหนดสัดส่วนเนื้อหาสาระของรายการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์เพื่อการพัฒนาคนและสังคม (รายการเพื่อการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐ และประโยชน์สาธารณะอื่น) อย่างน้อยร้อยละ 50

กำหนดสัดส่วนของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ โดยแบ่งเป็นภาครัฐซึ่งครอบคลุมภาคราชการ รัฐวิสาหกิจองค์การมหาชน และการปกครองส่วนท้องถิ่น ร้อยละ 40 ภาควงการพัฒนเอกชนและชุมชน ร้อยละ 20 และภาคธุรกิจเอกชน ร้อยละ 20

มีสถานีวิทยุกระจายเสียงชุมชนระดับจังหวัด อย่างน้อยจังหวัดละ 1 สถานีรวมทั้งให้มีสถานีวิทยุโทรทัศน์ชุมชนด้วย

ประชาชนอย่างน้อยร้อยละ 80 ของประเทศมีนิสัยรักการอ่าน มีการสื่อสารผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ได้ทั่วถึงทุกตำบล และร้อยละ 20 ของประชาชนทั้งประเทศมีโอกาสใช้อินเทอร์เน็ต

มีองค์กรประชาชนที่สามารถควบคุม ตรวจสอบ และปกป้องคุ้มครองสิทธิของผู้รับและผู้ใช้สื่อได้อย่างเข้มแข็งทั้งระดับชุมชนและระดับชาติ

5. แผนแม่บทการพัฒนากิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2540

(ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา, 2545)

ได้กำหนดให้มีการส่งเสริมกิจกรรมวิชาด้านโทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศในทุกสถาบันการศึกษา และจัดตั้งกองทุนวิจัยเพื่อพัฒนาเทคโนโลยี ตลอดจนพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในสาขาโทรคมนาคม สารสนเทศ คอมพิวเตอร์ รวมทั้งการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรต่าง ๆ ให้ทันต่อการพัฒนาเทคโนโลยีและนำมาใช้ประยุกต์เพื่อการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

6. ร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.

ได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า ภายในปี 2548 ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ โดยจัดให้มีอย่างเพียงพอ และให้สามารถเข้าถึงได้ในราคาที่เหมาะสม นอกจากนี้ยังได้มีการหนดเป้าหมายให้ผู้เรียน ครู ผู้บริหาร โรงเรียน สถานศึกษา ศูนย์การเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ตลอดจน พ่อแม่ ผู้ปกครอง รัฐ และเอกชน ให้เห็นประโยชน์ของเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร รวมทั้งการสนับสนุนการเข้าถึง การใช้ และการพัฒนาเทคโนโลยีเหล่านั้น ตามบทบาทหน้าที่ของตน

7. นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ

ได้เริ่มมีการวางแผนตั้งแต่ปี 2538 เพื่อเป็นการวางพื้นฐานให้กับการพัฒนาประเทศในช่วงที่สังคมไทยยังไม่คุ้นเคยกับเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้ นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ ฉบับแรกหรือ IT – 2000 ได้กำหนดภารกิจไว้เป็นสามเสาหลักแห่งการพัฒนา คือ โครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ การพัฒนาบุคลากรทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการปฏิรูปภาครัฐโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศยุคที่สอง หรือ IT – 2010 มีเป้าหมายการพัฒนาอยู่ระหว่าง พ.ศ. 2544 – 2553 มุ่งเน้นการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในด้านต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่ “สังคมบนฐานความรู้” (Knowledge – Based Society) หรือเศรษฐกิจบนฐานความรู้ (Knowledge – Based Economy) ซึ่งเป็นกระบวนการที่มาจากปฏิสัมพันธ์ 3 ส่วน คือ การพัฒนาความรู้เพื่อสังคมการพัฒนาความรู้เพื่อเศรษฐกิจ และการพัฒนาความรู้เพื่อการปฏิรูปภาครัฐ เนื่องจากภาครัฐเป็นกลไกในการขับเคลื่อน และเอื้ออำนวยให้สังคมมีการพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคมในส่วน of เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาทางการศึกษา (E – Education) นั้น นโยบาย IT – 2010 ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนออกเป็น 5 ด้านคือ

1. ระดมทรัพยากรเพื่อสร้างสาระทางการศึกษา (National Program for Digital Content Development)
2. สร้างระบบพัฒนาครู (National Teachers' Training Program)
3. สร้างเครือข่ายเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (National Education Network)
4. ลงทุนอย่างเป็นขั้นตอนในอุปกรณ์คอมพิวเตอร์
5. จัดให้มีหน่วยงานกลางเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (National Institute of Technology for Education)

กล่าวโดยสรุป ปัจจัยสู่ความสำเร็จการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ของประเทศไทยที่ผ่านมาจำเป็นต้องมีการสรุปบทเรียนให้ชัดเจนถึง จุดอ่อน จุดแข็ง กันอย่างตรงไปตรงมาเพื่อก้าวใหม่ที่ไปร่วมกันและไปด้วยกัน ดังนั้น ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องหันเข้าหากัน เพื่อร่วมกัน “สร้าง” และ “ทำ” ให้ “เทคโนโลยี” เป็นกลไกสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

แนวทางการปฏิรูป เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

จากสภาพปัจจุบันและปัญหาในด้านต่างๆของเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เห็นได้ชัดว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญต่อการปฏิรูปเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างโอกาสทางการศึกษาให้แก่ประชาชนในชาติ อันจะเป็นการสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ และการจัดการศึกษาตลอดชีวิตให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิรูปการศึกษา ตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีการกำหนดวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ มาตรการ และกลไกปฏิบัติต่างๆ สำหรับการปฏิรูปเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยสรุปเป็นภาพรวมดังต่อไปนี้ (ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา, 2548)

วิสัยทัศน์

คนไทยมีโอกาสเท่าเทียมกันในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยการเลือกใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่หลากหลาย เหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของแต่ละบุคคล

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ช่วยสร้างสังคมการเรียนรู้และการแสวงหาความรู้ตลอดชีวิตของผู้เรียนและประชาชนทั่วไป รวมทั้งกลุ่มเป้าหมายพิเศษ โดยไม่มีข้อจำกัดในด้านเวลาและสถานที่

1. เพื่อผลิต วิจัย พัฒนา และใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
2. เพื่อพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้สามารถผลิต วิจัย พัฒนา เผยแพร่ และใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ
3. เพื่อให้มีระบบการบริหารจัดการทรัพยากรด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ
4. เพื่อให้มีคลื่นความถี่ สื่อตัวนำ โครงสร้างพื้นฐานเพื่อกระจายโอกาสการเรียนรู้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

กลุ่มเป้าหมาย

1. กลุ่มผู้เรียนในโรงเรียน
2. กลุ่มผู้เรียนนอกระบบ
3. ประชาชนทั่วไป

4. กลุ่มเป้าหมายพิเศษ เช่น คนพิการ ผู้ด้อยาง เป็นต้น
5. ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา
6. กลุ่มผู้ผลิต และผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ยุทธศาสตร์และมาตรการ

ยุทธศาสตร์ในการปฏิรูปเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา จะครอบคลุม 5 ประเด็นใหญ่ๆ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การขยายโอกาสให้ทุกคนมีความเท่าเทียมกันในการเข้าถึงและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

มาตรการที่ 1 : ผู้บริหารต้องมีประสิทธิภาพและเหมาะสม

กลไกปฏิบัติ

1. กำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกและคุณสมบัติของคณะกรรมการบริหาร และผู้บริหารองค์กร

2. มีระบบการสรรหาคณะกรรมการบริหาร และผู้บริหารอย่างเป็นธรรมและโปร่งใส

3. กำหนดค่าตอบแทนสำหรับคณะกรรมการบริหารและผู้บริหารองค์กรอย่างเหมาะสม

4. มีระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บริหาร และให้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงภายหลังการประเมิน

5. กำหนดบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารและผู้บริหารอย่างชัดเจน

6. กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการบริหารและผู้บริหารองค์กร

7. ผู้บริหารต้องมีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก

มาตรการที่ 2 : กำหนดนโยบายให้ชัดเจน และผลักดันให้มีการนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

กลไกปฏิบัติ

1. รัฐต้องกำหนดนโยบายด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้เป็นนโยบายระดับชาติอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรในมนุษย์ให้มีสติปัญญา มีวิจารณญาณ มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

2. ผู้บริหารระดับสูงต้องผลักดันให้มีการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยให้การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็น เช่น งบประมาณและบุคลากร เป็นต้น

3. สร้างแรงจูงใจและระดมสรรพกำลังทั้งภาครัฐและเอกชน ครู ผู้ปกครอง และชุมชนให้สนับสนุนนโยบายด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

4. มีการติดตามประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ

**มาตรการที่ 3 : จัดทำแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
กลไกปฏิบัติ**

1. พัฒนาแผนแม่บท เพื่อกำหนดทิศทาง การพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
2. จัดทำแผนปฏิบัติการด้านวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ เทคโนโลยีสารสนเทศและสื่ออื่นๆ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพด้านการผลิต การเผยแพร่ การให้บริการ การวิจัย และพัฒนา และการพัฒนาบุคลากร ของหน่วยงานทุกระดับอย่างต่อเนื่อง

**มาตรการที่ 4 : จัดตั้งหน่วยงานกลางเพื่อรับผิดชอบด้านการพัฒนาเทคโนโลยี
เพื่อการศึกษาตามมาตรา 69 แห่ง พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542**

กลไกปฏิบัติ

1. รัฐต้องจัดตั้งหน่วยงานกลางเพื่อบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้มี ความเป็นเอกภาพ โดยกำหนดนโยบาย จัดทำแผนบริหารงบประมาณและกองทุนพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา ดำเนินงานด้านการผลิต เผยแพร่ บริการ พัฒนาบุคลากร วิจัย และพัฒนา รวมทั้งการ กำหนดมาตรฐานเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาด้านคุณภาพและประสิทธิภาพ
2. การบริหารหน่วยงานกลางต้องเน้นประสิทธิภาพ และลดขั้นตอนการบังคับ บัญชาเพื่อให้เกิดความคล่องตัว

**มาตรการที่ 5 : จัดตั้งและบริหารกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
กลไกปฏิบัติ**

1. รัฐต้องจัดให้มีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ระดมทุนและบริหารกองทุนเพื่อพัฒนา เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ตามมาตรา 68 แห่ง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
2. พัฒนารูปแบบวิธีดำเนินงานบริหารกองทุนที่เหมาะสมและเอื้ออำนวยการพัฒนา
3. มีการประเมินผล ประเมินประสิทธิภาพ และบริหารกองทุน

มาตรการที่ 6 : จัดตั้งศูนย์สื่อการศึกษาเพื่อรวบรวม พัฒนา และให้บริการสื่อการศึกษา

กลไกปฏิบัติ

1. กำหนดให้มีการจัดตั้งศูนย์สื่อการศึกษาเป็นแหล่งการเรียนรู้ โดยรัฐต้องสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากรที่จำเป็น เพื่อให้ศูนย์สื่อศึกษาดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. รวบรวมสื่อการศึกษาของหน่วยงานกลาง เครือข่าย และหน่วยงานอื่น ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้บริการแก่บุคคลทั่วไป
3. แลกเปลี่ยนสื่อการศึกษาระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาด้านการผลิต การใช้ และการเผยแพร่ด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
4. จัดทำสารสนเทศด้านสื่อการศึกษา เพื่อสนับสนุนการใช้และการให้บริการสื่อการศึกษาสนับสนุนให้มีเครือข่ายของศูนย์สื่อการศึกษาในทุกภูมิภาค และมีการจัดระบบการบริการและกระจายสื่อไปยังกลุ่มเป้าหมายอย่างกว้างขวางและทั่วถึง
5. กำหนดระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานทางธุรกิจให้เอื้อต่อการบริหารจัดการ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพด้านการบริการ
6. กำหนดให้มีผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายเพื่อให้คำปรึกษา แนะนำ ในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินทางปัญญา และทางธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

มาตรการที่ 7 : ปรับปรุงกฎ ระเบียบ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

กลไกปฏิบัติ

1. ให้มีการปรับปรุง แก้ไขกฎ ระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานและการพัฒนางานด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เช่น ระเบียบการงบประมาณ การเงิน พัสดุ บริหารงานบุคคล และอื่นๆ

2. ให้นำหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการชี้แจงและทำความเข้าใจ เกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติตามกฎระเบียบ ในทุกระดับ เพื่อการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การขยายโอกาสให้ทุกคนมีความเท่าเทียมกันในการเข้าถึงและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

**มาตรการที่ 1 : พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน และฮาร์ดแวร์
กลไกปฏิบัติ**

1. ส่งเสริมและพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเชื่อมโยงสถานศึกษาและแหล่งการเรียนรู้สำหรับประชาชน และชุมชน เช่น ห้องสมุดประชาชน ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ฯลฯ ให้มีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายสามารถเรียนรู้แสวงหาความรู้และศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเสียค่าใช้จ่ายในคราวถูกเป็นพิเศษเพื่อการศึกษา

2. จัดให้สถานศึกษา แหล่งการเรียนรู้ และชุมชนสามารถจัดหาวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ในราคาพิเศษเพื่อการศึกษา เช่น จานรับดาวเทียม เครื่องรับโทรทัศน์ และเครื่อง คอมพิวเตอร์ เพื่อให้สถานศึกษาและชุมชนสามารถใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่นๆ ที่เหมาะสมได้อย่างทั่วถึง

3. สร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเผยแพร่และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง

4. ขอรับการจัดสรรคลื่นความถี่วิทยุ เพื่อการศึกษา เพื่อให้มีช่องทางการเผยแพร่การศึกษาได้มากขึ้นอย่างเป็นอิสระ

มาตรการที่ 2 : ส่งเสริมศักยภาพการผลิตและพัฒนาสื่อ รวมทั้งเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาต่างๆ ที่หลากหลาย ให้มีคุณภาพเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายและปริมาณที่เพียงพอ
กลไกปฏิบัติ

1. ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการผลิตและพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่
คุณภาพ ทั้งในด้านการสร้างสรรค์เนื้อหาสาระ รูปแบบ และสามารถปรับใช้กับชีวิตประจำวันได้
ในลักษณะสื่อหลักและสื่อเสริม โดยลักษณะการผลิตที่เป็นเครือข่าย
2. ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาให้สถานศึกษาและผู้ใช้ทั่วไป สามารถใช้
เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและแพร่หลาย
3. ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการพัฒนาสื่อการศึกษา ในลักษณะที่เป็น interactive
media เพื่อให้ ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนหรือผู้จัดรายการและผู้เรียนด้วยกันได้
4. ส่งเสริมสนับสนุนให้สื่อการศึกษาสามารถเผยแพร่ได้หลายทางทั้ง broadcast,
non- broadcast, on-line และ off-line เพื่อส่งเสริมการใช้สื่อให้คุ้มค่าเกิดประโยชน์ต่อการเรียน
การสอน เพื่อศึกษาเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต
5. สร้างแรงจูงใจให้ผู้รู้ ผู้มีประสบการณ์ ครู อาจารย์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น เข้ามามีส่วน
ร่วมในกระบวนการผลิต และพัฒนาสื่อการศึกษา เพื่อให้มีเนื้อหาและรูปแบบที่เหมาะสม มี
มาตรฐาน สอดคล้องกับการศึกษา และความต้องการ ของกลุ่มเป้าหมายและชุมชน
6. ส่งเสริมสนับสนุนการผลิต วิจัย และพัฒนาซอฟต์แวร์ที่ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับ
การสร้างและจัดการ Courseware ในลักษณะ E-Learning ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนา สื่อการศึกษา
โดยการจัดการประกวด และมีการประชาสัมพันธ์ทุกรูปแบบ เพื่อกระตุ้นให้มีการผลิต พัฒนา และ
เผยแพร่อย่างกว้างขวางมีมาตรการให้ความคุ้มครองตามกฎหมายลิขสิทธิ์แก่ผลงาน และให้
ผลตอบแทนที่คุ้มค่าแก่ผู้ผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาและซอฟต์แวร์ทุกประเภท
7. ส่งเสริมสนับสนุนให้มีทรัพยากรร่วม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เผยแพร่
และการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีการวิจัยและพัฒนาสื่อจนได้ต้นแบบสื่อก่อนที่จะทำการสำเนา
เผยแพร่เน้นการประชาสัมพันธ์ทุกรูปแบบอย่างเป็นระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

มาตรการที่ 1 : ให้อุดหนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา กลไกปฏิบัติ

1. ระดมทุนอุดหนุนการวิจัยด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน
2. จัดทำข้อกำหนด เกณฑ์และเงื่อนไขกรให้และรับทุนฯ ที่โปร่งใสและมีการประเมินทุกขั้นตอน
3. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการวิจัยและพัฒนาด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาโดยคำนึงถึงคุณภาพที่สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้
4. ส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรให้มีโอกาสได้รับการอบรมและศึกษาด้านการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี

มาตรการที่ 2 : ส่งเสริมความสำคัญของการวิจัย กลไกปฏิบัติ

1. สร้างแรงจูงใจให้มีการสร้างผลงานวิจัยเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้มากขึ้น เช่น การจัดประกวดโครงการวิจัยทั้งในระดับชาติและนานาชาติ
2. สนับสนุนหัวข้อการวิจัยที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาประเทศ
3. เผยแพร่ผลงานวิจัยที่มีผลอย่างเป็นรูปธรรมด้านการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องเกิดแนวทางในการนำไปปฏิบัติ
4. จัดทำทำเนียบนักวิจัยด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และจัดทำข้อมูลสารสนเทศด้านงานวิจัยเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

5. สนับสนุนให้มีการนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างแพร่หลาย

มาตรการที่ 3 : ส่งเสริมให้มีการนำผลงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาไปใช้

กลไกปฏิบัติ

1. สนับสนุนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) เพื่อให้มีการวิจัยและพัฒนาควบคู่ไปกับการปฏิบัติงาน
2. สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาของไทยเพื่อลดและทดแทนการนำเข้าเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาจากต่างประเทศ ทั้งด้านฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์
3. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานวิจัยผ่านสื่อมวลชน สถาบันการศึกษา และหรือสื่ออื่นๆ ให้ผู้ที่ต้องการ สามารถนำผลการวิจัยไปพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาได้อย่างเป็นรูปธรรมได้ทั่วถึงและเพียงพอ

มาตรการที่ 4 : สร้างระบบเครือข่ายวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

กลไกปฏิบัติ

1. จัดให้มีเครือข่ายการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างทั่วถึงทุกระดับและทุกพื้นที่
2. จัดระบบข้อมูลสารสนเทศในการวิจัยด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้ผู้ที่ต้องการใช้ผลงานวิจัยได้เข้าถึงเครือข่ายได้ง่าย
3. ให้มีผู้ชำนาญการด้านการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในหน่วยงานด้านการผลิตและเผยแพร่ทุกระดับ เพื่อให้เกิดการถ่ายทอดแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างกันอย่างทั่วถึง

มาตรการที่ 5 : สนับสนุนให้มีระบบติดตาม

กลไกปฏิบัติ

1. จัดระบบการติดตามและประเมินผลการวิจัย โดยกำหนดเป็นแผนระยะยาวและแผนปฏิบัติการเป็นรายปี
2. กำหนดให้มีผู้รับผิดชอบในการติดตามและประเมินผลการวิจัยในหน่วยงานทุกระดับและมีระบบการรายงานผลทุกระดับอย่างต่อเนื่อง
3. จัดการประชุมสัมมนาวิชาการเพื่อนำผลการประเมินการวิจัยมาพัฒนางานด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน

มาตรการที่ 1: สร้างและระดมเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ทั้งระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และนานาชาติ

กลไกปฏิบัติ

1. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในรูปแบบต่างๆ ร่วมกัน โดยมีการวางแผนจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ งบประมาณ บุคลากร ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมให้ได้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่มีคุณภาพ
2. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาครัฐและเอกชนร่วมมือกันในการเผยแพร่และให้บริหารเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายอย่างทั่วถึงโดยไม่คิดมูลค่า หรือคิดให้อัตราพิเศษสำหรับการศึกษา
3. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาครัฐและเอกชนร่วมมือกันวิจัยและติดตามผลการดำเนินงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้ได้มุมมองที่หลากหลายและสามารถตรวจสอบประสิทธิภาพในการดำเนินงานต่างๆ ได้

**มาตรการที่ 2 : ใช้ทรัพยากรเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาระหว่างหน่วยงาน
ต่างๆ ร่วมกัน**

กลไกปฏิบัติ

1. มีการวางแผนร่วมกันระหว่างทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้มีการใช้ทรัพยากรเพื่อการลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่ามากที่สุด
2. ให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางได้มีโอกาสให้ความรู้แก่ผู้เกี่ยวข้องได้อย่างทั่วถึงโดยใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อกลาง

**มาตรการที่ 3 : สร้างแรงจูงใจให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ
ในการผลิต และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา**

กลไกปฏิบัติ

1. ลดอัตราภาษีและค่าธรรมเนียม เพื่อสร้างแรงจูงใจให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐในการผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ลดภาษีการค้าและภาษีเงินได้ ตลอดจนลดหย่อนค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในกรณีที่ภาคเอกชนสนับสนุนการผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
2. ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ ที่เป็นอุปสรรคต่อการสร้างแรงจูงใจให้ภาคเอกชนร่วมมือกับภาครัฐในการผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
3. วางระบบการแข่งขันกันอย่างเสรีและเป็นธรรมในทุกระดับ เพื่อให้ทุกฝ่ายมีความมั่นใจในการร่วมลงทุนเพื่อการผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

การใช้คลื่นความถี่เพื่อการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

การใช้คลื่นความถี่เพื่อการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมในต่างประเทศ

เนื่องจากในต่างประเทศได้ให้ความสนใจการใช้คลื่นความถี่เพื่อการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมในลักษณะที่แตกต่างกันออกไปท่านผู้สนใจสามารถจะศึกษารายละเอียดได้จากการวิจัย เรื่องการใช้ทรัพยากรสื่อสารของชาติ ด้านโทรคมนาคมเพื่อการศึกษาของ ศ.ดร.ชัยยงค์ พรหมวงศ์ จัดพิมพ์เผยแพร่โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เมื่อปี พ.ศ. 2541 (บทที่3) ว่าด้วยการวิวัฒนาการเรื่องดังกล่าวในประเทศไทยด้วย

ประเด็นที่น่าสนใจในส่วนที่เกี่ยวกับต่างประเทศสรุปได้ว่าการใช้วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษาในยุโรปเป็นสัดส่วนที่ต่ำ เมื่อเทียบกับการใช้สื่อทั้งสองประเภท เพื่อความบันเทิง ข่าวสาร และวัตถุประสงค์อื่นการจัดสรรคลื่นความถี่เพื่อการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ที่น่าจะได้นำมาประกอบการพิจารณาการกำหนดคลื่นความถี่เพื่อการศึกษา และวัฒนธรรม ตามร่าง พ.ร.บ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ ได้แก่ การดำเนินงานเพื่อการศึกษาของ BBC เป็นการจัดตั้งมหาวิทยาลัยเปิด (The Open University) มหาวิทยาลัยทางอากาศ (University of the Air) โดย BBC เป็นผู้ผลิตรายการ และเป็นผู้นำเสนอผ่านเครือข่ายต่าง ๆ เช่น คลื่นความถี่วิทยุกระจายเสียง แบ่งออกเป็น 5 เครือข่าย (Radio 1 – 5) ซึ่งได้มีจุดเน้นที่แตกต่างกัน รายการที่ถือว่าเป็นรายการเพื่อการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ประกอบด้วย (1) รายการ ศิลป (2) รายการ พัฒนาความรู้ (3) สารคดีและนำเที่ยว (4) ศาสนา (5) วิทยุโรงเรียน (6) มหาวิทยาลัย และ (7) วัฒนธรรม

การใช้วิทยุและโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมในเอเชีย โดยภาพรวมยังเป็นสัดส่วนที่ต่ำเมื่อเทียบกับการใช้สื่อทั้งสองประเภทเพื่อความบันเทิง ข่าวสารและวัตถุประสงค์ประเภทอื่น ซึ่งมีลักษณะคล้ายกันกับของยุโรป แต่เมื่อเจาะลึกเฉพาะกรณี จะเห็นว่าญี่ปุ่นประสบความสำเร็จในการใช้วิทยุและโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมกว่าหลาย ๆ ประเทศในเอเชีย NHK ได้มีบทบาทสำคัญในการผลิตรายการ และเป็นผู้นำเสนอรายการเพื่อการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มาอย่างติดต่อกัน ตั้งแต่ปี 2467 จนถึงปัจจุบัน NHK ได้จัดตั้งแผนกวิทยุและโทรทัศน์เพื่อการศึกษาขึ้น และจัดตั้งเครือข่ายโทรทัศน์เพื่อการศึกษาทางช่อง 2 และเริ่มโครงการสอนทางโทรทัศน์ ในปี พ.ศ. 2501 โดยกระทรวงศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรม ได้จัดส่งเครื่องรับ

โทรศัพท์ไปยังโรงเรียนทั่วประเทศ พ.ศ. 2507 และสนับสนุนให้โรงเรียนซื้อ เครื่องรับโทรศัพท์เพิ่มเติม โดยไม่ต้องเสียภาษี

การใช้วิทยุและโทรศัพท์เพื่อการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมในสหรัฐอเมริกา ซึ่งถือว่ามี ความก้าวหน้าเรื่องเทคโนโลยีโทรคมนาคมอย่างยิ่ง ในปัจจุบันได้มีกฎหมายกำกับกิจการ โทรคมนาคมโดยเฉพาะ (Telecommunications Act 1996) แต่ไม่ได้กำหนดการใช้โทรคมนาคมเพื่อ การศึกษาโดยตรง อาจเป็นเพราะสหรัฐอเมริกาถือว่าการศึกษา เป็นความสนใจของรัฐบาลกลางเป็น หน้าที่ของรัฐ และเป็นความรับผิดชอบของท้องถิ่น อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าสังเกตว่าองค์กรต่าง ๆ โดยเฉพาะภาคเอกชน องค์กรศาสนา มีบทบาทสำคัญในการใช้วิทยุและโทรศัพท์เพื่อการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เป็นอย่างมาก บางเครือข่ายมีบทบาทในการนำเสนอเรื่องการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมในระดับนานาชาติ เพื่อเสริมสร้างกระแสโลกาภิวัตน์เช่น รายการเสียงอเมริกา (V.O.A.) รายการซีเอ็นเอ็น เป็นต้น

การใช้คลื่นความถี่เพื่อการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมในประเทศไทยและประเด็นปัญหา การใช้คลื่นความถี่เพื่อการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมในประเทศไทย ที่ผ่านมาสามารถสรุปเป็น ประเด็นปัญหาที่ควรนำมาปรับปรุงแก้ไข ได้ดังนี้

1. ปัญหาด้านนโยบายของสถาบันการศึกษา สถาบันการศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดนโยบาย เคนชัดในการใช้วิทยุและโทรศัพท์เพื่อการศึกษาให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ของนักเรียน
2. ปัญหาด้านงบประมาณการผลิตรายการ และออกอากาศรายการ ให้เพียงพอทั้งในส่วนที่ เกี่ยวกับการผลิตรายการและการออกอากาศรายการที่เกี่ยวกับสถาบันการศึกษาที่มีหน้าที่ผลิตรายการ โดยตรง เช่น มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช มหาวิทยาลัยรามคำแหง ศูนย์เทคโนโลยีทาง การศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นต้น และสถาบันการศึกษาอื่น ๆ
3. ปัญหาด้านเวลาออกอากาศรายการวิทยุ และ โทรศัพท์ ไม่เหมาะสม รายการเกี่ยวกับ การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมจะถูกนำไปออกอากาศในเวลาที่คุณคนส่วนใหญ่ไม่อยู่ในสภาพที่จะ ฟังและชมรายการ เช่นเวลาที่ผู้คนกำลังเดินทางกลับจากที่ทำงาน ซึ่งนับว่า เป็นประเด็นปัญหาสำคัญ ที่สุด เพราะเวลาที่เหมาะสมอื่น ๆ ตกอยู่ภายในการครอบงำของธุรกิจ เป็นส่วนใหญ่

4. ปัญหาด้านคุณภาพรายการวิทยุและโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม รายการส่วนใหญ่ใช้รูปแบบรายการง่ายๆ เช่น รูปแบบการบรรยาย อภิปราย สนทนา ฯลฯ จึงทำให้ขาดความสนใจจากผู้ฟัง

5. ปัญหาด้านผู้รับฟังรายการวิทยุและโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ส่วนใหญ่ชอบฟังรายการบันเทิง เกมโชว์ต่างๆ ซึ่งอาจเป็นผลสืบเนื่องมาจากคุณภาพของรายการและเวลาออกอากาศไม่เหมาะสมกับความต้องการและระดับของผู้ฟังและผู้ชม

6. ปัญหาการขาดวัฒนธรรม แห่งการเรียนรู้ คนไทยส่วนใหญ่ขาดจิตสำนึกในการแสวงหาความรู้ ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเพื่อจะได้นำไปปรับใช้ในวิถีชีวิตอย่างแท้จริง เช่นกรณี ขึ้นรถประจำทางหากได้ที่นั่งก็มักจะหลับส่วนฝรั่งเมื่อได้ที่นั่งมักจะหยิบหนังสือมาอ่านเพื่อประเทืองปัญญาของตน และพฤติกรรมดังกล่าวจะมีผลต่อการรับฟัง และรับชมรายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษาด้วย ข้อเสนอแนะสำคัญในการจัดสรรคลื่นความถี่เพื่อการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ที่ควรกำหนดไว้ในร่าง พ.ร.บ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่

เนื่องจากการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันแทบแยกไม่ออก รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับปัจจุบันจึงได้ให้ความสำคัญในเรื่องดังกล่าวมาอย่างไม่เคยมีมาก่อน ทั้งนี้โดยได้เน้นเรื่อง ความรู้ คุณธรรม เป็นกรณีพิเศษเน้นเรื่องการนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาพัฒนาคุณภาพชีวิต เน้นเรื่องการจัดการศึกษาโดยคำนึงถึงภูมิปัญญา ศิลป ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น จึงพอสรุปได้ว่าการจัดการศึกษาตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันจะต้องตั้งอยู่บนฐาน ศาสนา และวัฒนธรรมเป็นสำคัญ ดังนั้น ในการจัดสรรคลื่นความถี่ตามนัยมาตรา 40 แห่งรัฐธรรมนูญจึงได้กำหนดให้คำนึงถึง การศึกษา และวัฒนธรรมเป็นสำคัญ แต่เท่าที่ผ่านมามองการที่ดูแลเรื่องการจัดสรรคลื่นความถี่ ยังไม่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องดังกล่าวเท่าที่ควร

1. ควรจะได้กำหนดการใช้คลื่นความถี่เพื่อการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ให้ชัดเจน และเป็นสัดส่วนที่เหมาะสมทั้งในด้านเงื่อนไข รายการ และเวลาออกอากาศเพื่อแก้ปัญหาตามที่กล่าวแล้วข้างต้น

2. มิติวัฒนธรรมที่ควรนำมากำหนดไว้ในคลื่นความถี่ ได้แก่ กรอบวัฒนธรรม 10 ประการ ตามที่กำหนดไว้ในแนวทางรักษาส่งเสริม และพัฒนาวัฒนธรรม พุทธศักราช 2529 กิจกรรมหลัก 9 ประการที่กำหนดเป็นแผนแม่บทในวาระแห่งชาติว่าด้วยทศวรรษ สืบสานวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนา (2541 – 2550) ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2542 และศาสนธรรม ที่จำเป็นต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต เช่น เบญจศีล เบญจธรรม อริยสัจ 4 พรหมวิหาร 4 หลัก มัชฌิมมาปฎิปปทา และศาสนาอื่นๆ ซึ่งจะนำไปสู่การมีวิถีชีวิต ในสังคมสมัยใหม่ได้อย่างมีความสุข

3. กำหนดให้มีเครือข่ายด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมไว้เป็นการเฉพาะ ในการจัดการเกี่ยวกับคลื่นความถี่เพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติและปลอดจากอิทธิพลของธุรกิจ โดยให้ชุมชนเข้ามาบิบบทบาทในการจัดการเครือข่ายคลื่นความถี่ดังกล่าว เช่น รายการร่วมด้วยช่วยกัน จส.100 บิสิเนสเรดิโอ ผู้นำคลื่นข่าวสารธุรกิจ เป็นต้น

4. ควรให้ผู้นำทางด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการ ในคณะกรรมการจัดสรรคลื่นความถี่ต่างร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้

5. เป้าหมายในการจัดคลื่นความถี่ตามมาตรา 40 แห่งรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันควรเสริมสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และสังคมแห่งความเป็นผู้นำและให้ตามข้อเสนอแนะของพระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต) ที่ว่าเราควรจะเปลี่ยนท่าทีจากเป็นผู้ตามและผู้รับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลอกเลียนแบบอย่างผิวเผิน จากวัฒนธรรมตะวันตก มาสู่วัฒนธรรมแห่งความเป็น “ผู้นำและผู้ให้” เพราะในวัฒนธรรมไทยซึ่งมีพระพุทธศาสนา เป็นพื้นฐานนั้นมีแนวความคิดและสิ่งที่มีคุณค่า ซึ่งสามารถจะยังประโยชน์ต่อโลก และมนุษยชาติทั้งมวลอันจะทำให้วัฒนธรรมไทยกลายเป็นผู้นำและผู้ให้แก่ชาวโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะนี้ชาวโลกกำลังประสบปัญหาวิกฤต ทั้งในด้านชีวิต สังคม และธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม มีความคิดยังหาทางออกไม่ได้ เพื่อสนองความคิดดังกล่าว จึงควรกำหนดให้มีคลื่นวัฒนธรรมโดยเฉพาะซึ่งอาจจะตั้งบริษัทกระจายเสียงเพื่อพระพุทธศาสนาแห่งโลก (World Buddhist Broadcasting Corporation – WBBC) มารองรับและดูแลคลื่นนี้โดยตรง เพื่อทำหน้าที่เช่นเดียวกับ NHK , BBC, และ V.O.A. ในระดับโลกต่อไป ทั้งนี้เพราะมหาวิทยาลัยพุทธศาสนาแห่งโลก (The World Buddhist University) จะมีศูนย์อำนวยการตั้งอยู่ ณ พุทธมณฑล และจะมีเครือข่ายทั่วโลก จึงน่าจะเหมาะสมโดยประการทั้งปวง

จากการที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ร่วมกับ รศ.ดร.สุวิมล ว่องวานิช และ คณะ ดำเนินการประเมินผลความก้าวหน้าปฏิรูปการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในช่วงครบรอบ 1 ปีแรก (20 สิงหาคม 2542 ถึง 19 สิงหาคม 2543) พบว่าภาพรวมของการดำเนินงานมีความก้าวหน้า ร้อยละ 76 ของงานที่ควรทำในปีแรก โดยหมวดที่มีความก้าวหน้ามากที่สุด 3 อันดับแรก คือ หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา (ร้อยละ 89) รองลงมา คือ หมวด 3 ระบบการศึกษา (ร้อยละ 86) และหมวด 5 การบริหารและการจัดการศึกษา (ร้อยละ 83) ส่วนหมวดที่มีความก้าวหน้าน้อยที่สุด คือ หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (ร้อยละ 38) และหมวด 8 ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา (ร้อยละ 33) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544)

จากผลการประเมินระดับความก้าวหน้าของการปฏิรูปการศึกษา ในช่วง 1 ปี 4 เดือน (20 สิงหาคม 2542 – 19 ธันวาคม 2543) พบว่า หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีความก้าวหน้าขึ้นเป็นอันดับที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 67 เป็นหมวดที่มีความก้าวหน้าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เมื่อเทียบกับในช่วง 1 ปีแรก (ร้อยละ 38) และ 1 ปี 3 เดือน (ร้อยละ 62) เมื่อพิจารณาเป็นมาตรา (มาตรา 63 – 69) พบว่า

ตารางที่ 1 ผลการประเมินระดับความก้าวหน้าของการปฏิรูปการศึกษาในช่วง 1 ปี 4 เดือน

มาตรา	ระดับความก้าวหน้าในช่วง 1 ปี 4 เดือน		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
มาตรา 63	✓		
มาตรา 64	✓		
มาตรา 65			✓
มาตรา 66			✓
มาตรา 67		✓	
มาตรา 68			✓
มาตรา 69	✓		

หมายเหตุ: ระดับมาก มีผลการดำเนินงานมากกว่า 27% ระดับปานกลางมีผลการดำเนินงาน

ระหว่าง 13 – 27 % และระดับน้อย มีผลการดำเนินงานต่ำกว่า

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543)

การที่หมวดนี้มีระดับความก้าวหน้าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง คือ

มีการจัดทำร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาแห่งชาติซึ่งแผนแม่บทดังกล่าวจะครอบคลุมการดำเนินงานตามหมวดนี้ทุกมาตรา (มาตรา 63 – 69) โดยเน้นที่ มาตรา 66 การพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ

มีการศึกษาวิจัยเรื่อง นโยบาย รูปแบบ และระบบการผลิตและพัฒนาแบบเรียน และสื่อการเรียนการสอน ซึ่งอยู่ในขั้นประชาพิจารณ์เพื่อรับฟังความคิดเห็นในการปรับปรุงแก้ไข (มาตรา 64) และการวิจัยและพัฒนาเรื่องการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศในการศึกษา (มาตรา 67)

มีการศึกษาวิจัยเอกสารเพื่อประกอบการจัดตั้งหน่วยงานกลางเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาและการดำเนินการร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (มาตรา 69)

การบริหารการศึกษา

ความหมายของการบริหารการศึกษา

ชาญชัย อาจินสมาจาร (2540) ได้ให้ความหมายได้ว่า การบริหารหมายถึง

1. การทำงานร่วมกัน
2. การช่วยให้ตระหนักในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา
3. การให้บริการแก่สังคม
4. การเข้าเกี่ยวข้องกับมนุษย์ เช่น ครู นักเรียน ผู้ปกครองและประชาชน และให้เกิดความร่วมมือระหว่างบุคคลเหล่านี้

5. การใช้ทรัพยากรให้ได้ประโยชน์มากที่สุด สำหรับการศึกษาและวัตถุประสงค์ของมัน โดยผ่านทางวิธีของการจัดองค์กร การสั่งการ การอำนวยความสะดวก และการปรับปรุงการทำงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษา

สรุปความหมายของการบริหารการศึกษา หมายถึง การทำงานร่วมกันของ ครู นักเรียน และผู้ปกครอง โดยมีวัตถุประสงค์ทางการศึกษาเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียนให้มากที่สุด

ระบบการบริหารโรงเรียน

ปราณี จำปิ่ง (2540 อ้างถึง Beauchamp, 1968) ว่าระบบบริหารโรงเรียน คือ กิจกรรมทั้งหมดที่จำเป็นต่อการธำรงรักษาและดำเนินการภายในโรงเรียน ให้บรรลุจุดประสงค์ของโรงเรียน

ทองอินทร์ วงศ์โสธร (2536) กล่าวถึงโรงเรียนในฐานะเป็นระบบว่า โรงเรียนเป็นองค์กรที่เป็นระบบ เพราะโรงเรียนมีตัวป้อน กระบวนการ และผลผลิต เช่นเดียวกับระบบอื่น ๆ ตัวป้อนของโรงเรียน ได้แก่ 1) ทรัพยากรมนุษย์ 2) ทรัพยากรวัตถุ 3) ทรัพยากรการเงิน 4) สารสนเทศ กระบวนการของโรงเรียน ได้แก่ 1) กระบวนการเรียนการสอน 2) กระบวนการบริหาร ส่วนผลผลิตของโรงเรียน ประกอบด้วย 1) ผลผลิตเกี่ยวกับนักเรียน 2) ผลผลิตเกี่ยวกับครู 3) ผลผลิตอื่น ๆ ดังที่ เขาวรัตน์ บุญปลอด (2547) อธิบายว่า

... การที่จะพัฒนาองค์กรทั้งระบบ จำเป็นต้องมีการร่วมมือกันของทุกฝ่ายไปในทิศทางเดียวกัน พร้อม ๆ กัน ดังนั้นการที่จะพัฒนาระบบได้จึงต้องสร้างความตระหนักในการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของสถานศึกษาด้วยกันทุกคน ทุกฝ่าย ได้แก่ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชน โดยพัฒนาบุคลากรดังกล่าวให้มีความรู้เพื่อการพัฒนา เช่น พัฒนาครู พัฒนาผู้ที่เกี่ยวข้องขั้นต่อไป นำปัญหามาวิเคราะห์ กำหนดเป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์ แล้วดำเนินการตามที่กำหนด และประเมินกระบวนการสู่ความสำเร็จโดยใช้หลักการบริหารวงจร PDCA ...

หน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนที่สำคัญมีอยู่ 6 ประการ

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2541) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนที่สำคัญ ๆ ไว้ 6 ประการคือ

1. การเปลี่ยนแปลงในฐานะผู้นำ ผู้บริหารโรงเรียนในฐานะผู้นำจะต้องเป็นผู้นำในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงภายในโรงเรียนเพื่อความเหมาะสมในการดำเนินงาน ซึ่งอาจเป็นการจัดระบบบริหาร โครงสร้างขององค์การภายในโรงเรียน การกำหนดอำนาจหน้าที่ของฝ่ายต่าง ๆ
2. การพัฒนาการเรียนการสอน ได้แก่ งานวิชาการนั่นเอง เพราะถือว่าเป็นงานหลักของโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนหรือครูใหญ่ จึงต้องเป็นนักวิชาการ เป็นผู้นำทางวิชาการในโรงเรียน มีความเข้าใจในหลักสูตร โปรแกรมการเรียนการสอน การประเมินผล ตลอดจนเทคโนโลยีทางการศึกษาใหม่ ๆ เพื่อช่วยเหลือแนะนำครูในโรงเรียนให้เกิดพัฒนาการในด้านการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ
3. การบริหารกิจการนักเรียน ผู้บริหารโรงเรียนต้องมีความรู้เข้าใจในขอบข่ายของงานกิจการนักเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องรับผิดชอบในการจัดให้แก่ นักเรียนไม่ว่าจะเป็นด้านสวัสดิการต่าง ๆ การจัดกิจกรรมนักเรียน การแนะแนว การรักษาระเบียบวินัยโรงเรียน เป็นต้น
4. การบริหารบุคลากร หมายถึง การบริหารเจ้าหน้าที่ครูภารโรง คนงานต่าง ๆ ในโรงเรียน ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนต้องส่งเสริม สนับสนุน ให้บุคลากรในโรงเรียนได้รับการพัฒนาอยู่เสมอ ให้มีขวัญกำลังใจดีในการปฏิบัติงานตลอดจนมีความก้าวหน้าในอาชีพการทำงาน
5. การบริหารงานบริการต่าง ๆ ได้แก่ งานธุรการในโรงเรียน การดูแลอาคารสถานที่ พัสดุ ครุภัณฑ์ ซึ่งรวมถึงบริการพิเศษที่จัดให้แก่ ชุมชน อันเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนด้วย
6. การประเมินผลการปฏิบัติงาน นับเป็นหน้าที่ของครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ในฐานะผู้บริหารโรงเรียนที่สำคัญอย่างหนึ่ง เพื่อให้ทราบถึงการดำเนินการ กิจการต่าง ๆ ของโรงเรียนว่ามีความก้าวหน้ามากน้อยเพียงใด อันจะเป็นประโยชน์ในการดำเนินงานและต้องทำอย่างต่อเนื่อง

ทักษะของผู้บริหารการศึกษา

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2541) กล่าวว่า ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการโรงเรียนในฐานะผู้บริหารการศึกษา นอกจากจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับทักษะในการบริหารงาน ซึ่งมี 3 ทักษะด้วยกันคือ

1. ทักษะด้านความคิดรวบยอด (conceptual skills) เป็นทักษะที่ผู้บริหารต้องมีมากที่สุด หมายถึง ความรู้งาน ความรับผิดชอบต่าง ๆ ในหน้าที่ในฐานะที่ผู้บริหารต้องทำเช่น ต้องรู้วางแผน บริหารการศึกษามีอะไรบ้าง ครูใหญ่ หรือ อาจารย์ใหญ่ในฐานะหัวหน้าหรือผู้นำในโรงเรียนมีหน้าที่รับผิดชอบอะไร ความสัมพันธ์ของหน่วยงานต่าง ๆ ในโรงเรียนเป็นอย่างไร เป็นต้น
 2. ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ (human skills) เป็นทักษะที่มีความสำคัญสำหรับผู้บริหารการศึกษาทุกระดับเพราะผู้บริหารการศึกษาจำเป็นต้องมีการทำงานที่สัมพันธ์กับ บุคคลอื่น ๆ หลายประเภท ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์นี้จะช่วยให้ผู้บริหารได้รับความร่วมมือและเกิดการประสานงานที่ดีขึ้นภายในโรงเรียน ซึ่งจะช่วยให้การดำเนินงานของโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด
 3. ทักษะด้านเทคนิค (technical skills) เป็นทักษะที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในกิจกรรมเฉพาะอย่างของผู้บริหาร ไม่ว่าจะเป็นวิธีการ กระบวนการ เทคนิคต่าง ๆ ในการทำงานถึงแม้ว่าผู้บริหารจะไม่ใช้ปฏิบัติก็อาจจะมีความรู้ด้านเทคนิคน้อยที่สุดในบรรดา 3 ทักษะก็ตามแต่ผู้บริหารโรงเรียนจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในลักษณะงานต่าง ๆ ทางเทคนิคด้วย เช่น เทคนิคการสอนแบบต่าง ๆ การพูด การอ่านแบบแปลนอาคาร การรู้จักใช้อุปกรณ์โสตทัศนศึกษาต่าง ๆ เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อให้ครูและบุคลากรในโรงเรียนเกิดความศรัทธา และยอมรับในความรู้ความสามารถของผู้บริหาร
- ถ้าจะพิจารณาทักษะต่าง ๆ สำหรับบุคลากรในโรงเรียน ก็ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ หรือ ผู้อำนวยการโรงเรียน ในฐานะผู้บริหารระดับสูง หัวหน้าหมวดวิชาต่าง ๆ ในฐานะผู้บริหารระดับกลาง และครูทุกคนในฐานะผู้บริหารระดับล่าง ก็จะพบว่า ครูต้องการทักษะด้านเทคนิคมากที่สุด คือการทำงานในหน้าที่สอน อันได้แก่ การกิจด้านการสอน การใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ นั้นเอง โดยมีความต้องการทักษะด้านความคิดรวบยอดน้อยที่สุด เมื่อเทียบกับหัวหน้าหมวดวิชาต่าง ๆ และผู้บริหารโรงเรียน ในทางตรงกันข้ามครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการโรงเรียนต้องการทักษะด้านความคิดรวบยอดมากที่สุด เมื่อเทียบกับหัวหน้าหมวดวิชาต่าง ๆ และ ครู ขอให้สังเกตว่าทักษะ

ด้านมนุษยสัมพันธ์ในทุกฝ่ายไม่ว่าจะเป็นอาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา ครูทุกคนมีความต้องการหรือความสำคัญเท่ากันหมดเพราะความมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีจะช่วยให้เกิดความร่วมมือ การติดต่อสื่อสาร การประสานงานที่ดีในการทำงานนั่นเอง

หน้าที่และความรับผิดชอบและภารกิจของผู้บริหารโรงเรียน

พนัส หันนาคินทร์ (2542) ได้กล่าวถึงหน้าที่และความรับผิดชอบ และภารกิจของผู้บริหารโรงเรียน นั่นก็คือ ทำการบริหารโรงเรียนให้เป็นไปตามจุดหมายที่ได้กำหนดไว้โดยแน่ชัดแล้ว ในการบริหารงานย่อมจะมีองค์ประกอบทั้งภายในตัวครูใหญ่เอง เช่น บุคลิกภาพ นิสัยใจคอ และองค์ประกอบภายนอก เช่น นโยบายการศึกษาของชาติ สภาพทางเศรษฐกิจสังคม ที่จะทำให้การดำเนินงานของครูใหญ่ต้องเป็นไปตามองค์ประกอบเหล่านั้น แต่สิ่งที่จะละเลยไม่ได้คือจุดหมายในการศึกษาแก่ นักเรียนในโรงเรียนที่ตัวเองรับผิดชอบอยู่ หากแยกให้ละเอียดลงไปก็อาจกล่าวได้ว่าหน้าที่ความรับผิดชอบและภารกิจของผู้บริหารโรงเรียนมีดังนี้ คือ

1. รับผิดชอบในการงานทุกอย่างในโรงเรียน ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าครูใหญ่จะต้องทำงานทุกอย่างด้วยตนเอง ตามปกติครูใหญ่ก็จะมอบอำนาจหน้าที่ให้แก่บุคคลอื่นรับผิดชอบรอง ๆ ลงมา แต่ครูใหญ่ก็ต้องรับผิดชอบดูแลให้กิจการทุกอย่างดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและได้ผลตามจุดประสงค์ที่ต้องการ คำว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง ภาระหรือความผูกพันที่ครูใหญ่จะต้องยอมรับต่อผลของการกระทำที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นทางดีหรือทางร้ายก็ตาม ถ้าทางดีเราก็เรียกว่าความชอบ ถ้าไม่ดีก็กลายเป็นความรับผิดชอบ ความรับผิดชอบของครูใหญ่มิดังต่อไปนี้ คือ

1.1 ความรับผิดชอบที่จะต้องดำเนินการศึกษาในโรงเรียนให้ได้ผลตามจุดประสงค์ ของการศึกษาและของทางราชการ

1.2 ความรับผิดชอบต่อองค์การทั้งภายในและภายนอก เช่น ความได้ผลในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานแห่งอื่น เพื่อให้งานของส่วนรวมซึ่งอาจจะเป็นของอำเภอ ของจังหวัด หรือของประเทศ ให้เป็นไปด้วยความก้าวหน้าและได้ผลเหมาะสมตามความต้องการเรื่องที่น่าจะเอาใจใส่เป็นพิเศษในปัจจุบันก็คือปัญหาเรื่องความอยู่รอดและความมั่นคงของชาติซึ่งต้องได้รับความร่วมมือจากคนทุกฝ่ายภายในประเทศ โดยเฉพาะข้าราชการอันหมายรวมถึงครูด้วย ที่จะต้องร่วมมือผนึกกำลังช่วยเหลือซึ่งกันและกันรักษาความมั่นคงให้แก่ชาติ ความร่วมมือจากครูใหญ่และบรรดาครู

ในโรงเรียนจะช่วยให้โครงการต่าง ๆ ที่ทางราชการสร้างขึ้นเพื่อความอยู่รอดของชาติบรรลุเป้าหมายได้เป็นอย่างดี

1.3 ความรับผิดชอบต่อการตรวจสอบของผู้มีอำนาจเหนือครูใหญ่จะต้องเตรียมความพร้อมเพื่อรับการตรวจสอบจากผู้มีอำนาจเหนือได้ทุกขณะ

การตรวจสอบเป็นมาตรการอย่างหนึ่งสำหรับควบคุมงาน ดังนั้นผู้มีหน้าที่บริหารการศึกษาในระดับสูงกว่าโรงเรียน ซึ่งมีหน้าที่ดูแลให้การศึกษาดำเนินไปตามนโยบาย และการศึกษาในแต่ละระบบโรงเรียน ก็ควรจะดำเนินไปด้วยมาตรฐานและคุณภาพทัดเทียมกัน การตรวจสอบจากผู้มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการศึกษาในระดับอำเภอหรือจังหวัด จึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อจุดประสงค์ดังกล่าวและในกรณีเช่นนี้ ครูใหญ่จะต้องเตรียมรับการตรวจสอบได้ทุกเมื่อเพื่อให้การศึกษาส่วนร่วมของระบบโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตามต้องการ

2. เป็นตัวแทนหรือเป็นสัญลักษณ์ของโรงเรียน (symbolic function) ครูใหญ่จะต้องเป็นตัวแทนในกิจการงานต่าง ๆ ของโรงเรียน การติดต่อกับองค์การภายนอกโรงเรียนนั้น จะต้องกระทำในนามของครูใหญ่ ครูใหญ่จะต้องเป็นตัวแทนของโรงเรียนในการติดต่อกับสังคมภายนอก และดังนั้นจึงอดไม่ได้ที่คนจะยึดถือครูใหญ่ว่าเป็นสัญลักษณ์ของโรงเรียน โดยเหตุนี้คนจึงมักจะมีความเห็นว่าเป็นโรงเรียนจะเป็นอย่างไรก็อาจสังเกตได้จากความเป็นไปของครูใหญ่ การกิจเช่นนี้จึงทำให้การสรรหาตัวครูใหญ่จะต้องทำด้วยความรอบคอบและแน่ใจได้ว่าครูใหญ่จะไม่เป็นผู้นำให้ภาพพจน์ของโรงเรียนเสียไป

3. เป็นผู้ให้คำแนะนำหรือให้การแนะนำแก่ผู้ได้บังคับบัญชา (advisory function) ครูใหญ่จะต้องทำหน้าที่แนะนำ ให้คำปรึกษา ตักเตือน สั่งงาน ชี้แนะ และกระตุ้นครูรองให้คิดริเริ่มงานใหม่ ๆ ขึ้น และสามารถสร้างในการทำงานให้แก่ครูรอง เพื่อให้ทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้อย่างดีที่สุด และด้วยความหวังที่จะให้ครูเหล่านั้นพร้อมที่จะทำงานในฐานะเป็นผู้บริหารต่อไปในวันข้างหน้าได้

4. เป็นผู้ริเริ่มงานใหม่ หรือพยายามปรับปรุงงานด้านต่าง ๆ ของโรงเรียนให้ดีขึ้น (initiative function) การกิจนี้ต้องการเวลา ความรอบรู้ ความรู้จักคิดสร้างสรรค์ และการปรับปรุงให้ดีขึ้น มีข้อเตือนใจอยู่ว่าการริเริ่มงานใหม่นั้นจะต้องมีการวางแผน เตรียมการ ประเมินผลได้ผลเสียอย่างรอบคอบแล้วจึงตกลงในกระทำ การตัดสินใจทำงานใหม่ ๆ โดยไม่ได้ศึกษาให้ถ่องแท้หรือที่เรียกว่า

เป็นการลองผิดลองถูกนั้น จะต้องพยายามหลีกเลี่ยงให้มาก เพราะอาจจะสร้างความเสียหายอันไม่อาจแก้ไขได้ก็ได้ ความพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงอะไรก็ตาม มักจะมีผู้คัดค้านไม่เห็นด้วยอยู่เสมอ ในกรณีเช่นนี้ ครูใหญ่จะต้องมีความสามารถชี้แจงให้บุคคลเหล่านั้นเข้าใจและเห็นประโยชน์ต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น

ครูใหญ่จะต้องรู้จักกดดันต่อการแสดงความคิดเห็นขัดแย้งของครูน้อย ทั้งนี้เพราะความขัดแย้งเหล่านี้อาจจะเป็นเพราะความไม่สมบูรณ์ในความคิดริเริ่มเหล่านั้นหรือเป็นเพราะครูน้อยมองเห็นทางเลือกอื่นที่ดีกว่านั้น การยอมรับความคิดเห็นขัดแย้งและนำสู่การพิจารณาอีกครั้งหนึ่งนั้น น่าจะเป็นการทำให้ความคิดริเริ่มนั้นรอบคอบขึ้น แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าครูใหญ่ควรจะเลิกล้มความคิดริเริ่มเมื่อมีผู้ขัดแย้งตรงกันข้าม ครูใหญ่ควรจะหาทางชักจูงให้ครูน้อยมีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมปรับปรุง ความคิดริเริ่มของครูใหญ่ให้ได้ผลออกมาทางปฏิบัติมากกว่า

5. เป็นผู้ตัดสินใจในปัญหาระดับสูงของโรงเรียน (decision-making function)

หน้าที่นี้เป็นหน้าที่ที่สำคัญที่สุด เพราะงานชิ้นสุดท้ายของโรงเรียนเป็นหน้าที่โดยเฉพาะของครูใหญ่ที่จะต้องตัดสินใจ และรับผิดชอบผลอันเกิดจากการตัดสินใจนั้น ๆ ก่อนที่จะตัดสินใจจะต้องพิจารณาวินิจฉัยให้รอบคอบจากข้อมูลที่ถูกต้อง หรือจากการประเมินสถานการณ์ไว้อย่างดีแล้ว

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา

โสภิตา ศรีสุทธิโรจน์ (2547) ได้กล่าวถึงภาวะผู้นำในการบริหารโรงเรียน นักบริหารการศึกษาต้องมีพฤติกรรมที่ปรากฏออกมา ดังนี้

1. ในฐานะผู้มีความคิดริเริ่มงานใหม่ (initiator)
2. นักบริหารในฐานะที่เป็นนักปรับปรุง (improver)
3. นักบริหารการศึกษาจะเป็นผู้ให้การยอมรับ (recognizer)
4. ผู้นำในฐานะเป็นผู้ให้การช่วยเหลือ (helper)

5. นักบริหารการศึกษาจะต้องเป็นผู้ที่พูดเก่ง (effective speaker)
6. นักบริหารการศึกษาในฐานะผู้ประสานงานที่ดี (coordinator)
7. นักบริหารการศึกษาจะต้องเป็นผู้ที่เข้ากับสังคมได้เป็นอย่างดี (social man)
8. นักบริหารในฐานะนักเปลี่ยนแปลง (change agent)

โสภิตา ศรีสุทธิโรจน์ (2547) กล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียน ดังนี้

1. เป็นผู้นำความคิด ชี้แนวทางดำเนินการ กำหนดนโยบาย โดยศึกษาวิเคราะห์นโยบาย หน่วยเหนือ ศึกษาวิเคราะห์ปัญหา เป้าหมายสังคมไทยของชุมชน และสถานศึกษาในด้านการพัฒนาการศึกษา ด้านคุณภาพการศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านการบริหารจัดการและด้านบุคลากรครู
2. เป็นผู้นำการปฏิบัติ กำหนดงานในภาพรวม เช่น
 - 2.1 กำหนดกิจกรรม โครงการ และวิธีดำเนินการ
 - 2.2 บูรณาการแผนงานต่าง ๆ
 - 2.3 ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานและมอบอำนาจ
 - 2.4 สร้างทีมงาน
 - 2.5 ดำเนินการจัดการบริหารงานโดยยึดหลัก 5 M's อันได้แก่

2.5.1 บุคลากร (man)

2.5.2 การเงิน (money)

2.5.3 อาคารสถานที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ (materials)

2.5.4 การบริหารจัดการ (management)

2.5.5 เวลา (minutes)

2.5.6 สร้างขวัญและกำลังใจ ความสามัคคีของหมู่คณะ

2.5.7 ประเมินผลการทำงานและรายงาน

สรุปได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียน เป็นผู้ที่มีความสำคัญในการบริหารงานในโรงเรียนและชุมชน ผู้บริหารต้องตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ และบริหารงานด้วยกระบวนการที่เน้นให้เกิดคุณภาพ สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ชุมชน ด้วยการประสานความร่วมมือ ประสานประโยชน์กับทุกฝ่าย เพื่อผลประโยชน์อันเกิดแก่ผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น ผู้บริหารที่ดี จะต้องเป็นผู้มีความรู้ มีความสามารถ มีสมรรถภาพผู้นำ และมีทักษะในการปฏิบัติงาน จึงสามารถทำให้การศึกษาเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่พึงประสงค์ได้

การจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

สำนักงานบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) เป็นส่วนราชการ ระดับกรมสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่ส่งเสริมและกำกับดูแลการจัดการเรียนการสอนของ โรงเรียนเอกชนทุกประเภท ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาดังรายละเอียดต่อไปนี้ คือ

1. โรงเรียนในระบบ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1.1 โรงเรียนประเภทสามัญ จัดการศึกษาออกเป็น 3 ระดับ

1.1.1 ระดับก่อนประถม (อนุบาล)

1.1.2 ระดับประถมศึกษา

1.1.3 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย

1.2 โรงเรียนประเภทอาชีวศึกษา จัดการศึกษาออกเป็น 3 ระดับคือ

1.2.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

1.2.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค

1.2.3 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

2. โรงเรียนนอกระบบ แบ่งออกเป็น 6 ประเภทคือ

2.1 ประเภทอาชีวศึกษา (วิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น)

2.2 ประเภทศิลปศึกษา

2.3 ประเภทส่งคำสอน

2.4 ประเภททวดวิชา

2.5 ประเภทสอนศาสนา

2.6 ประเภทเฉพาะกาล

3. โรงเรียนการศึกษาพิเศษ

เป็นโรงเรียนที่ให้การศึกษาแก่บุคคลที่มีลักษณะพิเศษ หรือผิดปกติทางร่างกาย สติปัญญา หรือจิตใจ ที่จัดเป็นรูปแบบการศึกษาพิเศษ หรือโรงเรียนที่จัดให้การศึกษาแก่บุคคล ผู้ยากไร้หรือผู้เสียเปรียบทางการศึกษาในลักษณะต่าง ๆ ที่จัดเป็นรูปแบบการศึกษาสงเคราะห์

โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา คือ โรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการภายใต้การควบคุมของสำนักงานบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่ใช้หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการเปิดทำการสอน 4 ประเภทวิชา ดังนี้

1. ประเภทวิชาเกษตรกรรม
2. ประเภทวิชาคหกรรม
3. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
4. ประเภทวิชาพาณิชยกรรม / บริหารธุรกิจ

การบริหารงานโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

การบริหารงานโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา อยู่ภายใต้การดูแลของ สำนักงานบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) เป็นโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ซึ่งจัดหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ประเภทอาชีวศึกษา เอกชนสามารถเข้ามาร่วมจัดได้ มีดังนี้

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค
3. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

หน่วยงานบริหารระดับอาชีวศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ มี 3 หน่วยงานใหญ่คือ กรมอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

การจัดและการบริหารอาชีวศึกษา เป็นการพยายามที่จะดำเนินการเกี่ยวกับการอาชีวศึกษา ได้แก่ โรงเรียน หลักสูตร ครู นักเรียน วัสดุอุปกรณ์ อาคารและโรงฝึกงาน เป็นต้น ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และให้ผลผลิต คือ ผู้เรียนมีคุณภาพ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2542 (อ้างใน เขียวรัตน์ บุญปลอด, 2547) การอาชีวศึกษาเป็นการให้การศึกษาแก่บุคคลเพื่อประกอบอาชีพ ถือว่าเป็นกิจกรรมที่ต้องการจัดและบริหารเพื่อจะได้เป็นไปตามเป้าหมาย โดยทั่วไปแล้วการจัดและการบริหารจะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันในการบริหารงานทุกประเภท คือ ต้องมีขอบข่ายของการผลิต กระบวนการและการใช้ทรัพยากร แม้ว่า การจัดและการบริหารจะมีลักษณะคล้ายกัน แต่ก็มีความแตกต่างกันระหว่างกระบวนการบริหารที่สัมพันธ์กับหน่วยงาน คือ หน่วยงานด้านอาชีวศึกษา ได้แก่ โรงเรียน วิทยาลัย สถาบันการศึกษาอื่น ๆ ความแตกต่างเหล่านี้คือ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ วิธีการ เทคนิค รวมทั้งการประเมินที่แตกต่างกัน การบริหารอาชีวศึกษาสามารถเอาหลักการของการศึกษามาใช้แต่แตกต่างกันตรงที่การบริหารอาชีวศึกษานั้นทางด้านอาชีวศึกษา ส่วนการบริหารการศึกษาเน้นการศึกษาทั่วไป

การบริหารงานภายในโรงเรียนของสถานศึกษาเอกชน มิได้มีการกำหนดเป็นรูปแบบองค์การที่แน่นอนไว้ แต่ละโรงเรียนอาจมีรูปแบบเป็นของตนเอง หรือจัดทำตามระบบของโรงเรียนโดยอนุโลม ซึ่งจะมีผู้บริหารโรงเรียน คือ ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ และครูใหญ่ ระบบการบริหารโรงเรียนเอกชนเน้นด้านการบริหารทั่วไป และการกำหนดนโยบายขึ้นอยู่กับผู้รับใบอนุญาต หรือผู้จัดการเป็นสำคัญ ครูส่วนใหญ่มีหน้าที่เน้นในด้านการบริหารวิชาการ

จากการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 การบริหารและจัดการศึกษาของเอกชนมีความเป็นอิสระ โดยมีการกำกับติดตาม การประเมินคุณภาพและมาตรฐานจากรัฐ (มาตรา 43) และสถานศึกษาเอกชนตามมาตรา 18(2) มีฐานะเป็นนิติบุคคล และมีคณะกรรมการบริหาร ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้รับใบอนุญาต ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนชุมชน ผู้แทนครู ผู้แทนศิษย์เก่า และผู้ทรงคุณวุฒิ (มาตรา 44) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ , 2542)

จุดมุ่งหมายและโครงสร้างของการจัดและบริหารอาชีวศึกษา

จุดมุ่งหมายโดยทั่วไปของการอาชีวศึกษาก็เพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถในการทำงาน และสามารถที่จะพัฒนาทักษะทางด้านวิชาชีพได้ จุดมุ่งหมายของการอาชีวศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. เพื่อผลิตและพัฒนาคนตามความต้องการของประเทศ
2. เพื่อฝึกอบรมให้บุคคลมีงานทำและมีรายได้
3. เพื่อสนองความต้องการขั้นพื้นฐานในการดำรงชีพ
4. เพื่อพัฒนาความสามารถ ความถนัด ของบุคคลให้มีความพึงพอใจในงานนั้น ๆ
5. เพื่อให้ประเทศได้มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เศรษฐกิจ และสังคม เพื่อความมั่นคงแห่งชาติ

ในการกำหนดโครงสร้างของระบบแผนงานของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา โดยทั่วไป จะมีลักษณะโครงสร้างแบ่งได้เป็น 6 แผนงานคือ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2542)

1. แผนงานวิชาการ
2. แผนงานกิจการนักเรียน
3. แผนงานบุคลากร
4. แผนงานอาคารสถานที่
5. แผนงานธุรการการเงิน
6. แผนงานความสัมพันธ์ชุมชน

เขาวรัตน์ บุญปลอด, (2547) ได้กล่าวสรุปว่า เงื่อนไขการนำไปสู่ความสำเร็จ ได้แก่ ผู้บริหารต้องเป็นผู้นำทางวิชาการ ผู้บริหาร ครู คณะกรรมการโรงเรียนเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตน มีการกระจายอำนาจอย่างแท้จริงในการบริหารงบประมาณ บุคลากร และหลักสูตร เน้นการพัฒนาวิชาชีพให้บุคลากรในโรงเรียน และคุณภาพการจัดการเรียนการสอนเป็นหลักสำคัญ สร้างความรู้ ความเข้าใจ โดยการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ใช้ระบบคุณธรรมโปร่งใสในการให้รางวัล เน้น ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน โดยการประเมินผลตามสภาพจริง และมีการสร้างเครือข่ายผู้ปกครอง ศิษย์เก่า และชุมชน

ความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

ความคิดเห็นเป็นการวัดเจตคติ อย่างหนึ่งซึ่งเกิดจากสภาวะความพร้อมทางด้านจิตใจที่เกิดขึ้นจากการรับรู้ การเห็น การได้ปฏิบัติหรือมีประสบการณ์ ซึ่งสามารถแสดงออกได้ทั้งทางบวกและทางลบ มีนักจิตวิทยาและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความคิดเห็นไว้ดังต่อไปนี้

Traindis (1791) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นความโน้มเอียงที่ฝังแน่นในความคิดและความรู้สึกในทางบวกหรือทางลบที่มีต่อสิ่งที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะ ความคิดเห็นประกอบด้วยสิ่งที่สำคัญ 2 อย่าง คือ ความรู้ความเข้าใจและอารมณ์

ธีระพร आयวัฒน์ (2542) ให้ความหมายของความคิดเห็นว่าหมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ซึ่งเป็นไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้

สุชาติ สุทธิจิระพันธ์ (2543) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นความรู้สึกนึกคิดของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งแสดงออกให้เห็นจากคำพูดหรือพฤติกรรม คนแต่ละคนมีทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง มากน้อยแตกต่างกัน

จากความหมายของความคิดเห็นที่กล่าวมาแล้วพอสรุปได้ว่า ความคิดเห็น หมายถึงความโน้มเอียงของบุคคลอันเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นได้ทั้งในทางบวกหรือลบ สนับสนุนหรือคัดค้าน ก็ได้

ทฤษฎีความคิดเห็น

ทฤษฎีความคิดเห็นมีหลายทฤษฎี แต่มีนักวิชาการและนักจิตวิทยา ได้แบ่งทฤษฎีความคิดเห็นออกเป็น 4 ทฤษฎีใหญ่ ๆ

1. ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (A Theory of Reasoned Action) ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่ามนุษย์เป็นผู้มีเหตุผลและใช้ข้อมูลที่ตนมีอย่างเป็นระบบ และมนุษย์พิจารณาผล ที่อาจเกิดจากการกระทำของตนก่อนการตัดสินใจลงมือทำหรือไม่ทำพฤติกรรม สาละสำคัญของทฤษฎีนี้คือ พฤติกรรมส่วนมากของบุคคลอยู่ภายใต้การควบคุมโดยความคิดเห็นของพฤติกรรม หรือเรียกสั้น ๆ ว่าความคิดเห็น ของเขาที่จะทำหรือไม่ทำพฤติกรรมนั้น ๆ สำหรับเจตนาพฤติกรรมได้รับอิทธิพลมาจากตัวกำหนด 2 ตัว ได้แก่ความคิดเห็นต่อพฤติกรรม เป็นการประเมินทางบวกหรือลบของบุคคลที่เขากระทำพฤติกรรมนั้น ส่วนการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง เป็นการประมาณของบุคคลว่าตนมีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมากน้อยเพียงไร กลุ่มอ้างอิงหมายถึง บุคคลหรือกลุ่มคนที่มีความสำคัญต่อตัวเขา

2. ทฤษฎีความไม่คล้องจองของปัญญา (Cognitive Dissonance Theory) ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่า บุคคลมีแรงจูงใจหรือแรงขับที่จะพยายามสร้างความกลมกลืน ความคงเส้นคงวาหรือความสอดคล้องภายในระหว่างส่วนของปัญญาลักษณะต่าง ๆ ความมากน้อยของความไม่คล้องจองขึ้นอยู่กับความมากน้อยของความไม่คล้องจอง ถ้าหากส่วนของปัญญาที่ไม่คล้องจองกันมีความสำคัญสำหรับบุคคลเพียงใด เขาก็จะมีความไม่คล้องจองมากเพียงนั้น และยังมีความไม่คล้องจองมากเพียงใด แรงผลักดันแรงจูงใจหรือแรงขับให้เขาลดความไม่คล้องจองจะมีมากเพียงนั้น

3. ทฤษฎีการรับรู้ตนเอง (Self – perception Theory) ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่ามนุษย์สามารถรู้ความคิดเห็น อารมณ์และสภาวะภายในอื่น ๆ ของเขาส่วนหนึ่งมาจากการอนุมานจากการสังเกต พฤติกรรมภายนอกของเขาเอง หรือสภาพการณ์ที่พฤติกรรมนั้นเกิดขึ้น และหากสิ่งบ่งชี้ภายในไม่หนักแน่น กำกวม หรือตีความไม่ได้ บุคคลอาจอาศัยข้อมูลจากสิ่งชี้แนะภายนอก เพื่ออนุมานสภาวะภายในของผู้แสดงพฤติกรรม

4. ทฤษฎีปฏิกิริยาทางจิตใจ (Psychological Reactance Theory) ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่า บุคคลใดบุคคลหนึ่งจะมีกลุ่มพฤติกรรมที่เขาสามารถแสดงได้ในขณะนั้น หรือทำได้ในเวลาหนึ่งในอนาคต กลุ่มพฤติกรรมนี้อาจเรียกว่า พฤติกรรมเสรี ซึ่งโดยทั่วไปหมายถึงพฤติกรรมเฉพาะเจาะจงของการกระทำที่เป็นไปได้เท่านั้น บุคคลจะต้องมีความสามารถทางร่างกายและจิตใจที่จะทำพฤติกรรมนั้นได้และเขาอาจเรียนรู้มาจากประสบการณ์โดยจาริตประเพณี

จะเห็นได้ว่าทฤษฎีความคิดเห็นนี้มีหลายทฤษฎีด้วยกัน ที่สำคัญคือ แต่ละทฤษฎีจะต้องมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรู้ ความคิด ความรู้สึกหรืออารมณ์ ตลอดจนความตั้งใจในการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งเข้ามาเป็นส่วนประกอบและสามารถประเมินได้ทั้งทางบวก และทางลบ สำหรับงานวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารต่อการบริหารงาน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและสถานศึกษาขั้นต่ำกว่าปริญญา สังกัดกรุงเทพมหานคร ได้ยึดเอาทฤษฎีการรับรู้ตนเอง มาประเมินความคิดเห็นที่ผู้บริหารสามารถรับรู้ความคิดเห็น อารมณ์ และสภาวะภายในอื่น ๆ ตลอดจนการอนุมานจากการสังเกต และอาศัยข้อมูลจากสิ่งชี้แนะภายนอก เพื่อที่จะบอกได้ว่าเรื่องใดควรบริหารจัดการในระดับใด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยทั่วไปเป็นการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับโครงการปฏิรูปการศึกษา และเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการกระจายอำนาจการบริหาร นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยเกี่ยวกับโครงการปฏิรูปการศึกษา

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของผู้บริหาร

ไมตรี อยู่ภักดี (2540) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในโครงการปฏิรูปการศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัดเลย กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนในโครงการปฏิรูปการศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเลย ปีงบประมาณ 2539 – 2540 จำนวน 505 คน ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเลย อยู่ในระดับมากทุกด้าน ความคิดเห็นของผู้ตอบ

แบบสอบถามที่มีเพศ อายุ อาชวราขการ ระดับการศึกษา และโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการปฏิรูปการศึกษาในปึงบประมาณต่างกัน ไม่แตกต่างกัน ส่วนความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้บริหารโรงเรียนกับครูปฏิบัติการสอน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อนรรักษ์ อุปพงษ์ (2540) ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการปฏิรูปการศึกษาในจังหวัดสกลนคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดสกลนคร จำนวน 191 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดสกลนครเห็นด้วยกับการปฏิรูปโรงเรียนและสถานศึกษา ด้านการตั้งกรรมการโรงเรียน การประเมินความต้องการในการพัฒนาโรงเรียน การสร้างแผนปรับปรุงโรงเรียน การปฏิบัติตามแผนให้เกิดผลจริงการรายงานความก้าวหน้าต่อประชาชนการประเมินและปรับปรุงให้เป็นแผนต่อเนื่อง โดยเห็นด้วยในระดับ มาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนทั้ง 3 กลุ่ม พบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน (ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05)

3. จากการศึกษานแนวทางปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาในการปฏิรูปการศึกษานั้น ผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นว่า ควรกระจายอำนาจการบริหารจากส่วนกลางให้ส่วนภูมิภาค และท้องถิ่นให้มากที่สุด รัฐบาลควรจัดสรรทรัพยากรการบริหารให้เพียงพอ และควรกำหนดมาตรการซึ่งเป็นสิ่งจูงใจให้เกิดความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและชุมชน

ปราณี จำพ์ (2540) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับนโยบายปฏิรูปการศึกษาด้านระบบบริหารการศึกษาตามโครงการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ผู้บริหารการศึกษาจำนวน 123 คน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 358 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายปฏิรูปการศึกษาด้านระบบบริหารการศึกษาตามโครงการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายปฏิรูปการศึกษาด้านระบบบริหารการศึกษาตามโครงการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05

Molindo (1997) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ และการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งมีขอบเขตในการศึกษา 7 ประเด็น คือลักษณะประชากรที่ศึกษา ทักษะคิด ประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้อินเทอร์เน็ต ประสิทธิภาพ นโยบาย และผลประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้อินเทอร์เน็ต พบว่า ตัวแปรที่สัมพันธ์กับการรับรู้ ในการพิจารณาการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้บริหารโรงเรียน คือ อายุ จำนวนปีที่เป็นผู้บริหารโรงเรียน ระดับการศึกษาสูงสุด ขนาดของโรงเรียน และสถานที่ตั้งของโรงเรียน (ในเมืองกับชนบท) เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทำให้เกิดความแตกต่างมากที่สุด และผู้บริหารโรงเรียนร้อยละ 99.9 มีการพิจารณาว่าอินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในโรงเรียน

จากงานวิจัยของ Molindo เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยนี้เนื่องจากกลุ่มประชากรที่ศึกษา คือผู้บริหารโรงเรียน เช่นเดียวกัน

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงการปฏิรูปการศึกษา

ศุจิภรณ์ อาจนาลัย (2540) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและความต้องการทางด้านเทคโนโลยีทางการศึกษาของโรงเรียนนำร่องปฏิรูปการศึกษาในจังหวัดเชียงราย ประชากรที่ใช้เป็นครูผู้สอน ในระดับมัธยมศึกษา จำนวน 870 คน ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 67 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษานั้น พบว่า อุปกรณ์การสอนที่ครูผู้สอนนำไปใช้สูงสุด คือ กระดานดำ วัสดุการสอนที่นำมาใช้สูงสุด คือ หนังสือ ตำรา วิธีการทางระบบที่นำมาใช้สูงสุดคือ ชุดการเรียนการสอน เทคนิควิธีการสอนที่นำมาใช้สูงสุด คือ การบรรยาย

2. ความต้องการในการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาของครูผู้สอนและผู้บริหาร พบว่า อุปกรณ์การสอนที่มีความต้องการใช้สูงสุด คือ อุปกรณ์ และเครื่องคอมพิวเตอร์ วัสดุการสอนที่มีความต้องการใช้สูงสุดคือ ตำรา และแผ่นดิสก์ วิธีการทางระบบที่มีความต้องการใช้สูงสุดคือ บทเรียนโปรแกรมและบทเรียน CAI เทคนิควิธีการสอนที่มีความต้องการใช้สูงสุด คือ เกมส์ การสอนแบบศูนย์การเรียนรู้

3. ปัญหาในการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา พบว่า โดยส่วนใหญ่ในการใช้อุปกรณ์การสอนและวัสดุการสอน ครูผู้สอนมีปัญหาด้าน ขาดงบประมาณในการจัดหา จัดซื้อ ในการใช้วิธีการทางระบบและเทคนิควิธีการสอน มีปัญหาด้าน ไม่มีความรู้ ความเข้าใจ ส่วนผู้บริหารเห็นว่าการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษามีปัญหาเนื่องจากปัญหาทางด้านงบประมาณไม่เพียงพอ

4. ครูผู้สอนได้ให้ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ ในการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาไว้ดังนี้ ในการใช้อุปกรณ์ การสอน ควรแก้ปัญหาโดยการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ ในการใช้วัสดุการสอนและการใช้วิธีการทางระบบและเทคนิควิธีการสอน ควรแก้ปัญหาโดยการอบรมพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความเข้าใจให้มากขึ้น ผู้บริหารส่วนใหญ่ได้ให้ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาและอุปสรรคในการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาไว้ดังนี้ ควรจัดสรรงบประมาณในการจัดหาเทคโนโลยีทางการศึกษา และต้องการให้มีบุคลากรที่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาโดยตรงมาให้ความรู้ และให้คำปรึกษาแนะนำแก่ครูผู้สอน

5. ครูผู้สอนและผู้บริหารได้มีความเห็นด้วยเกี่ยวกับโครงการปฏิรูปการศึกษา ในระดับมากที่สุดคือ ให้ครูทุกคนได้เพิ่มความรู้และพัฒนาทักษะในรูปแบบต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง สร้างบรรยากาศให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข สถานศึกษาและหน่วยงานทางการศึกษาสามารถบริหารงานด้วยตนเอง เพิ่มงบประมาณทางการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา

สรุปเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในหมวดเทคโนโลยีการศึกษา สรุปได้ดังนี้

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เป็นกฎหมายแม่บททางการศึกษาโดยมีสิ่งที่สำคัญที่สุดและเป็นหัวใจของร่าง พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติก็คือ การกำหนดบทบาทและความสำคัญของ “ผู้เรียน” มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของกระบวนการทางการศึกษาทั้งหมดและให้จัดการศึกษาเป็นไปเพื่อผู้เรียน ทั้งในด้านสิทธิทางการเรียน การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน และให้ความสำคัญกับการศึกษานอกระบบโรงเรียน และการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

2. หมวดเทคโนโลยีการศึกษามีเนื้อหาเกี่ยวกับ การจัดสรรคลื่นความถี่ การส่งเสริม การผลิต และการพัฒนาแบบเรียน การพัฒนาบุคลากรในการผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยีการศึกษา การพัฒนาผู้เรียน การติดตามตรวจสอบ และการประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาและกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เนื้อหาทั้งหมดเหล่านี้สร้างประโยชน์ให้เกิดแก่ผู้เรียนในการศึกษาหาความรู้อย่างมาก และยังช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต

3. ผู้บริหารสถานศึกษา มีหน้าที่ในการรับผิดชอบงานทุกอย่างในโรงเรียนซึ่งได้แก่งานด้านวิชาการ งานด้านธุรการ และด้านกิจการนักเรียน เป็นตัวแทนของโรงเรียน ผู้แทนหรือให้การแนะนำแก่ผู้ได้บังคับบัญชา เป็นผู้ริเริ่มงานใหม่ และเป็นผู้ตัดสินใจในปัญหาระดับสูงของโรงเรียน ในส่วนของงานด้านวิชาการนั้นมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษามีหน้าที่ในการจัดหาอุปกรณ์ทางการเรียนการสอน กระตุ้นให้ครูผู้สอนผลิตสื่อการสอน และใช้สื่อการสอนให้มาก เพื่อเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนให้มากที่สุด นอกจากนี้ผู้บริหาร ต้องสร้างมาตรการในการเก็บรักษา และการนำไปใช้ให้บังเกิดผลอย่างสูงสุด

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับโครงการปฏิรูปการศึกษา และเกี่ยวกับโครงการปฏิรูปการศึกษาสามารถสรุปได้คือ ผู้บริหารมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในเรื่องการปฏิรูปการศึกษา และเห็นด้วยกับพระราชบัญญัติการกระจายอำนาจการบริหาร ส่วนเรื่องการปฏิรูปการศึกษาเป็นเรื่องเกี่ยวกับเทคโนโลยีทางการศึกษา และระบบบริหารการศึกษา

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ในหมวดเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย และซึ่งการวิจัยครั้งนี้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
5. การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) กรุงเทพมหานคร ที่เปิดสอน 2 ระดับ คือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 91 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีจำนวนทั้งหมด 17 หน้า ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist)

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นที่มีต่อพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ในหมวดเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และเป็นคำถามปลายเปิด ในเรื่องนโยบาย แผนงาน ข้อเสนอแนะ ของผู้บริหารสถานศึกษา แบ่งเป็น

ด้านการจัดสรรคลื่นความถี่

2.1 มาตรา 63 รัฐต้องจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำ และโครงสร้างพื้นฐานอื่นที่จำเป็นต่อการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคม และการสื่อสารในรูปอื่น เพื่อใช้ประโยชน์สำหรับการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย การทะนุบำรุง ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมตามความจำเป็น จำนวน 12 ข้อ

ด้านการส่งเสริมการผลิตและการพัฒนาแบบเรียน

2.2 มาตรา 64 รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิต และ พัฒนาแบบเรียน ตำรา หนังสือทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์อื่น วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่นโดยเร่งพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตจัดให้มีเงินสนับสนุนการผลิต และมีการให้แรงจูงใจแก่ผู้ผลิต และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาโดยเปิดให้มีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม จำนวน 8 ข้อ

ด้านการพัฒนาบุคลากรในด้านการผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

2.3 มาตรา 65 ให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิต และผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพและประสิทธิภาพ จำนวน 9 ข้อ

ด้านการพัฒนาผู้เรียน

2.4 มาตรา 66 ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถ ในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกที่ได้ เพื่อให้มีความรู้ และทักษะที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต จำนวน 8 ข้อ

ด้านการติดตามตรวจสอบประเมินผลและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

2.5 มาตรา 67 รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนา การผลิต และการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย จำนวน 8 ข้อ

ด้านการจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

2.6 มาตรา 68 ให้มีการระดมทุนเพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาจากเงินอุดหนุนของรัฐ ค่าสัมปทาน และผลกำไรที่ได้จากการดำเนินการด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีการสารสนเทศ และโทรคมนาคมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรประชาชนรวมทั้งให้มีการลดอัตราค่าบริการเป็นพิเศษในการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวเพื่อการพัฒนาคน และสังคม จำนวน 7 ข้อ

ด้านการจัดให้มีหน่วยงานกลางเพื่อเสนอแนะนโยบายส่งเสริมเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

2.7 มาตรา 69 รัฐต้องจัดให้มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่พิจารณาเสนอแนะนโยบาย แผนส่งเสริม และ ประสานการวิจัย การพัฒนาและการใช้ รวมทั้งการประเมินคุณภาพ และประสิทธิภาพของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา จำนวน 9 ข้อ

โดยข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ครอบคลุมเนื้อหาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ทั้ง 7 มาตรา รวม 61 ข้อ มีความคิดเห็น ดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	หมายถึง	เห็นด้วย
3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ในการสร้างแบบสอบถาม ได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อนำมากำหนดขอบเขตและประเด็นของการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาในครั้งนี้
2. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือวิจัย
3. นำประเด็นการเก็บรวบรวมข้อมูลมาพิจารณาเพื่อกำหนดโครงสร้างของแบบสอบถาม
4. นำโครงสร้างการเก็บข้อมูลมาสร้างข้อคำถาม และออกแบบรูปแบบคำถามและการตอบ เพื่อใช้เก็บรวบรวมให้ได้ข้อมูลที่ตอบคำถามการวิจัยได้อย่างครบถ้วน
5. นำแบบสอบถามฉบับร่างเสนอ คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบแล้วทำการปรับปรุงคำถามให้ครอบคลุมตามเนื้อหาในแต่ละมาตราและสอดคล้องตามวัตถุประสงค์
6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 3 ท่าน (ดูภาคผนวก ค)
7. ทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และได้รับการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่านมีค่าความสอดคล้อง (I.O.C.) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปทุกรายการจัดทำเป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ
8. นำแบบสอบถามไปทดสอบใช้ (try – out) กับผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 15 คน ที่ไม่ใช่ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ โดยการทดลองใช้ครั้งนี้เพื่อทำการวิเคราะห์ประเด็นที่เป็นจุดบกพร่องของแบบสอบถามในด้านการใช้ภาษาและความครบถ้วนของข้อคำตอบ ตลอดจนระยะเวลาที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งผลการทดลองใช้พบว่า มีข้อบกพร่องในเรื่องของการสะกดคำผิดและตัวเลขข้อคำถามผิด ซึ่งเกิดจากกระบวนการพิมพ์เอกสาร และใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามประมาณ 15 นาที

9. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามฉบับร่าง แล้วนำเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบและแก้ไขตามคำแนะนำจนเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับประชากรของการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. นำหนังสือราชการจาก คณะศึกษาศาสตร์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการแจกแบบสอบถามถึงอุปนายกสมาคมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย กลุ่ม กรุงเทพมหานคร เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล
2. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามพร้อมแนบหนังสืออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล ทางไปรษณีย์ และเก็บแบบสอบถามคืนจากประชากรที่ใช้ในการวิจัยด้วยตนเอง และส่วนหนึ่งให้ส่งคืนทางไปรษณีย์ โดยให้ระยะเวลาในการตอบ 3 สัปดาห์ แล้วส่งคืนที่เจ้าหน้าที่ธุรการ สมาคมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เมื่อครบกำหนดผู้วิจัยทำการตรวจนับจำนวนแบบสอบถามที่เก็บคืนมา ซึ่งหากได้คืนไม่ครบตามจำนวน ได้ทำการส่งแบบสอบถามซ้ำ
3. เมื่อครบตามกำหนดเวลา ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ปรากฏว่าได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์สามารถนำมาใช้ในการวิจัยได้จำนวนทั้งสิ้น จำนวน 82 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.1

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงค่าความถี่ และค่าร้อยละ แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2542 หมวดเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ประกอบด้วย 7 มาตรา คือ มาตรา 63 ถึง มาตรา 69 และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ นโยบาย / แผนงาน / โครงการ ของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา รายละเอียดดังนี้

2.1 การสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2542 หมวดเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ประกอบด้วย 7 มาตรา คือ มาตรา 63 ถึง มาตรา 69 แบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงค่าความถี่ และค่าร้อยละ แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

2.2 นโยบาย / แผนงาน / โครงการ ในปีการศึกษาปัจจุบันหรือ ปีการศึกษาหน้า วิเคราะห์ข้อมูลโดยสรุปนำเสนอในภาพรวม

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) กลุ่มกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและผลการศึกษานโยบาย / แผนงาน / โครงการข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในหมวดเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ อายุงาน ตำแหน่งปัจจุบัน ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียน วุฒิการศึกษา

(n = 82)

สถานภาพ	ผู้บริหารสถานศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	38	46.3
หญิง	44	53.7
อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	-	0.00
31 – 40 ปี	14	17.1
41 – 50 ปี	30	36.6
51 ปีขึ้นไป	38	46.3
อายุงาน		
ต่ำกว่า 10 ปี	4	4.9
11 – 20 ปี	16	19.5
21 – 30 ปี	36	43.9
31 ปีขึ้นไป	26	31.7
ตำแหน่งปัจจุบัน		
ผู้อำนวยการ	-	0.00
รองผู้อำนวยการ	16	19.5
ผู้จัดการ	20	24.4
ครูใหญ่	46	56.1

ตารางที่ 2 (ต่อ)

(n = 82)		
สถานภาพ	ผู้บริหารสถานศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียน		
ต่ำกว่า 1 ปี	-	0.00
1 – 5 ปี	11	13.4
6 – 10 ปี	9	10.0
11 – 15 ปี	24	29.2
16 – 20 ปี	18	21.0
21 ปีขึ้นไป	20	24.4
วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรี	12	14.6
ปริญญาโท	58	70.8
สูงกว่าปริญญาโท	12	14.6

จากตารางที่ 2 พบว่า มีข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพดังนี้

1. เพศ ผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (จำนวน 44 คน) คิดเป็นร้อยละ 53.7 รองลงมาเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 46.3 (จำนวน 38 คน)
2. อายุ ผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่มีช่วงอายุมากที่สุดคือ 51 ปีขึ้นไป (จำนวน 38 คน) คิดเป็นร้อยละ 46.3 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 41 – 50 ปี (จำนวน 30 คน) คิดเป็นร้อยละ 36.6 และ น้อยที่สุดคือ ช่วงอายุ 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 17 (จำนวน 14 คน)
3. อายุงาน ผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่ มีอายุงานมากที่สุด คือ ช่วงอายุ 21 – 30 ปี (จำนวน 36 คน) คิดเป็นร้อยละ 43.9 รองลงมาคือ อายุ 31 ปีขึ้นไป (จำนวน 26 คน) คิดเป็นร้อยละ 31.7 และอายุงานน้อยที่สุดคือ อายุงานต่ำกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 4.9 (จำนวน 4 คน)
4. ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นครูใหญ่ (จำนวน 46 คน) คิดเป็นร้อยละ 56.1 รองลงมาคือ ผู้จัดการ (จำนวน 20 คน) คิดเป็นร้อยละ 24.4 และน้อยที่สุด คือ รองผู้อำนวยการ คิดเป็นร้อยละ 19.5 (จำนวน 16 คน)
5. ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียน ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงเวลา 11 – 15 ปี (จำนวน 24 คน) คิดเป็นร้อยละ 29.2 รองลงมาคือ เวลา 21 ปีขึ้นไป (จำนวน 20 คน) คิดเป็นร้อยละ 24.4 และน้อยที่สุด คือช่วงเวลา 6 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 10 (จำนวน 9 คน)
6. วุฒิการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดอยู่ในระดับปริญญาโท (จำนวน 58 คน) คิดเป็นร้อยละ 70.7 รองลงมาอยู่ในระดับปริญญาตรี (จำนวน 12 คน) และ ปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 14.6 (จำนวน 12 คน)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

มาตรา 63 ด้านการจัดสรรคลื่นความถี่

(n = 82)

ข้อความ			ระดับความคิดเห็น					รวม
			เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
1. รัฐจัดสรรคลื่นความถี่ ต่อการ ส่งวิทยุกระจายเสียงเพียงพอต่อ ความต้องการและ เป็นประโยชน์ ต่อการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา	ร้อยละ จำนวน	ร้อยละ จำนวน	2.4 (2)	17.0 (14)	41.5 (34)	31.7 (26)	7.3 (6)	100.0 (82)
2. รัฐจัดสรรคลื่นความถี่ ต่อการ ส่งวิทยุโทรทัศน์เพียงพอและเป็น ประโยชน์ต่อการศึกษาในระดับ อาชีวศึกษา	ร้อยละ จำนวน	ร้อยละ จำนวน	4.9 (4)	12.2 (10)	34.1 (28)	41.5 (34)	7.3 (6)	100.0 (82)
3. รัฐจัดสรรคลื่นความถี่ ต่อการ ส่งวิทยุ โทรคมนาคม เพียงพอและ เป็นประโยชน์ต่อ การศึกษาใน ระดับอาชีวศึกษา	ร้อยละ จำนวน	ร้อยละ จำนวน	4.9 (4)	14.6 (12)	43.9 (36)	31.7 (26)	4.9 (4)	100.0 (82)
4. รัฐสนับสนุน การจัดระบบ เครือข่าย เพื่อการศึกษา	ร้อยละ จำนวน	ร้อยละ จำนวน	2.4 (2)	29.3 (24)	39.0 (32)	26.8 (22)	2.4 (2)	100.0 (82)
5. รัฐจัดสรรคลื่นความถี่ ต่อการส่ง วิทยุกระจายเสียงที่เป็นประโยชน์ ต่อการทะนุบำรุงศาสนา	ร้อยละ จำนวน	ร้อยละ จำนวน	2.4 (2)	29.3 (24)	43.9 (36)	24.4 (20)	0 (0)	100.0 (82)
6. รัฐจัดสรรคลื่นความถี่ ต่อการ ส่งวิทยุ โทรทัศน์ที่เป็นประโยชน์ ต่อการทะนุบำรุงศาสนา	ร้อยละ จำนวน	ร้อยละ จำนวน	2.4 (2)	24.4 (20)	48.8 (40)	24.4 (20)	0 (0)	100.0 (82)
7. รัฐจัดสรรคลื่นความถี่ ต่อการ ส่งวิทยุโทรคมนาคม ที่เป็น ประโยชน์ต่อการทะนุบำรุงศาสนา	ร้อยละ จำนวน	ร้อยละ จำนวน	4.9 (4)	22.0 (18)	36.6 (30)	36.6 (30)	0 (0)	100.0 (82)

ตารางที่ 3 (ต่อ)

(n=82)

ข้อความ		ระดับความคิดเห็น					รวม
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
8. รัฐสนับสนุน การจัดระบบ	ร้อยละ	0	19.5	61.0	19.5	0	100.0
เครือข่าย ที่เป็นประโยชน์ต่อการ	จำนวน	(0)	(16)	(50)	(16)	(0)	(82)
ทะนุบำรุงศาสนา							
9. รัฐจัดสรรคลื่นความถี่ ต่อการ	ร้อยละ	4.9	41.5	34.1	19.5	0	100.0
ส่งวิทยุกระจายเสียง ที่เป็น	จำนวน	(4)	(34)	(28)	(16)	(0)	(82)
ประโยชน์ต่อการทะนุบำรุง							
ศิลปวัฒนธรรม							
10. รัฐจัดสรรคลื่นความถี่ ต่อการ	ร้อยละ	4.9	36.6	34.1	24.4	0	100.0
ส่งวิทยุโทรทัศน์ ที่เป็นประโยชน์	จำนวน	(4)	(30)	(28)	(20)	(0)	(82)
ต่อการ ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม							
11. รัฐจัดสรรคลื่นความถี่ ต่อการ	ร้อยละ	4.9	24.4	51.2	19.5	0	100.0
ส่ง วิทยุโทรทัศน์คมนาคมที่เป็น	จำนวน	(4)	(20)	(42)	(16)	(0)	(82)
ประโยชน์ต่อการทะนุบำรุง							
ศิลปวัฒนธรรม							
12. รัฐสนับสนุน การจัดระบบ	ร้อยละ	4.9	22.0	53.7	19.5	0	100.0
เครือข่าย ที่เป็นประโยชน์ต่อการ	จำนวน	(4)	(18)	(44)	(16)	(0)	(82)
ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม							
รวม	ร้อยละ	3.7	24.4	43.5	26.6	1.8	100
	จำนวน	(36)	(240)	(428)	(262)	(18)	(984)

จากตารางที่ 3 แสดงข้อมูล การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา มาตรา 63 ด้านการจัดสรรคลื่นความถี่ พบว่า ในภาพรวมผู้บริหารสถานศึกษา ส่วนมากแสดงความคิดเห็น อยู่ในระดับ ไม่แน่ใจ ร้อยละ 43.5 (จำนวน 428 คน)

เมื่อพิจารณาในข้อความพบว่า ไม่แน่ใจ ในเรื่องรัฐสนับสนุนการจัดระบบเครือข่ายที่เป็น ประโยชน์ต่อการทะนุบำรุงศาสนา ร้อยละ 61.0 (จำนวน 50 คน) รัฐสนับสนุนการจัดระบบ เครือข่ายที่เป็นประโยชน์ต่อการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ร้อยละ 53.7 (จำนวน 44 คน) และรัฐ จัดสรรคลื่นความถี่ต่อการส่งวิทยุโทรทัศน์ภาคที่เป็นประโยชน์ต่อการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ร้อยละ 51.2 (จำนวน 42 คน)

ในภาพรวมความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับนโยบาย/ แผนงาน/ โครงการ **ส่วนมาก** มีความคิดที่จะจัดให้มีแผนงานส่งเสริมให้มีการจัดคลื่นวิทยุกระจายเสียงที่เป็น ประโยชน์ต่อการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และการทะนุบำรุงศาสนาอันดีงามภายในสถานศึกษา อีกทั้งส่งเสริมให้มีการจัดระบบสารสนเทศภายในสถานศึกษาเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ ข่าวสารทั้งด้านวิชาการ กอปรกับให้การสนับสนุน และบริหารจัดการเรื่องงบประมาณในการดำเนิน กิจกรรมต่าง ๆ ให้อยู่ในแผนดำเนินงานของสถานศึกษา

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

มาตรา 64 ด้านการส่งเสริมการผลิตและการพัฒนาแบบเรียน

(n=82)

ข้อความ		ระดับความคิดเห็น					รวม
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
1. รัฐส่งเสริมให้มีการผลิต และ พัฒนาแบบเรียน ตำรา หนังสือ วิชาการอื่น ๆ	ร้อยละ จำนวน	17.1 (14)	39.0 (32)	41.5 (34)	2.4 (2)	0 (0)	100.0 (82)
2. รัฐสนับสนุนให้มีการผลิต และพัฒนา สื่อสิ่งพิมพ์ที่เป็น ประโยชน์ต่อการศึกษาในระดับ อาชีวศึกษา	ร้อยละ จำนวน	17.1 (14)	29.3 (24)	51.2 (42)	2.4 (2)	0 (0)	100.0 (82)
3. รัฐส่งเสริมและพัฒนการผลิต วัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษา	ร้อยละ จำนวน	9.8 (8)	36.6 (30)	41.5 (34)	12.2 (10)	0 (0)	100.0 (82)
4. รัฐสนับสนุน และพัฒนาการ ผลิตโปรแกรมทางการศึกษา	ร้อยละ จำนวน	12.2 (10)	29.3 (24)	41.5 (34)	17.1 (14)	0 (0)	100.0 (82)
5. รัฐจัดให้มี งบประมาณ สนับสนุนในการผลิต	ร้อยละ จำนวน	9.8 (8)	29.3 (24)	31.7 (26)	29.3 (24)	0 (0)	100.0 (82)
6. สร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ผลิต และ พัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	ร้อยละ จำนวน	9.8 (8)	30.5 (25)	35.4 (29)	24.4 (20)	0 (0)	100.0 (82)
7. รัฐสนับสนุน ให้มีการผลิตและ พัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาใน ระดับอาชีวศึกษาอย่างต่อเนื่อง	ร้อยละ จำนวน	12.2 (10)	25.6 (21)	37.8 (31)	22.0 (18)	2.4 (2)	100.0 (82)
8. รัฐสนับสนุนหน่วยงานต่าง ๆ ผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา	ร้อยละ จำนวน	12.2 (10)	24.4 (20)	48.8 (40)	12.2 (10)	2.4 (2)	100.0 (82)
รวม	ร้อยละ จำนวน	12.5 (82)	30.5 (200)	41.2 (270)	15.2 (100)	0.6 (4)	100.0 (656)

จากตารางที่ 4 แสดงข้อมูล การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา มาตรา 64 ด้านการส่งเสริมการผลิตและการพัฒนาแบบเรียน พบว่า ในภาพรวม ผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับ 'ไม่แน่ใจ' ร้อยละ 41.2 (จำนวน 270 คน)

เมื่อพิจารณาในข้อความพบว่า 'ไม่แน่ใจ' ในเรื่องรัฐสนับสนุนให้มีการผลิต และพัฒนาสื่อ สิ่งพิมพ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา ร้อยละ 51.2 (จำนวน 42 คน) รัฐ สนับสนุนหน่วยงานต่าง ๆ ผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ร้อยละ 48.8 (จำนวน 40 คน) และ รัฐส่งเสริมให้มีการผลิต และพัฒนาแบบเรียน ตำรา หนังสือวิชาการอื่น ๆ วัสดุอุปกรณ์ทาง การศึกษา โปรแกรม (software) ทางการศึกษา ร้อยละ 41.5 (จำนวน 34 คน)

ในภาพรวมความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับนโยบาย/ แผนงาน/ โครงการ ส่วนมาก มีการส่งเสริมให้ผู้สอนมีการผลิต และพัฒนาแบบเรียน เอกสารประกอบการสอน ในรายวิชาต่างๆ อีกทั้งกำหนดและจัดตั้งงบประมาณให้การสนับสนุนการผลิต และพัฒนาแบบเรียน เอกสารประกอบการสอน และยังต้องการให้เปิดโอกาสให้หน่วยงานต่างๆ มีส่วนร่วมในการผลิต และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ภายในสถานศึกษา

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

มาตรา 65 ด้านการพัฒนาบุคลากรในด้านการผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

(n=82)

ข้อความ		ระดับความคิดเห็น					รวม
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
1. ผู้ผลิตควรมีความสามารถ และ ทักษะในด้าน การออกแบบ	ร้อยละ จำนวน	28.0 (23)	45.1 (37)	19.5 (16)	7.3 (6)	0 (0)	100.0 (82)
2. ผู้ผลิตควรมีความรู้ ความสามารถ และทักษะในด้าน การพัฒนา	ร้อยละ จำนวน	37.8 (31)	48.8 (40)	12.2 (10)	1.2 (1)	0 (0)	100.0 (82)
3. ผู้ผลิตควรมีความรู้ ความสามารถ และทักษะในด้าน การดำเนินการจัดการเผยแพร่	ร้อยละ จำนวน	26.8 (22)	53.7 (44)	14.6 (12)	4.9 (4)	0 (0)	100.0 (82)
4. ผู้ผลิตควรมีคุณธรรมจริยธรรม ต่อการ พัฒนาเทคโนโลยีการศึกษา	ร้อยละ จำนวน	47.6 (39)	32.9 (27)	14.6 (12)	4.9 (4)	0 (0)	100.0 (82)
5. ผู้ใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา ควรมีความรู้ และความสามารถใน การใช้	ร้อยละ จำนวน	32.9 (27)	50.0 (41)	14.6 (12)	2.4 (2)	0 (0)	100.0 (82)
6. ผู้ใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา ควรมีทักษะในการใช้	ร้อยละ จำนวน	18.3 (15)	67.1 (55)	7.3 (6)	7.3 (6)	0 (0)	100.0 (82)
7. มีการพัฒนาบุคลากรในการ ผลิต เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	ร้อยละ จำนวน	30.5 (25)	45.1 (37)	12.2 (10)	12.2 (10)	0 (0)	100.0 (82)
8. มีการพัฒนาบุคลากรในการใช้ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	ร้อยละ จำนวน	28.0 (23)	42.7 (35)	17.1 (14)	9.8 (8)	2.4 (2)	100.0 (82)
9. มีการพัฒนาการผลิตและการใช้ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้กับ โรงเรียนอาชีวศึกษา เอกชน	ร้อยละ จำนวน	26.8 (22)	48.8 (40)	17.1 (14)	7.3 (6)	0 (0)	100.0 (82)
รวม	ร้อยละ จำนวน	30.8 (227)	48.2 (356)	14.4 (106)	6.4 (47)	0.3 (2)	100.0 (738)

จากตารางที่ 5 แสดงข้อมูล การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา มาตรา 65 ด้านการพัฒนาศูนย์กลางในการผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พบว่า ในภาพรวมผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วย ร้อยละ 48.2 (จำนวน 356 คน)

เมื่อพิจารณาในข้อความพบว่า เห็นด้วย ในเรื่อง ผู้ใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาควรมีทักษะ ในการใช้ ร้อยละ 67.1 (จำนวน 55 คน) ผู้ผลิตควรมีความรู้ความสามารถ มีทักษะในการ ดำเนินการจัดการ และเผยแพร่ ร้อยละ 53.7 (จำนวน 44 คน) และผู้ใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาควรมีความรู้ ความสามารถในการใช้ ร้อยละ 50.0 (จำนวน 41 คน)

ในภาพรวมความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับนโยบาย/ แผนงาน/ โครงการ ส่วนมากมีการสนับสนุน ในเรื่องของการพัฒนาครู และบุคลากรในสถานศึกษาโดยการ นำเทคโนโลยีทางการศึกษามาเป็นตัวเสริมกิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงกิจกรรมอื่นๆ อาทิ การจัดการด้านฐานข้อมูล ทะเบียน นักเรียน-นักศึกษา การจัดการระบบการสืบค้นของห้องสมุด ตลอดจนความรู้เกี่ยวกับวิธีการผลิต และใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา โดยให้การสนับสนุนด้าน งบประมาณในการฝึกอบรม หรือขอความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก ชุมชน ในการผลิตสื่อ การเรียนการสอน ทั้งแบบ online และ offline รวมถึงการพัฒนา software เพื่อให้เกิดประโยชน์ ต่อการศึกษาให้มากที่สุด

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

มาตรา 66 ด้านการพัฒนาผู้เรียน

(n=82)

ข้อความ		ระดับความคิดเห็น					รวม
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
1. ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนา	ร้อยละ	26.8	61.0	9.8	2.4	0	100.0
จัดความสามารถ ในการใช้	จำนวน	(22)	(50)	(8)	(2)	(0)	(82)
เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาตามความ							
สนใจ และความถนัดของผู้เรียน							
2. ผู้เรียนใช้เทคโนโลยีเพื่อ	ร้อยละ	22.0	58.5	17.1	2.4	0	100.0
การศึกษา เมื่อมีความพร้อม	จำนวน	(18)	(48)	(14)	(2)	(0)	(82)
3. ควรมีการจัดสภาพแวดล้อมทาง	ร้อยละ	31.7	48.8	14.6	4.9	0	100.0
เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้แก่	จำนวน	(26)	(40)	(12)	(4)	(0)	(82)
ผู้เรียนให้เกิดทักษะจากการปฏิบัติ							
จริง (สหกิจศึกษา)							
4. ผู้เรียนควรใช้เทคโนโลยีเพื่อ	ร้อยละ	26.8	51.2	17.1	4.9	0	100.0
การศึกษา ตามความแตกต่าง	จำนวน	(22)	(42)	(14)	(4)	(0)	(82)
ระหว่างบุคคลในด้านต่าง ๆ ได้แก่							
ร่างกาย อารมณ์ สังคม และ							
สติปัญญา							
5. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้	ร้อยละ	31.7	46.3	19.5	2.4	0	100.0
ในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	จำนวน	(26)	(38)	(16)	(2)	(0)	(82)
6. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะ	ร้อยละ	36.6	48.8	9.8	4.9	0	100.0
ในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	จำนวน	(30)	(40)	(8)	(4)	(0)	(82)
7. ผู้เรียนควรใช้เทคโนโลยีเพื่อ	ร้อยละ	32.9	53.7	8.5	4.9	0	100.0
การศึกษาในการแสวงหาความรู้	จำนวน	(27)	(44)	(7)	(4)	(0)	(82)
ด้วยตนเอง							
8. ผู้เรียนควรใช้เทคโนโลยีศึกษา	ร้อยละ	39.0	48.9	4.9	7.3	0	100.0
ในการเรียนรู้ตลอดชีวิต	จำนวน	(32)	(40)	(4)	(6)	(0)	(82)
รวม	ร้อยละ	30.9	52.1	12.7	4.3	0.0	100.0
	จำนวน	(203)	(342)	(83)	(28)	(0)	(656)

จากตารางที่ 6 แสดงข้อมูล การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา มาตรา 66 ด้านการพัฒนาผู้เรียน พบว่า ในภาพรวมผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่ แสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วย ร้อยละ 52.1 (จำนวน 342 คน)

เมื่อพิจารณาในข้อความพบว่า เห็นด้วย ในเรื่อง ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาตามความสนใจและความถนัดของผู้เรียน ร้อยละ 61.0 (จำนวน 50 คน) ผู้เรียนใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเมื่อมีความพร้อม ร้อยละ 58.5 (จำนวน 48 คน) และผู้เรียนควรใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ร้อยละ 53.7 (จำนวน 44 คน)

ในภาพรวมความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับนโยบาย/ แผนงาน/ โครงการ ส่วนมากมีการวาง กำหนดบทบาทของครูผู้สอนควรเป็นทั้งผู้ถ่ายทอดความรู้ และเป็นผู้ส่งเสริมช่วยเหลือในการเรียนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการเลือกใช้เทคโนโลยีประกอบการสอนให้เกิดทักษะทางวิชาชีพ แนะนำให้ผู้เรียนคิดและสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับตนเอง สนับสนุนการค้นคว้าและการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้กลายเป็นบุคลากรของสังคมที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการทางธุรกิจ อุตสาหกรรม และสังคม

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

มาตรา 67 ด้านการติดตามตรวจสอบประเมินผลและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

(n=82)

ข้อความ		ระดับความคิดเห็น					รวม
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
1. รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยทางเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	ร้อยละ	34.1	51.2	12.2	2.4	0	100.0
	จำนวน	(28)	(42)	(10)	(2)	(0)	(82)
2. รัฐต้องส่งเสริมให้มีการพัฒนาการผลิตเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	ร้อยละ	36.6	48.8	12.2	2.4	0	100.0
	จำนวน	(30)	(40)	(10)	(2)	(0)	(82)
3. รัฐต้องส่งเสริมให้มีการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอยู่เสมอ	ร้อยละ	35.4	50.0	4.9	9.8	0	100.0
	จำนวน	(29)	(41)	(4)	(8)	(0)	(82)
4. ควรติดตามและตรวจสอบการใช้และการผลิตเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอยู่เสมอ	ร้อยละ	19.5	61.0	9.8	9.8	0	100.0
	จำนวน	(16)	(50)	(8)	(8)	(0)	(82)
5. ควรประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเสมอ	ร้อยละ	28.0	58.5	8.5	2.4	2.4	100.0
	จำนวน	(23)	(48)	(7)	(2)	(2)	(82)
6. ควรใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างคุ้มค่าทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ	ร้อยละ	29.3	48.8	19.5	2.4	0	100.0
	จำนวน	(24)	(40)	(16)	(2)	(0)	(82)
7. ควรใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับคนไทย	ร้อยละ	22.0	63.4	7.3	7.3	0	100.0
	จำนวน	(18)	(52)	(6)	(6)	(0)	(82)
8. ควรผลิตและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล	ร้อยละ	22.0	63.4	9.8	4.9	0	100.0
	จำนวน	(18)	(52)	(8)	(4)	(0)	(82)
รวม	ร้อยละ	28.6	55.6	10.5	5.2	0.3	100.0
	จำนวน	(186)	(365)	(69)	(34)	(2)	(656)

จากตารางที่ 7 แสดงข้อมูล การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา มาตรา 67 ด้านการติดตามตรวจสอบประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พบว่า ในภาพรวมผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็น อยู่ในระดับ เห็นด้วย ร้อยละ 55.3 (จำนวน 365 คน)

เมื่อพิจารณาในข้อความพบว่า เห็นด้วย ในเรื่อง ควรใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้เกิด กระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับคนไทย ควรผลิตและใช้ให้เกิดประสิทธิผล ร้อยละ 63.4 (จำนวน 52 คน) ควรติดตามและตรวจสอบการใช้ การผลิตเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอยู่เสมอ ร้อยละ 61.0 (จำนวน 50 คน) และควรประเมินผลการใช้ ร้อยละ 58.5 (จำนวน 48 คน)

ในภาพรวมความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับนโยบาย/แผนงาน/ โครงการ ส่วนมาก มีความคิดให้การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา การใช้สื่อการสอนรวมถึงการผลิตเทคโนโลยี ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในระดับอาชีวะ ประเมินผล ตรวจสอบ การใช้เทคโนโลยีเพื่อ การศึกษาในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ กอปรกับการสนับสนุนด้านงบประมาณ

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
มาตรา 68 ด้านการจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

(n = 82)

ข้อความ		ระดับความคิดเห็น					รวม
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
1. มีการระดมทุนจากภาครัฐ ใน การพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา	ร้อยละ	9.8	48.8	29.3	12.2	0	100.0
	จำนวน	(8)	(40)	(24)	(10)	(0)	(82)
2. มีการระดมทุนจากภาคเอกชน ที่เป็นนิติบุคคล	ร้อยละ	4.9	39.0	39.0	14.6	2.4	100.0
	จำนวน	(4)	(32)	(32)	(12)	(2)	(82)
3. มีการระดมทุนจากองค์กร ประชาชน ซึ่งไม่เป็นนิติบุคคล	ร้อยละ	2.4	29.3	48.8	19.5	0	100.0
	จำนวน	(2)	(24)	(40)	(16)	(0)	(82)
4. มีการลดอัตราค่าบริการเป็น พิเศษในการใช้เทคโนโลยี เพื่อ พัฒนาคน และสังคม	ร้อยละ	22.0	34.1	29.3	14.6	0	100.0
	จำนวน	(18)	(28)	(24)	(12)	(0)	(82)
5. ใช้กองทุนเพื่อการผลิต เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	ร้อยละ	17.1	41.5	31.7	9.8	0	100.0
	จำนวน	(14)	(34)	(26)	(8)	(0)	(82)
6. มีกองทุนเพื่อศึกษาวิจัยแล พัฒนาระบบการเงิน เพื่อการ อาชีวศึกษาและฝึกอบรม	ร้อยละ	17.1	46.3	29.3	7.3	0	100.0
	จำนวน	(14)	(38)	(24)	(6)	(0)	(82)
7. มีกองทุนเพื่อการวิจัยพัฒนา นโยบายและ ติดตามประเมินผล เกี่ยวกับการใช้สื่อและเทคโนโลยี ทางด้านการอาชีวศึกษาและ ฝึกอบรม	ร้อยละ	20.7	47.6	26.8	2.4	2.4	100.0
	จำนวน	(17)	(39)	(22)	(2)	(2)	(82)
รวม	ร้อยละ	13.4	40.9	33.4	11.5	0.7	100.0
	จำนวน	(77)	(235)	(192)	(66)	(4)	(574)

จากตารางที่ 8 แสดงข้อมูล การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา มาตรา 68 ด้านการจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พบว่า ในภาพรวม ผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วย ร้อยละ 40.9 (จำนวน 235 คน)

เมื่อพิจารณาในข้อความพบว่า เห็นด้วย ในเรื่อง มีการระดมทุนจากภาครัฐในการพัฒนา เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ร้อยละ 48.8 (จำนวน 40 คน) มีกองทุนเพื่อการวิจัยพัฒนานโยบาย และติดตามประเมินผลเกี่ยวกับการใช้สื่อและเทคโนโลยีทางการอาชีวศึกษาและฝึกอบรม ร้อยละ 47.6 (จำนวน 39 คน) และ มีกองทุนเพื่อศึกษาวิจัยและพัฒนาระบบการเงินเพื่อการ อาชีวศึกษา และฝึกอบรม ร้อยละ 46.3 (จำนวน 38 คน)

ในภาพรวมความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับนโยบาย/ แผนงาน/ โครงการ ส่วนมาก มีความคิดในเรื่องการจัดสรรทุน เพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้ เกิดระบบการเรียนรู้ และทักษะวิชาชีพให้กับผู้เรียน ในรูปแบบการบริการทางวิชาการแก่ผู้เรียน และชุมชน ในส่วนของการระดมทุนจากภาครัฐหรือหน่วยงานอื่น มีน้อยมาก

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
 มาตรา 69 ด้านการจัดให้มีหน่วยงานกลางเพื่อเสนอนโยบายส่งเสริมเทคโนโลยีเพื่อ
 การศึกษา

(n = 82)

ข้อความ		ระดับความคิดเห็น					รวม
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
1. มีหน่วยงานกลางเพื่อ	ร้อยละ	24.4	39.0	20.7	15.9	0	100.0
ประสานงานทางด้านเทคโนโลยี	จำนวน	(20)	(32)	(17)	(13)	(0)	(82)
เพื่อการศึกษา							
2. หน่วยงานกลางมีหน้าที่	ร้อยละ	15.9	52.4	18.3	13.4	0	100.0
พิจารณาเสนอแนะ	จำนวน	(13)	(43)	(15)	(11)	(0)	(82)
3. หน่วยงานกลางมีหน้าที่	ร้อยละ	12.2	52.4	30.5	4.9	0	100.0
พิจารณาเสนอแผนงาน	จำนวน	(10)	(43)	(25)	(4)	(0)	(82)
4. หน่วยงานกลางมีหน้าที่	ร้อยละ	17.1	57.3	18.3	7.3	0	100.0
ส่งเสริมและประสานการวิจัย	จำนวน	(14)	(47)	(15)	(6)	(0)	(82)
5. หน่วยงานกลางมีหน้าที่	ร้อยละ	17.1	59.8	11.0	12.2	0	100.0
ประเมินคุณภาพ	จำนวน	(14)	(49)	(9)	(10)	(0)	(82)
6. หน่วยงานกลางมีหน้าที่	ร้อยละ	22.0	41.5	22.0	12.2	2.4	100.0
ประเมินประสิทธิภาพการผลิต	จำนวน	(18)	(34)	(18)	(10)	(2)	(82)
7. หน่วยงานกลางมีหน้าที่	ร้อยละ	9.8	52.4	25.6	9.8	2.4	100.0
ประเมินการใช้เทคโนโลยีเพื่อ	จำนวน	(8)	(43)	(21)	(8)	(2)	(82)
การศึกษา							
8. มีการจัดตั้งหน่วยงานขึ้นใหม่	ร้อยละ	24.4	50.0	14.6	11.0	0	100.0
เพื่อเป็นหน่วยงานกลาง	จำนวน	(20)	(41)	(12)	(9)	(0)	(82)
9. พิจารณาหน่วยงานที่มีอยู่แล้ว	ร้อยละ	14.6	53.7	22.0	9.8	0	100.0
ในกระทรวงต่าง ๆ เพื่อเป็น	จำนวน	(12)	(44)	(18)	(8)	(0)	(82)
หน่วยงานกลาง							
รวม	ร้อยละ	17.3	50.9	20.3	10.8	0.5	100.0
	จำนวน	(128)	(376)	(150)	(80)	(4)	(738)

จากตารางที่ 9 แสดงข้อมูล การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา มาตรา 69 ด้านการจัดให้มีหน่วยงานกลางเพื่อเสนอแนะนโยบายส่งเสริมเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พบว่า ในภาพรวมผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วย ร้อยละ 50.9 (จำนวน 376 คน)

เมื่อพิจารณาในข้อความพบว่า เห็นด้วย ในเรื่อง หน่วยงานกลางมีหน้าที่ประเมินคุณภาพ ร้อยละ 59.8 (จำนวน 49 คน) หน่วยงานกลางมีหน้าที่ส่งเสริมและประสานการวิจัย ร้อยละ 57.3 (จำนวน 47 คน) และพิจารณาหน่วยงานที่มีอยู่แล้วในกระทรวงต่าง ๆ เพื่อเป็นหน่วยงานกลาง ร้อยละ 53.7 (จำนวน 44 คน)

ในภาพรวมความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับนโยบาย/แผนงาน/โครงการ ส่วนมากมี แผนงานจัดตั้งกลุ่มบุคลากรเพื่อทำหน้าที่เสนอแนะนโยบาย แผน และประสานงานการวิจัย คิดค้น ผลิตภัณฑ์เทคโนโลยีประกอบการสอน ตรวจสอบ ประเมินผล และสร้างเป็นเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา และสถานประกอบการในชุมชนขึ้นภายในสถานศึกษา โดยขยายระบบ ทวิภาคี และสหกิจศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ และมีความคิดเห็นเพิ่มเติม คือ รัฐควรพิจารณา ให้งานหน่วยงานที่มีอยู่แล้วในกระทรวงศึกษาธิการ ปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นมาทำหน้าที่

จากการศึกษานโยบาย / แผนงาน / โครงการ ในภาพรวม ของผู้บริหารสถานศึกษาตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในหมวดเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยใช้คำถาม ปลายเปิด ส่วนมากพบว่า

1. มีการวางแผนเตรียมความพร้อมทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็น บุคลากร ครู ผู้บริหาร ชุมชน คณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อให้เห็นความสำคัญของเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
2. ส่งเสริมและสนับสนุน ในด้านงบประมาณ ให้แก่ครูในโรงเรียนได้รับการพัฒนาความรู้ เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา ตามวิชาชีพเฉพาะด้าน เช่น จัดอบรมการใช้และการผลิต สื่อการเรียนการสอนแบบใหม่ขึ้นภายในโรงเรียน

3. ส่งเสริม และสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะด้านวิชาชีพ จากเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยกำหนดให้จัดเป็นกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ

4. ผู้บริหารเป็นแบบอย่างในการสร้างวิสัยทัศน์แก่บุคลากรในหน่วยงานและชุมชน โดยส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีเพื่อศึกษามาใช้ในการบริหารสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับนโยบายผลักดันเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษา

5. มีการติดตาม ประเมินผลการใช้ นำผลมาปรับปรุง และวางแผนการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในครั้งต่อไป อยู่เสมอ

6. สร้างความตระหนักถึงประโยชน์และความสำคัญในการใช้สื่อการเรียนการสอนโดยให้ครูมีความรู้พื้นฐานในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ

ข้อวิจารณ์

จากการศึกษา ความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) กลุ่ม กรุงเทพมหานคร อันจะนำไปสู่นโยบายในการบริหารสถานศึกษา พบว่า

1. การวิจัยในครั้งนี้เป็นเชิงสำรวจ ในการเก็บข้อมูลทางการวิจัยต้องขอความร่วมมือจากหลายๆ ฝ่าย ทำให้พบว่า ถ้าผู้บริหารสถานศึกษาร่วมมืออย่างเต็มที่จะได้ข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาจริง แต่ในบางครั้งผู้บริหารมีภารกิจมากมีเวลาในการพิจารณาข้อคำถามในการกรอกแบบสอบถามน้อย ส่งผลถึงคำตอบในส่วนข้อคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับนโยบาย / แผนงาน / โครงการ ของผู้บริหารสถานศึกษาจึงตอบในภาพโดยรวม

2. จากการสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งส่วนมากมีตำแหน่งเป็นครูใหญ่ ร้อยละ 56.1 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในหมวดเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มาตรา 63 – 64 ความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ส่วนมาตรา 65 – 69 ความคิดเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วย

สำหรับมาตรา 63 และมาตรา 64 การกวดขันของรัฐ ในการใช้คลื่นความถี่ โทรทัศน์ วิทยุ และการสื่อสารในรูปแบบอื่น ยังขาดความชัดเจนในมาตรการกำกับดูแลความเหมาะสม ที่คำนึงถึง พื้นฐานของสังคมไทย วิถีชีวิต ประเพณี วัฒนธรรมไทย การจัดสรรงบประมาณ การให้ความสำคัญ สนับสนุนในการผลิตของรัฐยังไม่มี ความชัดเจนและยังขาดการตรวจสอบติดตามผลอย่างต่อเนื่อง การผูกขาดการผลิตจึงมีผลกระทบต่อการผลิตสื่อทางเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา กลายเป็นผลกระทบ ลูกโซ่ต่อคุณภาพและการเลือกใช้เทคโนโลยีทำให้ไม่อาจสนองตอบความต้องการที่แท้จริงได้ สอดคล้องกับ รายงานการติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษาในวาระครบรอบ 3 ปีของการ ประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา สำนักประเมินผลการจัดการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งผลการประเมิน ในประเด็น การจัดสรร การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบเครือข่าย วัสดุอุปกรณ์ และในประเด็นการส่งเสริมสนับสนุนการผลิต การพัฒนาแบบเรียน ตำรา สื่อสิ่งพิมพ์ ทางเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา ระดับความก้าวหน้าอยู่ในระดับปานกลาง

มาตรา 65 (ตารางที่ 5) ผู้บริหารมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ในการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา เป็นการพัฒนานุเคราะห์ด้านผู้ใช้และบุคลากรด้านผู้ผลิต ให้มีความรู้และเสริมสร้างทักษะ ปลุกฝังจิตสำนึก ไม่มุ่งหวังเชิงธุรกิจมากกว่าความสำคัญทางการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย ของ สุรชัย ลำราญสุขอรรถ (2548) ที่พบว่า การพัฒนาครูด้านการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการสอนใน โรงเรียนเอกชนมีการพัฒนาในขอบเขต 3 ด้าน คือ การพัฒนาด้านความรู้ด้านทักษะ และด้านเจตคติ เพื่อให้เห็นถึงประโยชน์ในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ซึ่งทำให้ครูเกิดความกระตือรือร้นในการ ผลิตสื่อ การใช้สื่อ อยู่เสมอ

มาตรา 66 (ตารางที่ 6) ผู้บริหารมีความเห็นด้วยกับสิทธิที่ผู้เรียนพึงได้รับจากการพัฒนาขีด ความสามารถจากการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาตามความสนใจ ความถนัด และเตรียมความพร้อม สู่สถานประกอบการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพร สมสุข (2547) ที่พบว่า การจัดหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอนในระดับอาชีวศึกษาได้พัฒนาหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับ ความ ต้องการของสถานประกอบการ ตลาดแรงงาน มีความจำเป็นที่จะต้องมีการจัดหา การใช้ และบำรุงรักษา สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพ และการบริหารงบประมาณตามศักยภาพของ ผู้รับใบอนุญาต เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน

มาตรา 67 (ตารางที่ 7) ในความคิดเห็นของผู้บริหารได้ให้ความสำคัญกับการประเมินผล การใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การติดตามตรวจสอบอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมให้เกิดกระบวนการเรียนรู้

มาตรา 68 (ตารางที่ 8) ผู้บริหารมีความคิดเห็นพ้องในเรื่องของการระดมทุนจากภาครัฐในการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา จัดตั้งกองทุนวิจัยพัฒนานโยบายและติดตามประเมินผลเกี่ยวกับการใช้สื่อและเทคโนโลยีทางการอาชีวศึกษา และฝึกอบรม เพื่อนำไปพัฒนาคนและสังคมให้มีประสิทธิภาพ และเป็นมาตรฐานเดียวกัน สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544: 3) ที่กล่าวว่า ยุทธศาสตร์การวิจัยและพัฒนา ควรมีองค์กรที่รับผิดชอบในการผลิตและพัฒนา เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาควรที่จะต้องมีความคล่องตัวและมีอิสระในการทำงาน เพื่อให้เกิดคุณภาพ และประสิทธิภาพสูงในระดับที่ได้มาตรฐานรวมทั้งการวิจัยและพัฒนาเพื่อการสร้างนวัตกรรมจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง

และมาตรา 69 (ตารางที่ 9) ผู้บริหารได้ให้การสนับสนุนความเห็นในเรื่องของการจัดตั้งหน่วยงานกลางที่มีหน้าที่ประเมินคุณภาพ ส่งเสริมและประสานการวิจัย ทั้งนี้อาจได้มาจากการพิจารณาหน่วยงานที่มีอยู่แล้วในกระทรวงศึกษาธิการ ทำหน้าที่ประสานงาน พิจารณา เสนอนโยบาย ทางด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น หากรัฐจัดตั้งหน่วยงานขึ้นมาใหม่ ทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณ และอาจเกิดการคอร์รัปชันขึ้นได้

จากการศึกษา นโยบาย / แผนงาน / โครงการ ของผู้บริหารสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในหมวดเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พบว่า

นโยบาย / แผนงาน / โครงการ ของผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในกลุ่ม กรุงเทพมหานคร มีการเตรียมความพร้อมทุกด้านไม่ว่าจะเป็น บุคลากร ผู้บริหาร ชุมชน คณะกรรมการบริหารสถานศึกษา เพื่อให้เห็นความสำคัญของเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ทางเทคโนโลยีการศึกษาเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ โดยสนับสนุนด้านงบประมาณ และใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ผู้บริหารควรเป็นแบบอย่างในการสร้างวิสัยทัศน์แก่บุคลากรในหน่วยงาน โดยส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษามาใช้บริหารโรงเรียนอย่างเป็นรูปธรรม มีการติดตาม ประเมินผลการใช้ นำมาปรับปรุง และวางแผนการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในครั้งต่อไปอยู่เสมอ จัดหาอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีเพื่อ

การศึกษาให้พร้อมและครอบคลุม มีงบประมาณด้านการดูแลรักษา และมีอาคารสถานที่ให้พร้อมปรับใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาตามสภาพพื้นที่ของแต่ละโรงเรียน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดทางการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมพร สมสุข (2547) ที่พบว่า แนวทางปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาในการปฏิรูปการศึกษานั้นผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า รัฐบาลควรจัดสรรทรัพยากรการบริหารให้เพียงพอ และควรกำหนดมาตรการซึ่งเป็นสิ่งจูงใจให้เกิดความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและชุมชน

นโยบาย / แผนงาน / โครงการ เกี่ยวกับการพัฒนาครู พยายามส่งเสริมและสนับสนุนให้ครู และบุคลากรในโรงเรียนได้รับการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีทางการศึกษาอยู่เสมอ เช่น จัดอบรมการใช้ และการผลิตสื่อการเรียนการสอนแบบใหม่ ขึ้นภายในโรงเรียน ส่งเสริมให้บุคลากรใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่มีอยู่ในโรงเรียนให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษาและพัฒนาตนเองให้มากที่สุด สร้างความตระหนักถึงประโยชน์และความสำคัญในการใช้สื่อการเรียนการสอน โดยให้ครูมีความรู้พื้นฐานในการใช้วัสดุอุปกรณ์ และระบบเครือข่าย เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎี และ ภาคปฏิบัติ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมพร สมสุข (2547) ที่พบว่า โรงเรียนได้พัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะบุคลากรที่จัดการเรียนการสอน โดยได้จัดส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมตามสายงานที่รับผิดชอบ เข้าร่วมประชุมอย่างสม่ำเสมอ และสนับสนุน ให้มีการศึกษาต่อ

นโยบาย / แผนงาน / โครงการ เกี่ยวกับผู้เรียน ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาโดยกำหนดให้จัดเป็นกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ฝึกทักษะอาชีพเพื่อการประกอบอาชีพ ให้ผู้เรียนได้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม โดยใช้เพื่อการเรียนรู้ อย่างหลากหลาย ตามความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้ได้รับประสบการณ์และความรู้ที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์ และแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้ตลอดชีวิต สอดคล้องกับผลการวิจัยของบุญหนัก นัทกุล (2540) ที่กล่าวว่า ควรแสวงหาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเรียนการสอนมาพัฒนาปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้น ปัจจุบันเป็นยุคของโลกข้อมูลข่าวสาร ผู้เรียนจะต้องเป็นคนทันโลก ทันเหตุการณ์ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนจะต้องทันสมัย ซึ่งเป็นหน้าที่ของโรงเรียนที่จะแสวงหาวัสดุอุปกรณ์เหล่านี้มาใช้ในโรงเรียน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน
อาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร
สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในพระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ พ.ศ. 2542 ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา อันนำไปสู่นโยบายในการบริหาร
สถานศึกษา

ประชากร

การวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรซึ่ง ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ คือ
ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
กรุงเทพมหานคร ที่เปิดสอนหลักสูตรประเภทอาชีวศึกษา ในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ
(ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่ปฏิบัติหน้าที่ในปี พ.ศ. 2548 ถึง ปี พ.ศ.2550
จำนวน 91 คน แต่ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์คืนมาจำนวน 82 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.1

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น
2 ตอน ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และ ความคิดเห็นของ
ผู้บริหารที่มีต่อพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวดเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

การสร้างแบบสอบถามเพื่อการวิจัยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อนำมากำหนดขอบเขตและประเด็นของการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาในครั้งนี้
2. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือวิจัย
3. นำประเด็นการเก็บรวบรวมข้อมูลมาพิจารณาเพื่อกำหนดโครงสร้างของแบบสอบถาม
4. นำโครงสร้างการเก็บข้อมูลมาสร้างข้อคำถาม และออกแบบรูปแบบคำถามและการตอบเพื่อใช้เก็บรวบรวมให้ได้ข้อมูลที่ตอบคำถามการวิจัยได้อย่างครบถ้วน
5. นำแบบสอบถามฉบับร่างเสนอ คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบแล้วทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ
6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 3 ท่าน (ภาคผนวก ค)
7. ทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบอีกครั้ง แล้วทำการปรับปรุงตามคำแนะนำของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
8. นำแบบสอบถามไปทดสอบใช้ (try – out) กับผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 15 คน ที่ไม่ใช่ประชากรของการวิจัย
9. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามฉบับร่าง แล้วนำเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบและแก้ไขตามคำแนะนำจนเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับประชากรของการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำหนังสือราชการจากคณะศึกษาศาสตร์ เพื่อขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารสถานศึกษา เพื่องานวิทยานิพนธ์ โดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามจำนวนทั้งหมด 91 ฉบับ พร้อมแนบหนังสืออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังโรงเรียนต่าง ๆ ทางไปรษณีย์ โดยให้ระยะเวลาในการตอบแบบสอบถาม 3 สัปดาห์แล้วส่งคืนที่เจ้าหน้าที่ธุรการ สมาคมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ทางไปรษณีย์ ผลปรากฏว่าได้รับแบบสอบถามคืน 35 ฉบับ และผู้วิจัยต้องแจกแบบสอบถามด้วยตนเองในการจัดประชุมผู้บริหารในอีก 2 ครั้ง จึงได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์ที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยได้จำนวน 82 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.1

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นเพศหญิง ร้อยละ 53.7 (จำนวน 44 คน) เพศชาย ร้อยละ 46.3 (จำนวน 38 คน) มีช่วงอายุมากที่สุดคือ 51 ปีขึ้นไป ร้อยละ 46.3 (จำนวน 38 คน) ตำแหน่งปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นครูใหญ่ ร้อยละ 56.1 (จำนวน 46 คน) มีระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียน ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงเวลา 11 – 15 ปี ร้อยละ 29.2 (จำนวน 24 คน) มีวุฒิการศึกษาสูงสุด ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาโท ร้อยละ 70.7 (จำนวน 58 คน) จากการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็น พบว่า มาตรา 65 – มาตรา 69 อยู่ในระดับเห็นด้วย ส่วนมาตรา 63 และมาตรา 64 อยู่ในระดับไม่แน่ใจ

ในด้านการกำหนดนโยบาย แผนงาน และโครงการ ของผู้บริหารสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในหมวด เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พบว่า มีนโยบายเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษามากที่สุด คือ มีการวางแผนเตรียมความพร้อมทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นบุคลากรทั่วไป ครู ผู้บริหาร ชุมชน คณะกรรมการบริหารสถานศึกษา เพื่อให้เห็นถึง

ความสำคัญของเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 87.5 รองลงมาเกี่ยวกับ ครู คือ ส่งเสริมและสนับสนุน ในด้านงบประมาณ ให้ได้รับการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีทางการศึกษาใหม่ๆ เพื่อใช้ในกระบวนการเรียนการสอนในระดับอาชีวศึกษา อยู่เสมอ และสนับสนุนให้บุคลากรทั่วไป นำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ มาใช้ในการปฏิบัติงานในหน้าที่เพื่อให้ได้สารสนเทศที่เกิดประโยชน์สูงสุดในเวลาอันรวดเร็ว คิดเป็นร้อยละ 75.5 และ สุดท้ายเกี่ยวกับผู้เรียน คือ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยกำหนดให้จัดเป็นกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ ศึกษาต่อและแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้ตลอดชีวิต และมีการจัด โครงการต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดทักษะ ประสบการณ์ และมีคุณสมบัติเพียงพอตามมาตรฐาน ผู้จบการศึกษาระดับอาชีวศึกษา สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ คิดเป็น ร้อยละ 70.7

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การใช้สื่อ เช่น Internet , วิทยุ ควรมีมาตรการ กำกับดูแลในการเผยแพร่อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงพื้นฐานของสังคมไทย และวัฒนธรรมไทย ที่สำคัญอย่างยิ่งควรคำนึงถึงประโยชน์ทางการศึกษาให้มากที่สุด
2. ควรมีการพัฒนาบุคลากรทั้งผู้ใช้และผู้ผลิต ให้มีความรู้และทักษะ มีความมุ่งมั่นทางการศึกษามากกว่ามุ่งมั่นในเชิงธุรกิจ
3. ควรมีการสนับสนุนงานวิจัยทางเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างจริงจัง เพราะเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีบทบาทอย่างมากต่อกระบวนการเรียนการสอน ในปัจจุบัน
4. ควรมีการคิดอัตราค่าบริการเป็นพิเศษ ในการใช้เทคโนโลยีแสวงหาความรู้ของบุคลากรและผู้เรียน
5. ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาได้ทุกระดับและทุกประเภทตามที่กฎหมายกำหนด โดยรัฐต้องกำหนดนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเอกชนในด้านการศึกษารวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุน

ด้านวิชาการให้สถานศึกษาเอกชนมีมาตรฐานและพึ่งตนเองได้ ดังนั้นรัฐควรเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนรับภาระจัดการศึกษาเพิ่มขึ้นได้ตามศักยภาพ โดยเฉพาะการศึกษาด้านการอาชีวศึกษา เพื่อพัฒนาบุคลากรตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรม

6. การพัฒนาครูอาชีวศึกษาโดยเฉพาะครูสายวิชาชีพ ให้เพียงพอทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ และให้มีสถาบันผลิตและพัฒนาครูอาชีวศึกษาที่มีสมรรถนะสูงทำหน้าที่ในการพัฒนาครูอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูง โดยรัฐสนับสนุนงบประมาณและมีตำแหน่งงานรองรับที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากการศึกษาพบว่าผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ตระหนักถึงความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มาก ทำให้ทราบว่าพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ช่วยกระตุ้นให้เห็นความสำคัญต่อการศึกษามากยิ่งขึ้น อันจะนำไปสู่การปฏิรูปการศึกษาที่ได้ประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังนั้นควรทำการวิจัยเกี่ยวกับผลจากการที่ได้จากการปฏิรูปการศึกษาว่าเป็นอย่างไร

2. ควรทำการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ของผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กลุ่มอื่น ๆ เพื่อให้ทราบความคิดเห็นที่หลากหลายและแตกต่างกันออกไปตามเขตพื้นที่

3. ควรทำการศึกษาการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา จัดกระบวนการเรียนการสอนในระดับอาชีวศึกษา ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาจะได้ทราบถึงแนวทางในการจัดการศึกษาต่อไป

4. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของความคิดเห็นกับสถานภาพของผู้บริหารสถานศึกษา เช่น อายุงาน ตำแหน่งปัจจุบัน วุฒิการศึกษา ฯลฯ มีความคิดเห็นแตกต่างกันหรือไม่

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้. 2543. ปฏิรูปการเรียนรู้ ผู้เรียนสำคัญที่สุด. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

เฉลิม วิโรจน์วรรณ. 2544. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูสอนวิชาคอมพิวเตอร์ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ชนะ กสิภาร. 2546. ประธานกรรมการ. รายงานนโยบายและยุทธศาสตร์การปฏิรูปการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมของคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับการศึกษาเอกชน. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (อค์ดำเนินา)

ชลิตา เชื้อนิล. 2546. ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนต่อการปฏิบัติงานของครู ตามแนวการปฏิรูปการเรียนรู้ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ชาญชัย อาจินสมาจาร. 2540. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.

ดิเรก วรรณเชียร. 2545. การพัฒนาแบบจำลองแบบสมบูรณในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทองอินทร์ วงศ์โสธร. 2536. เทคนิคการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธีระพร อาวุฒัน. 2542. ภาวะผู้นำและการปฏิบัติงานตามภารกิจการนิเทศของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

นันทสาร สีสลับ. 2543. การใช้คลื่นความถี่เพื่อการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (Online).

[www.thaiedreform.one.go.th/techno/use_frequency_in_education_and_other.](http://www.thaiedreform.one.go.th/techno/use_frequency_in_education_and_other.htm)

htm, 24 ธันวาคม 2549.

นวรรตน์ วันตานาม. 2545. ความคิดเห็นเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในหมวดเทคโนโลยีการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ปราณี น้ำผึ้ง. 2540. ความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับนโยบายการศึกษาปฏิรูปการศึกษาด้านระบบบริหารการศึกษาตามโครงการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประจบ ดีพรม. 2540. การศึกษาสภาพปัจจัยและปัญหาการปฏิบัติตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาของโรงเรียนเป้าหมายปีการศึกษา 2540 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอโนไทย จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ประเทือง อังกูรวัฒนา. 2543. ความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับนโยบายการศึกษาปฏิรูปการศึกษาด้านระบบบริหารการศึกษาตามโครงการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2542 . การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร : สหมิตรออฟเซต.

พนัส หันนาคินทร์. 2542. หลักการบริหาร. กรุงเทพมหานคร: บริษัทสำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด

ไพฑูรย์ มีวีระสม. 2547. สมรรถภาพของผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อการปฏิรูปโรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ไมตรี อยู่กักดี. 2540. การศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในโครงการปฏิรูปการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

เขาวรัตน์ บุญปลอด. 2547. การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักประเมินผลการจัดการศึกษา. 2545. รายงานการติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษาในวาระครบรอบ 3 ปีของการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา.

ศุจิภรณ์ ออานาเสียว. 2540. สภาพและความต้องการทางด้านเทคโนโลยีทางการศึกษาของโรงเรียนนำร่องการปฏิรูปการศึกษาในจังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2545. แนวทางการปฏิรูปเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: บริษัท กราฟฟิค โกร.

สุชาติ สุทธิจิระพันธ์. 2543. ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ต่อคุณภาพและมาตรฐานการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น : กรณีศูนย์ฝึกอบรมวิศวกรรมเกษตร กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการศึกษาผู้ใหญ่, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ลีปนันท เกตุทัศน์. จากอดีตและปัจจุบัน สู่อนาคตของการปฏิรูปการศึกษาไทย : สู่สังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้. เอกสารประกอบการสัมมนาทางวิชาการ 5 ทศวรรษ สกศ. กับการพัฒนาการศึกษาไทย. 16 กุมภาพันธ์ 2545

โสภิตา ศรีสุทธิโรจน์. 2547. **ความคิดเห็นของผู้บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในสถานศึกษา**
สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2545. **รายงานการสัมมนาเผยแพร่ผลงานวิจัยและระดมความคิดเห็นเพื่อ**
หาแนวทางขยายผลโครงการนำร่อง: โครงการโรงเรียนปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อพัฒนา
คุณภาพผู้เรียน. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัด วิ.ที.ดี.คอมมิวนิเคชั่น.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2542. **คุณภาพโรงเรียนเอกชนที่พึงประสงค์. รหัส**
สช. ปมศ.02/2542. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.

_____. “ **การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน**”. **เอกสารเสริมสร้างศักยภาพการบริหาร**
จัดการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร : หน่วยงานพิเศษ
กระทรวงศึกษาธิการ. (อัคราณา)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542. **รายงานการสังเคราะห์ผลการสำรวจ เรื่อง**
คนไทยคิดอย่างไรต่อการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไอเดียสแควร์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543ก **นโยบายเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาของ**
ประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

_____. 2543ข **อีกก้าวหนึ่งของเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา. กรุงเทพมหานคร. สำนักงาน**
คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

_____. 2543ค **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี**
เพื่อการศึกษา. กรุงเทพมหานคร. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

_____. 2544. **รายงานผลการประเมินความก้าวหน้าของการปฏิรูปการศึกษา ตามพระราชบัญญัติ**
การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในช่วง 1 ปี 4 เดือน (20 สิงหาคม 2542 ถึง 19 ธันวาคม
2543). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล.

อนุรักษ์ อุปพงษ์. 2540. **ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการปฏิรูปการศึกษาในจังหวัด
สกลนคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา,
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.**

เอกชัย กี่สุขพันธ์. 2541. **หลักบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร :อนงค์ศิลป์การพิมพ์.**

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถาม

รายชื่อโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถาม

1. ตั้งตรงจิตรพณิชยการ
2. พระนครพณิชยการ
3. พณิชยการสามเสน
4. พณิชยการสุโขทัย
5. โยนออฟอาร์คบริหารธุรกิจ
6. วิมลพณิชยการ ศรีย่าน
7. ศาสนบริหารธุรกิจ
8. สาธูประดิษฐ์พณิชยการ
9. เทคโนโลยีสยาม(ช่างกลสยาม)
10. พณิชยการกรุงเทพ
11. พณิชยการราชดำเนิน
12. พณิชยการราชดำเนิน ชนบุรี
13. วิทยาลัยบริหารธุรกิจ
14. สายประสิทธิ์พณิชยการ
15. .กุลศิริเทคโนโลยีและบริหารธุรกิจ
16. มิตรพลพณิชยการ
17. จรัสสนิทวงศ์บริหารธุรกิจ
18. พณิชยการจรัสสนิทวงศ์
19. กรุงเทพวิจิตรศิลป์และพณิชยการ
20. พณิชยการจันทน์
21. เทคโนโลยีบริหารธุรกิจ
22. เทคโนโลยีบางกะปิ
23. พระนครบริหารธุรกิจ
24. เทคโนโลยีกรุงเทพ
25. ศรีวัฒนาบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีนานาชาติ
26. สหะพานิชย์บริหารธุรกิจ
27. พณิชยการมีนบุรี
28. พณิชยการเอเชีย
29. เอกวิทย์อ่อนนุชบริหารธุรกิจ
30. ธุรกิจการอาหารไทยและนานาชาติ
31. ไทยบริหารธุรกิจและพณิชยการ
32. วิทยาลัยบริหารธุรกิจ งามอินทรา
33. เทคนิคพณิชยการธนบุรี
34. เทคโนโลยีหมู่บ้านครู
35. วิทยาการจัดการเพชรเกษม
36. วีรสุนทรบริหารธุรกิจ
37. สารสาสน์โปลีเทคนิค
38. เทคนิคพระรามหก
39. ไทยอาชีพศึกษา
40. พณิชยการบางอ้อ
41. พณิชยการสยาม
42. พระรามหกเทคโนโลยี
43. เทคนิคพณิชยการจันทน์
44. คุณิตพณิชยการภาคพายัพ
45. เทคนิคพณิชยการเจ้าพระยา
46. สยามธุรกิจพณิชยการ

รายชื่อโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

47. กิตติบริหารธุรกิจ	65. เกษมโปลีเทคนิค
48. สารสาสน์บริหารธุรกิจกนกอนุสรณ์	66. เทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ
49. อัสสัมชัญพาณิชยการ	67. เทคโนโลยีกรุงธน
50. เทคนิคกรุงเทพพาณิชยการ	68. ดุสิตพาณิชยการ
51. เทคนิควิมลบริหารธุรกิจ	69. บุษยรัตน์บริหารธุรกิจ
52. ศึกษาศาสตร์บริหารธุรกิจและพาณิชยการ	70. พาณิชยการภาษานุสรณ์บางแค
53. เซนต์จอห์นเทคโนโลยี	71. เทคนิครัตนโกสินทร์
54. เซนต์จอห์นโปลีเทคนิค	72. พาณิชยการรัตนโกสินทร์
55. ไทยจิตรศิลป์	73. สยามบริหารธุรกิจ
56. ไทยจิตรศิลป์อาชีพ	74. ทักษิณบริหารธุรกิจ
57. พาณิชยการรัชรินทร์	75. เทคโนโลยีดุสิต
58. มหานครพาณิชยการ	76. เจริญพัฒนามบริหารธุรกิจ
59. วราธิปบริหารธุรกิจ	77. มินบุรีโปลีเทคนิค
60. สันติราษฎร์บริหารธุรกิจ	78. นิดาบริหารธุรกิจและวิศวกรรม
61. วังเด็กพัฒนาและพัฒนบริหารธุรกิจ	79. อรรถวิทย์พาณิชยการ
62. ศรีวิกรม์บริหารธุรกิจ	80. เทคโนโลยีปิ่นมณฑล
63. กรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย	81. โปลีเทคนิคพาณิชย์กรุงเทพ
64. คอนบอสโก	82. เทคโนโลยีธนบุรีบริหารธุรกิจ

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศบ.0513.109/

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
50 พหลโยธิน เขตจตุจักร
กรุงเทพฯ 10900

เมษายน 2549

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการทำวิจัย

เรียน อุปนายกสมาคมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน แห่งประเทศไทย กลุ่มกรุงเทพมหานคร

ด้วยนางสาวพรกมล สาร นิสิตปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ซึ่งมี คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. อาจารย์ศศิณาย ชนะมัย, Ph.D	ประธานกรรมการ
2. อาจารย์สัญญาชัย พัฒนสิทธิ์, กศ.ดร	กรรมการ

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ประจำตัวนิสิตได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถในการในเรื่องนี้โดยเฉพาะ และคำแนะนำของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือของนิสิตที่ จะนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงเครื่องมือให้มีประสิทธิภาพเหมาะสม เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยต่อไป

คณะศึกษาศาสตร์ จึงใคร่ขอกความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมืองานวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

คณะศึกษาศาสตร์

โทร. 0-2579-7142 , 0-2942-8674

โทรสาร. 0-2942-8673

ที่ ศธ.0513.109/

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
50 พหลโยธิน เขตจตุจักร
กรุงเทพฯ 10900

เมษายน 2549

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการทำวิจัย

เรียน ดร.จรัส นองมาก

ด้วยนางสาวพรกมล สาคร นิสิตปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ซึ่งมี คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. อาจารย์ศศิฉาย ฐนะมัย , Ph.D	ประธานกรรมการ
2. อาจารย์สัณชัย พัฒนสิทธิ์, กศ.ดร	กรรมการ

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ประจำตัวนิสิตได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถในการในเรื่องนี้โดยเฉพาะ และคำแนะนำของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือของนิสิตที่ จะนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงเครื่องมือให้มีประสิทธิภาพเหมาะสม เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยต่อไป

คณะศึกษาศาสตร์ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมืองานวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

คณะศึกษาศาสตร์

โทร. 0-2579-7142 , 0-2942-8674

โทรสาร. 0-2942-8673

ที่ ศธ.0513.109/

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
50 พหลโยธิน เขตจตุจักร
กรุงเทพฯ 10900

เมษายน 2549

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการทำวิจัย

เรียน อาจารย์มันฉนา จงกล

ด้วยนางสาวพรพิมล สาคร นิสิตปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. อาจารย์ศศิฉาย ฐนะมัย , Ph.D	ประธานกรรมการ
2. อาจารย์สัญญาชัย พัฒนสิทธิ์, กศ.ดร	กรรมการ

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ประจำตัวนิสิตได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มี ความรู้ ความสามารถในเรื่องนี้โดยเฉพาะ และคำแนะนำของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือของนิสิตที่ จะนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงเครื่องมือให้มีประสิทธิภาพเหมาะสม เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยต่อไป

คณะศึกษาศาสตร์ จึงใคร่ขอกความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมืองานวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

คณะศึกษาศาสตร์

โทร. 0-2579-7142 , 0-2942-8674

โทรสาร. 0-2942-8673

ภาคผนวก ค

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

1. ดร.จรัส นองมาก
นายกสภาวิทยาลัยราชพฤกษ์
ที่ปรึกษาคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร
อดีต ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
2. ดร.ดำรง ดินตมุลิก
อุปนายกสมาคมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย กลุ่มกรุงเทพมหานคร
ผู้อำนวยการโรงเรียนเทคนิคศรีวัฒนาบริหารธุรกิจนานาชาติ
3. อาจารย์มันจนา จงกล
อาจารย์ คศ.2. (วิจัยการศึกษา)
โรงเรียนมัธยมวัดดาวคะนอง กรุงเทพมหานคร

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการแจกแบบสอบถาม

ที่ ศษ.0513.109/

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
50 เขตพหลโยธิน เขตจตุจักร
กรุงเทพฯ 10900

เมษายน 2549

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน อุปนายกสมาคมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน แห่งประเทศไทย กลุ่มกรุงเทพมหานคร

ด้วย นางสาวพรพิมล สาคร นิสิตปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. อาจารย์ศศิญา ชนะมัย , Ph.D	ประธานกรรมการ
2. อาจารย์สัญญาชัย พัฒนสิทธิ์, กศ.ดร	กรรมการ

เพื่อให้การเก็บข้อมูลในการวิจัยถูกต้องครบถ้วนอันส่งผลต่อคุณภาพของงานวิจัย ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ไ้ขอความอนุเคราะห์ สมาคมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ในการแจกแบบสอบถาม เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยต่อไป

คณะศึกษาศาสตร์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากสมาคมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

คณะศึกษาศาสตร์

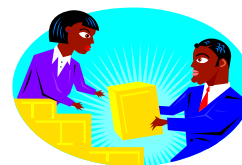
โทร. 0-2579-7142 , 0-2942-8674

โทรสาร. 0-2942-8673

ภาคผนวก จ
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่เป็นจริง

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุ

☐ ต่ำกว่า 30 ปี

☐ 31 – 40 ปี

☐ 41 – 50 ปี

☐ 51 ปีขึ้นไป

3. อายุงาน

☐ ต่ำกว่า 10 ปี

☐ 11 – 20 ปี

☐ 21 – 30 ปี

☐ 31 ปีขึ้นไป

4. ตำแหน่งปัจจุบัน

☐ ผู้อำนวยการ

☐ รองผู้อำนวยการ

☐ ผู้จัดการ

☐ ครูใหญ่

5. ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียน

☐ ต่ำกว่า 1 ปี

☐ 1 – 5 ปี

☐ 6 – 10 ปี

☐ 11 – 15 ปี

☐ 16 – 20 ปี

☐ 21 ปีขึ้นไป

6. วุฒิการศึกษา

☐ ปริญญาตรี

☐ ปริญญาโท

☐ สูงกว่าปริญญาโท

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ ปี พ.ศ. 2542

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามความคิดเห็นของท่าน

5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	หมายถึง	เห็นด้วย
3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมายถึง กฎหมายที่ว่าด้วยการศึกษา ซึ่งได้ประกาศบังคับใช้แล้ว โดยมีสาระสำคัญเป็นการปฏิรูปการศึกษา มีผลกระทบต่อโครงสร้างของกระทรวงศึกษาธิการ และการกำหนดบทบาทและความสำคัญของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสดูแลเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต

หมวดเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา หมายถึง เนื้อหาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ประกอบด้วย 7 มาตราดังนี้

ด้านการจัดสรรคลื่นความถี่

 มาตรา 63 รัฐต้องจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำ และโครงสร้างพื้นฐานอื่นที่จำเป็นต่อการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคม และการสื่อสารในรูปแบบอื่น เพื่อใช้ประโยชน์สำหรับการศึกษาระบบ การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมตามความจำเป็น

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	รัฐจัดสรรคลื่นความถี่ ต่อการส่งวิทยุกระจายเสียง เพียงพอต่อความต้องการและเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา					
2	รัฐจัดสรรคลื่นความถี่ ต่อการส่งวิทยุโทรทัศน์ เพียงพอและเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา					
3	รัฐจัดสรรคลื่นความถี่ ต่อการส่งวิทยุโทรคมนาคม เพียงพอและเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา					
4	รัฐสนับสนุน การจัดระบบเครือข่าย เพื่อการศึกษา					
5	รัฐจัดสรรคลื่นความถี่ ต่อการส่งวิทยุกระจายเสียง ที่เป็นประโยชน์ต่อการทะนุบำรุงศาสนา					
6	รัฐจัดสรรคลื่นความถี่ ต่อการส่งวิทยุโทรทัศน์ ที่เป็นประโยชน์ต่อการทะนุบำรุงศาสนา					
7	รัฐจัดสรรคลื่นความถี่ ต่อการส่งวิทยุโทรคมนาคม ที่เป็นประโยชน์ต่อการทะนุบำรุงศาสนา					
8	รัฐสนับสนุน การจัดระบบเครือข่าย ที่เป็นประโยชน์ต่อการทะนุบำรุงศาสนา					
9	รัฐจัดสรรคลื่นความถี่ ต่อการส่งวิทยุกระจายเสียง ที่เป็นประโยชน์ต่อการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม					
10	รัฐจัดสรรคลื่นความถี่ ต่อการส่ง วิทยุโทรทัศน์ ที่เป็นประโยชน์ต่อการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม					
11	รัฐจัดสรรคลื่นความถี่ ต่อการส่ง วิทยุโทรคมนาคม ที่เป็นประโยชน์ต่อการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม					
12	รัฐสนับสนุน การจัดระบบเครือข่าย ที่เป็นประโยชน์ต่อการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม					

จากความคิดเห็นข้างต้น ท่านมีแนวโน้มที่จะจัดให้มี นโยบาย / แผนงาน / โครงการ เพื่อสนับสนุน ในหัวข้อต่อไปนี้หรือไม่

- ☐ ส่งเสริมให้มีการจัด คลื่นวิทยุกระจายเสียง ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในระบบอาชีวศึกษา
- ☐ ส่งเสริมให้มีการจัด คลื่นวิทยุกระจายเสียง ที่เป็นประโยชน์ต่อการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อันดิงาม ภายในสถานศึกษา
- ☐ ส่งเสริมให้มีการจัด คลื่นวิทยุกระจายเสียง ที่เป็นประโยชน์ต่อการทะนุบำรุงศาสนา ภายในสถานศึกษา

และท่านได้กำหนดให้มี นโยบาย / แผนงาน / โครงการ เพื่อสนับสนุนกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในสถานศึกษาของท่านอย่างไร (กรุณาตอบ ตามแผนปฏิบัติงาน ที่จัดทำประจำสถานศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมา หรือกำลังจะจัดทำในปีการศึกษาหน้า)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ความคิดเห็นเพิ่มเติม .. ✍

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านการส่งเสริมการผลิตและการพัฒนาแบบเรียน

 มาตรา 64 รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิต และ พัฒนาแบบเรียน ตำรา หนังสือทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์อื่น วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น โดยเร่งพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต จัดให้มีเงินสนับสนุนการผลิต และมีการให้แรงจูงใจแก่ผู้ผลิต และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ทั้งนี้โดยเปิดให้มีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	รัฐส่งเสริมให้มีการผลิต และพัฒนาแบบเรียน ตำรา หนังสือวิชาการอื่น ๆ					
2	รัฐสนับสนุนให้มีการผลิต และพัฒนา สื่อสิ่งพิมพ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา					
3	รัฐส่งเสริมและพัฒนการผลิต วัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษา					
4	รัฐสนับสนุน และพัฒนการผลิตโปรแกรม (Software) ทางการศึกษา					
5	รัฐจัดให้มี งบประมาณ สนับสนุนในการผลิต					
6	สร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ผลิต และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา					
7	รัฐสนับสนุน ให้มีการผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาอย่างต่อเนื่อง					
8	รัฐสนับสนุนให้หน่วยงานต่าง ๆ ผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา					

จากความคิดเห็นข้างต้น ท่านมีแนวโน้มที่จะจัดให้มี นโยบาย / แผนงาน / โครงการ เพื่อสนับสนุนบุคลากรของท่านในหัวข้อต่อไปนี้หรือไม่

- ☐ ส่งเสริมให้ผู้สอน มีการผลิต และพัฒนาแบบเรียน และ เอกสารประกอบการสอน ในรายวิชาต่าง ๆ
- ☐ ส่งเสริมและสนับสนุน งบประมาณให้ มีการพัฒนาและผลิต เทคโนโลยีศึกษา ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในระบบอาชีวศึกษา ภายในสถานศึกษา
- ☐ เปิดโอกาสให้หน่วยงานต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการผลิต และพัฒนา เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

และท่านได้กำหนดให้มี นโยบาย / แผนงาน / โครงการ เพื่อสนับสนุนกองทุนพัฒนา
เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในสถานศึกษาของท่านอย่างไร (กรุณาตอบ ตามแผนปฏิบัติงาน ที่จัดทำ
ประจำสถานศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมา หรือกำลังจะจัดทำในปีการศึกษาหน้า)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ความคิดเห็นเพิ่มเติม .. ✍

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านการพัฒนาบุคลากรในด้านการผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

 มาตรา 65 ให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิต และผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	ผู้ผลิตควรมีความรู้ ความสามารถ และทักษะในด้าน การออกแบบ					
2	ผู้ผลิตควรมีความรู้ ความสามารถ และทักษะในด้าน การพัฒนา					
3	ผู้ผลิตควรมีความรู้ ความสามารถ และทักษะในด้าน การดำเนินการจัดการ และเผยแพร่					
4	ผู้ผลิตควรมี คุณธรรมจริยธรรม ต่อการพัฒนาเทคโนโลยีการศึกษา					
5	ผู้ใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาควรมีความรู้ และความสามารถในการใช้					
6	ผู้ใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาควรมีทักษะในการใช้					
7	มีการพัฒนาบุคลากรในการผลิต เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา					
8	มีการพัฒนาบุคลากรในการใช้ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา					
10	มีการพัฒนาการผลิตและการใช้ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ให้กับโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน					

จากความคิดเห็นข้างต้น ท่านมีแนวโน้มที่จะจัดให้มี นโยบาย / แผนงาน / โครงการ เพื่อสนับสนุนบุคลากรของท่านในหัวข้อต่อไปนี้หรือไม่

- ☐ พัฒนาบุคลากรในสถานศึกษาให้น่า IT มาช่วยในการปฏิบัติงานในหน้าที่ต่าง ๆ
- ☐ ครู 75 % ต้องมี E-mail เป็นของตนเอง
- ☐ ครูและบุคลากรในสถานศึกษาใช้ IT เพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนตามหลักสูตร
- ☐ พัฒนาบุคลากรด้านทักษะการสอนด้วย IT ให้กับครู
- ☐ อบรมครูที่สอนคอมพิวเตอร์และ IT เรื่องการพัฒนา Software และบทเรียน on-line ที่จะช่วยเสริมหลักสูตรของโรงเรียนให้นักเรียนเข้าถึงเครือข่ายให้ได้

และท่านได้กำหนดให้มี นโยบาย/แผนงาน/โครงการ เพื่อสนับสนุนกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในสถานศึกษาของท่านอย่างไร (กรุณาตอบ ตามแผนปฏิบัติงาน ที่จัดทำประจำสถานศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมา หรือกำลังจะจัดทำในปีการศึกษาหน้า)

ความคิดเห็นเพิ่มเติม ..

[illegible]

ด้านการพัฒนาผู้เรียน

 มาตรา 66 ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถ ในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกที่ได้ทำ เพื่อให้มีความรู้ และทักษะที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถ ในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาตามความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน					
2	ผู้เรียนใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เมื่อมีความพร้อม					
3	ควรมีการจัดสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้แก่ผู้เรียนให้เกิดทักษะจากการปฏิบัติจริง (สหกิจศึกษา)					
4	ผู้เรียนควรใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา					
5	ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา					
6	ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะ ในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา					
7	ผู้เรียนควรใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง					
8	ผู้เรียนควรใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในการเรียนรู้ตลอดชีวิต					

จากความคิดเห็นข้างต้น ท่านมีแนวโน้มที่จะจัดให้มี นโยบาย / แผนงาน / โครงการ เพื่อสนับสนุนบุคลากรของท่านในหัวข้อต่อไปนี้หรือไม่

- ☐ ครูต้องปรับบทบาทและปรับเปลี่ยนจากการสอนแบบบรรยาย เป็น การสอนโดยใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ
- ☐ ครู ต้องปรับบทบาทและปรับเปลี่ยน จาก ผู้ถ่ายทอดความรู้ เป็น ผู้ส่งเสริมช่วยเหลือให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะ คุณค่าและความรู้
- ☐ ครู ต้องปรับบทบาทและปรับเปลี่ยน จาก เป็นแหล่งข้อมูลเพียงแหล่งเดียว เป็นเพียงส่วนหนึ่งของ แหล่งข้อมูล
- ☐ ครู ต้องปรับบทบาทและปรับเปลี่ยน จาก เป็นผู้รู้ เป็น โค้ชและผู้แนะนำ
- ☐ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ ๆ ในการสอนระดับอาชีวศึกษา เช่น e-classroom, e-library, e-learning
- ☐ ผู้จบการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา ใช้เทคโนโลยีให้เกิดทักษะ และคุณสมบัติพอเพียงที่จะทำงานได้อย่างมีคุณภาพ สอดคล้องกับความต้องการของเศรษฐกิจและสังคม

และท่านได้กำหนดให้มี นโยบาย/แผนงาน/โครงการ เพื่อสนับสนุนกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในสถานศึกษาของท่านอย่างไร (กรุณาตอบ ตามแผนปฏิบัติงาน ที่จัดทำประจำสถานศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมา หรือกำลังจะจัดทำในปีการศึกษาหน้า)

[illegible]

ความคิดเห็นเพิ่มเติม .. ✍

[illegible]

ด้านการติดตามตรวจสอบประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

 มาตรา 67 รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนา การผลิต และการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยทางเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา					
2	รัฐต้องส่งเสริมให้มีการพัฒนา การผลิตเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา					
3	รัฐต้องส่งเสริมให้มีการพัฒนา การใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอยู่เสมอ					
4	ควรติดตามและตรวจสอบการใช้ และการผลิตเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอยู่เสมอ					
5	ควรประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอยู่เสมอ					
6	ควรใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างคุ้มค่าทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ					
7	ควรใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับคนไทย					
8	ควรผลิตและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล					

จากความคิดเห็นข้างต้น ท่านมีแนวโน้มที่จะจัดให้มี นโยบาย / แผนงาน / โครงการ เพื่อสนับสนุนบุคลากรของท่านในหัวข้อต่อไปนี้หรือไม่

- ☐ ส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนา การใช้สื่อการสอน
- ☐ ส่งเสริมให้มีการพัฒนา และผลิต เทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในระดับอาชีวศึกษา
- ☐ มีการประเมินผลและตรวจสอบ การใช้และการผลิตเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในสถานศึกษาอยู่เสมอ

และท่านได้กำหนดให้มี นโยบาย/แผนงาน/โครงการ เพื่อสนับสนุนกองทุนพัฒนา
เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในสถานศึกษาของท่านอย่างไร (กรุณาตอบ ตามแผนปฏิบัติงาน ที่จัดทำ
ประจำสถานศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมา หรือกำลังจะจัดทำในปีการศึกษาหน้า)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ความคิดเห็นเพิ่มเติม .. ✍

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านการจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

 มาตรา 68 ให้มีการระดมทุน เพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาจากเงินอุดหนุนของรัฐ ค่าสัมปทาน และผลกำไรที่ได้จากการดำเนินการด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีการสารสนเทศ และโทรคมนาคมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรประชาชนรวมทั้งให้มีการลดอัตราค่าบริการเป็นพิเศษในการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวเพื่อการพัฒนาคน และสังคม

หลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อการผลิต การวิจัยและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	มีการระดมทุนจากภาครัฐ ในการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา					
2	มีการระดมทุนจากภาคเอกชน ที่เป็นนิติบุคคล					
3	มีการระดมทุนจากองค์กรประชาชน ซึ่งไม่เป็นนิติบุคคล					
4	มีการลดอัตราค่าบริการเป็นพิเศษในการใช้เทคโนโลยี เพื่อพัฒนาคน และสังคม					
5	ใช้กองทุนเพื่อการผลิตเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา					
6	มีกองทุนเพื่อศึกษาวิจัยและพัฒนากระบวนการเงิน เพื่อการอาชีวศึกษา และฝึกอบรม					
7	มีกองทุนเพื่อการวิจัยพัฒนานโยบายและติดตามประเมินผลเกี่ยวกับการใช้สื่อและเทคโนโลยีทางการอาชีวศึกษาและฝึกอบรม					

จากความคิดเห็นข้างต้น ท่านมีแนวโน้มที่จะจัดให้มี นโยบาย / แผนงาน / โครงการ เพื่อสนับสนุนบุคลากรของท่านในหัวข้อต่อไปนี้หรือไม่

- ☐ พัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้เกิดระบบการเรียนรู้ สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
- แรงงานรวมถึงอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม
- ☐ มีกองทุนสนับสนุน การผลิต เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
- ☐ มีกองทุนสนับสนุน การวิจัย เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
- ☐ มีกองทุนสนับสนุน การพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
- ☐ มีการคิดอัตราค่าบริการเป็นพิเศษ ในการใช้เทคโนโลยีแสวงหาความรู้ ของบุคลากร และผู้เรียน

และท่านได้กำหนดให้มี นโยบาย / แผนงาน / โครงการ เพื่อสนับสนุนกองทุนพัฒนา
เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในสถานศึกษาของท่านอย่างไร (กรุณาตอบ ตามแผนปฏิบัติงาน ที่จัดทำ
ประจำสถานศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมา หรือกำลังจะจัดทำในปีการศึกษาหน้า)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ความคิดเห็นเพิ่มเติม .. ✍

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านการจัดให้มีหน่วยงานกลางเพื่อเสนอนโยบายส่งเสริมเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

 มาตรา 69 รัฐต้องจัดให้มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่พิจารณาเสนอแนะนโยบาย แผนส่งเสริม และ ประสานการวิจัย การพัฒนาและการใช้ รวมทั้งการประเมินคุณภาพ และประสิทธิภาพของการผลิต และการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	มีหน่วยงานกลางเพื่อประสานงานทางด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา					
2	หน่วยงานกลางมีหน้าที่พิจารณาเสนอแนะนโยบาย					
3	หน่วยงานกลางมีหน้าที่พิจารณาเสนอแผนงาน					
4	หน่วยงานกลางมีหน้าที่ส่งเสริมและประสานการวิจัย					
5	หน่วยงานกลางมีหน้าที่ประเมินคุณภาพ					
6	หน่วยงานกลางมีหน้าที่ประเมินประสิทธิภาพการผลิต					
7	หน่วยงานกลางมีหน้าที่ประเมินการใช้ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา					
8	มีการจัดตั้งหน่วยงานขึ้นใหม่เพื่อเป็นหน่วยงานกลาง					
9	พิจารณาหน่วยงานที่มีอยู่แล้วในกระทรวงต่าง ๆ เพื่อเป็นหน่วยงานกลาง					

จากความคิดเห็นข้างต้น ท่านมีแนวโน้มที่จะจัดให้มี นโยบาย / แผนงาน / โครงการ เพื่อสนับสนุนบุคลากรของท่านในหัวข้อต่อไปนี้หรือไม่

- ☐ มีการคัดเลือกบุคลากรในสถานศึกษา เพื่อทำหน้าที่เสนอแนะนโยบาย แผนส่งเสริม และ ประสานการวิจัย การพัฒนาและการใช้ รวมทั้งประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
- ☐ ใช้เทคโนโลยีการศึกษาเพื่อสร้างเครือข่าย และความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการ และสถานศึกษาโดยขยายระบบทวิภาคี และ สหกิจศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
- ☐ ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยเทคนิคศึกษาและฝึกอบรมเพื่อให้เกิดนวัตกรรม ของเทคโนโลยีใหม่ๆ

และท่านได้กำหนดให้มี นโยบาย / แผนงาน / โครงการ เพื่อสนับสนุนกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในสถานศึกษาของท่านอย่างไร (กรุณาตอบ ตามแผนปฏิบัติงาน ที่จัดทำประจำสถานศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมา หรือกำลังจะจัดทำในปีการศึกษาหน้า)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ความคิดเห็นเพิ่มเติม .. ✍

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในการตอบ
แบบสอบถามครั้งนี้